

ZLUTÝ KVĚT

TURISTICKO - BRANNÝ ODDÍL

PROČ?! ŽLUTÝ KVĚT

Ve Štinadlech - tajuplné městské čtvrti - panovaly mezi chlapci jednotlivých ulic ustavičně rozbroje a nepřátelství. Boje mezi nimi byly na denním pořádku, rány padaly vždy na obou stranách.

Pojmy „přátelství“, „čestnost“, „mír“, byly většině tamních chlapců neznámé.

Za jedné bitky, horší a ostřejší než všechny předchozí, vydal se vedoucí jedné skupiny, Bert Komour, k nepřátelské skupině, aby ji požádal o zastavení boje. Na cestě byl však zasažen kamenem do hlavy, rána se znečistila a Bert za několik dní zemřel.

Chlapci ve Štinadlech rázem vystřízlivěli ze svého hněvu. Ustali v bojích, a ústy moudrého, šlechtěného chlapce Vojtěcha Vonta prohlásili, že budou po věčné rasy mezi sebou žít jen ve vzájemné úctě, přátelství a trvalém míru.

Štinadelští chlapci zasypali rakev Berta Komoura žlutými kvítky, které rostli po celých Štinadlech. Chlapci si je připínali i na klopý kabátů, aby jim připomínaly přísahu věčného míru mezi nimi.

Proto jsme zvolili žlutý kvítek jako symbol našeho jednání a chování!

Žlutý kvítek (velký žlutý špendlík) na klopě (nad

kapsou) kabátu (kožile) značí:

Ten, kdo mne nosí odmítá jakékoli násilí,
bezprávi, hrubost a nečestnost. Je naplněn
dobrou vůlí pomoci každému, kdo jí potřebuje
a touhou po míru mezi jednotlivci i celky.

Doma

NÁŠ ODDÍLOVÝ ZÁKON

- BUDU PRAVDOMLOVNÝ
- BUDU VĚRNÝ A ODDANÝ
- BUDU PROSPĚŠNÝ A POMAĀHAT JINÝM
- BUDU PŘÍTELEM VŠECH LIDÍ DOBRÉ VŮLE
A KAŽDĚMU BRATREM
- BUDU ZDVOŘILÝ
- BUDU OCHRÁNĀCEM PŘÍRODY A CENNÝCH
VÝTVORŮ LIDSKÝCH
- BUDU POSLUŠNÝ RODIČŮ A PŘEDSTAVENÝCH
- BUDU VĚSELE MYSLI
- BUDU ŽETRNÝ
- BUDU ČISTÝ V MYŠLENÍ, SLOVECH I SKUTCÍCH.

CO?! PROČ?! JAK?!

Viděli jste někdy les, les který doposud nepoznává
míčový nářek člověka?

Ano, člověka který si mu vědomuje si bez přerady
(tedy i lina) by nemohl žít. Vidět co bylo dřív,
les, nebo člověk?

Viděli jste někdy přiměřenou
dysbriem blokující se mezi
balvany a posouchali její
kukol? Posouchali jste někdy
les nebo louku, jak si uvívají
svoje krásnou píseň - píseň
kterou nedokážou napodobit
nic a nikdo na světě?

Tom kdo toto rozumí, nebo
může smát, mu mi žít a msta-
nlovat si, aby ho malá
přiroda odměňovala svým darům.

Náš oddíl "Zlatý květ", bude většinou čistou věnovat
lesu, kde budeme krát kůrni trávy, pečlivě a s obzorem
nápodobat. Lesu však musíme ublížit, a proto se
moučíme, jak se v něm chovat aby to les nebolelo
a jak se v přírodě mouze postarat o sebe nebo
harmarodla. Pro ty, kteří budou chtít poznávat
krásy naší přirody uspořádáme jednoduší výpravy
a "vandry" se spánkem pod rozvoštěnými stromy

Noš oddíl byl volán 24. 3. 1928.

Od té doby proběhlo již 4 schůzek, 1 výprava spojená s čtením studijních a vítání jara, které jsme uskutočnili společně s oddílem Bobův kraj.

Po celou tuto dobu jsme se učili základní věci, které potřebujeme pro pobyt v přírodě, hráli různé hry a krátke dole soutěže.

Roman

8. schůzka

8. schůzka se konala u vedoucího v bytě, jelikož byl nemocen.

1. bod. Dostali jsme zprávu z morseovce, kterou jsme museli vyřídit. Tuto zprávu vyřídit každý, byly to možná písmí nebo výlohy z ně.

2. bod. Polom noš Roman začal zítváre, seznamoval s výpravou do těch obcí, kterých se to netýká, ti začali psát nejdříve písmem polom morseovkou obsah KPZ.

Tohú nám vedoucí upekla perník,
který byl sněžená těhem 5-10 minut.

"Moc nám chutnal."

3. bod. Ke konci, se sklápějícím čase,
ome se učili 3 prvky z Taikwon-Do,
úplně nakonec jsme si zahrály
hru na postřeh. Domů jsme
odcházeli s těsným a dobrým pocitem.

Ma (apisek)

O B S A H K R A B I Č
K Y P O S L E D N Í
Z A ČH R A N Y

VÝPRAVA ŽICHOVICE - RABÍ

24. - 29. 5. 1988

V pátek odpoledne jsme společně s oddílem Božei Hrozi
vyrazili od školy. Čekala nás cesta ústředím do
Horaždovic, kde už byl Beránek a Viki. Pak jsme
všichni jeli dál - do Žichovic. Ale to už byl velký
podvečer, tak jsme se vrátili a vyrazili do lesa,
poblíž žichovického jezírka. Mamonády z Božei Hroze
rozvedly vedoucí po lese, kde měli přechat samostatně

moce, a tím vybrali Bobříka osamělosti.

My jsme si rozjeli vykačky, uvarili čaj a vykačovali až se úplně setmí. Po setmění jsme vyrazili na krátkou stezku odvahy. Pak jsme šli spát. Bylo jasno a teplo, proto jsem rozhodl, že dnes „Pouťáky“ stavět nebudeme - přespíme „pod útráhem“.

Děmro nás probudil šum lesa a spíš ptáček, kteří si nechtěli nechat ujít tak krásné, slunné jaro.

Hned po snídku vyšel náš putovník ke všeminné kračině Račce. Jště na začátku cesty si všichni vedouce a kempové, kteří se k nám přidali, rozdělili lističky, kteří měli celou cestu nepozorovaně sledovat. Když děti lističek našel, získal bod. Po cestě jsme se podívali do staré Trumyské osady „Pouťky“, kde jsme si prohlédli krásný vyřezávaný strom. Našledovala „šlapačka“ až k řece Otavě, kde byla krátká přehrázka. Někteří kamarádi si hned vzali náčeka od výsru a pospíchali skusit své štěstí v rybování klata. Měli obrovské štěstí - každému nunašili.

Až v 13 hod. jsme koničně dorazili pod všeminnou kračinu Račce. Hlavním úkolem pro nejbližší dobu, bylo vypracování stromu, aby jsme si mohli uvarit „oběd“. Tím jsme zjistili, že v okolí Račce je dřeva krásný materiál, jako všichni šli všech

kamarádci jsme dříve namočili až na 1 hodinu.

Po obědi jsme chtěli ještě brát kávu, když se náhle přihnul velký mrak který předpověděl, že dešt -
- ale liják. Ihned jsme se pustili do slouby
„Roveráků“. Jm jsme je dodělali, začle „pěsť“.
Po dešti se náikamě rozporovala brata' siškova' lileva
mazi našim oddilem a Belvi' Hrovi'.

Po této lilevě, která skončila mercehodně, měl
každý oddíl co nejrychleji přičít náčt' k bratru
a zjisti měkteré údaje u jeho minulosti.

Potom všichni hledali lišáčky, které byly prosto-
vane' v lese.

Ale to už se blížil večer, a přišla doba varění,
která je pro měkteré kamarádky dosud velkým
problémem.

V neděli ráno jsme se „nadašli“, rozmokovali
obnositě, zakopali odpadky a šlopati jsme na vlak.
U slavy se mě povedlo sbrít Beronka do vody,
načt' tam všichni sbrítli mě.

Na nádraží a celou cestu vlakem jsme hráli
kou na sakáramé slovo (NĚ) při kterém si každé
kamarádci vtipně kondičku, jelikož na každé
„NĚ“ musel udělat 10 kliků.

Do č. Budějovic jsme přijeli asi o 17 hod.,
a u školy jsme se rozšli do svých domovů.

Doma

TAK A JEŠTE SI VYSKOČÍME

JA NEVIM, PROČ MUSÍME
KAŽDÉ RÁNO BALIT.

PACINA

POHLED NA ŽICHOUČENÉ
JEZÍŘKO

TEDA TOHLE TI
NEDARUJU!

VEDEN Z KAMARADU
PIJI "LOVENI LISTKU"

NE!! - JI JSEM TAM
TOHO BERDNIKU VAZNE
NECHTEL HODIT.

TAK TOHLE VE TA
AFARA TREMPSKA
OSADA "AHOJKA" !?

A ME ZASE NIC
NENECHAU, ZASE
BUDE HUSOVET

TAK NEVIM, BUDE
MI TO CHUTNAT
NEBO NE ?!

"BOJBA" NA ŽICHOUVICKÉM
NADRAŽÍ

MAĽÁ URAZKA
Z DĽHNY
PRIRODY
- ZABI' -

TEN BATOCH JE DNESKA
NEJALZU MENŠI ?!

ANO, USOD. MEZI NAMA I SPAČI,
KTERI NECHTĚJI USTAVAT

ŽE BYCH OPRAVDU ŽADNĚ ZUATO NEJABĚL ?!

A JEŠTĚ NASTUP

Jednou z nejhorších věcí je zrada kamarádství.
Mohu mít jiné názory než moji kamarádi, nemusím
souhlasit se vším, co oni dělají (pokud to ovšem
není něco vyloženě špatného).

Ale utéci od nich pro malichernost, drobnou
nehodu a snad se dokonce připojit i k jejich
odpůrcům, je nemyslitelnou skvrnou na štítě
kamarádství každého, kdo se k tomu sníží.

9 SCHŮZKA

2.6.1988

Dnes máš nepřítomně počítat domů
byl ve škole, kde jsme si nejprve
povídali o „koupěním“ a potom
hráli hry. Roleel např. vyprávěl
míčky a ruky a děti je museli
chytat. Pak jsme připravili školu
na koničku dvojic, postupu obto-
lovic. Vše jsme si prohlíželi
lucifolické mapy. Na závěr jsme
zůstali před školou obklopeni všemi kamar.

Pouze

VÝPRAVA DO REZERVACE

STARÉ

HODĚJOVICE

4.6.1988

V sobotu ráno jsme odjeli od školy na konečnou zastávku autobusu Š. D., kde na nás čekal Májek.

Poké jsme přešli rezervaci, Májek nám po chvíli děkuji ukázal a říkal všechny zajímavosti rezervace.

Téměř po půlnoci jsme dorazili na hraniční město v lese, hned u portičku - už mimo rezervaci. Tam jsme rozdělali oheň, našli se a začli hrát káru, která spočívala v hledání kartiček s lep. omáčkami a jejich určování. Potom jsme se učili, kdo dřív vyběhne obráz a přinese oříšek, která byla na porážku.

Po dalších hrách a vyprávění, jak se máme chovat v lábořišti a hraničním campu, jsme vyrazili na zpáteční cestu k autobusu.

Přijezdem ke škole skončila tato pěkná výprava.

Roman

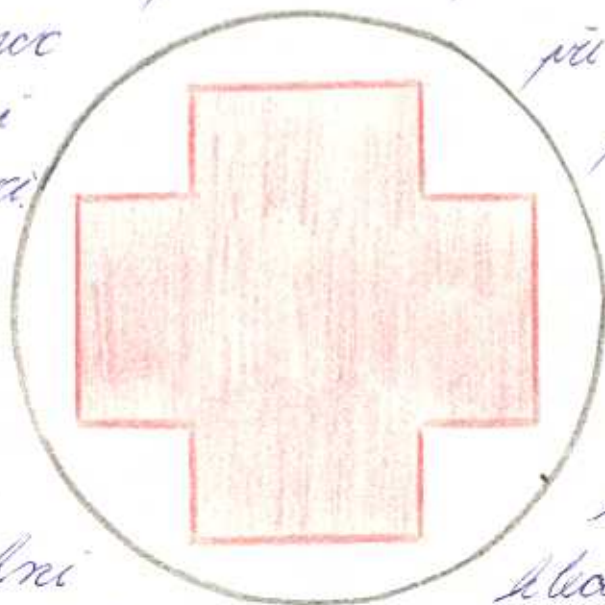
Já jsem byl pracovníkem v. Budějovice.
Schůzku vedl Robert, který vykládal různé
základní znalosti a kombinoval teorii
a uplatnil KPZ.

Přemysl

11. SCHÜZKA

16.6.1982

Na této schůzce jsme šli do lesa, kde jsme se
učili občasovému pracovnímu řádu (výzvěřáky)
a první pomoc při klamné ráně.
Vál jsme si o první pomoc.
Potom se v blízkosti
v lese schoval a
museli všichni
upozornit že šlo jsem se snažit několikrát
upozornování odkodit mi. Tuto svou vyhledal vždy
sem, kde se první toho měče všiml a rychle
pro něj doběhl.

při klamné ráně.
povídali všeobecně
všichni prošli
a lichéme pokyby
Nakonec Robert
lese měče, který
hledal. Při cestě

Přemysl

DOKÁŽAL BY SIS PORADIT V SITUACI, KDY-BY JSI
TY A NEBO NĚKDO JINÝ, POTŘEBOVAL CRAMŽITĚ
POMOC ?! (úraz v lese, autonehoda, ap.)

DESATERO

- 1) Po lesa si rádce máš reklamu, reklamu
kucha, nebo frak, ale takový oběd, ve kterém
se budeš moci volně pohybovat. Tolesák byl
místem v maskování a v přirode
převážně zelená.
- 2) Tele, usárna, plebe, jsou máš všechny, možná
je rádce obalové a v nich jen ten nejmužnější,
oprotimou rádce poctivě rozdělíme. Uležet
se má učit kamarádů mikro měřičů!
- 3) Sekyra a nůž patří do pouzdra, než složíš
je k práci má kempu a mikro k
máčkami křížky!
- 4) Les je pro kampa, kolesáka, místem povolit-
ným a proto se v něm chováme líd.
- 5) Oheň nepatří mezi obrovské lesa, a když
otvorně opustim, možná byl po něm ani
olej.
- 6) Po pochodu je dobré se koust a pokud možno
převrat - ještě máim by mohly musí být led
složit.

- 4 Tramp, rolník má rád divoký a čistý les.
Přijdou-li tedy po něm žni, mesmi
a nemusí vědět co jsem měl k obědu.
Plechovky vyřadíme na okraji a zakradíme
hluboko do kůry, plech se rychleji
po vyřazení rozloží.
- 8 I rozvážný rolník myslí kolků a osle.
A z lesa bral jen to, co potřeboval a
spotřeboval!
- 9 I pod širokým meštem v lesích a ne
starším opavkem. Vyplati se vše přikrytí
pod osle, než na osle, protože rosná
nejdou se sucha.
- 10 V lese jsme si všichni rovni!
Dnes Ty má, užra já Tebe!

PRAVÝM ZDĚSÁNKEM MŮŽE BYT
JEN TEN, KDO ROZUMÍ PŘÍRODĚ,
UMÍ V NÍ ŽÍT TAK, ABY S TOHO
MĚLI PROSPĚCH OBA - ON I
PŘÍRODA.

VÝPRAVA NA

ŘÍČKY

17.-19. 6. 1988

Byl bych' pátým' podvazem, když máš motorový
vláček vyhodil na malinkém' nádražičku. Tam jsme
objezdili spíško Boraňka, klouček jsme s náležitým
povykem vzbudili. Pak jsme vyrazili na naše první
moleziště, které bylo vzdáleno od nádraží asi 3 km.
Majk máš ale vzal "skřalkovi" a tak jsme po 4,5 km,
kdy jsme se říčkový kus celý museli prodloužit,
kopru vama a bodláčím, konečně dorazili na malou
loučku u říčky Lomnice. Tam jsme rozdělali ohně,
uvařili včeri, čaj, uvařili na bytovi, raspiřali
a šli spát.

Řeňor jsme vstávali pozdě, a tak když jsme po
"snídani" opouštěli naše hřbiště, bylo již slunce
vysoko nad obzorem. Přišli jsme Lomnici (most
na byl rovna první) a šlapali pěkně po proudu
této malého říčky.

Asi po 2 hodinách celý se nám mezi stromy
ukázalo naše druhé hřbiště. Bylo to pěkné
místo na souložku dvou říček.

Hrad po odložení věci byla vyhlášená hra, kolo-
dvěve najde pramen nebo zdroj pitné vody.

Nebýlo to jednoduché a tak se všichni vrátili až
po hodině pětina. Kladně.

Pak jsme opět vyšli (smělejší to již šlo rychleji),
smělejší chalupářský guláš. Po obědě jsme
portavili rozetše stany a připravili se na
další kruh - náhradně stávkou.

Hned potom každý vyrobil malé plavidlo z
přirodního materiálu, které později pustil po
vodě. Každý vyzkoušel komu dřív propadne jeho
plavidlo vlnami vody.

To už se ale blížil večer, a tak jsme se dali do
vaření čaje. Kolem se úplně stmělo. Viki si
od vlny vzal prostřední snůžku a šel je schovat
do lesa. Po jeho návratu se všichni vrátili na
místo, které Viki vyznačil, a hledali ják o
závod. Tato hra však vyžaduje klid a rozvahy,
proto se stalo i několik snůžek tam, což
muselo vstát do rána, kdy by jsme je
hledali za denního světla.

Po tom jsme ihned po snůžkách uklidili se
navazovali látkami a vyrazili na dlouhou
cestu na vlak.

Dlouho jsme šli bránou lesu brázdami, pěščkami,
kterými šlo nikdy nechozí i mláďata, na
kterých byl zřejmě malý káňák člověka, než
jsem dorážel na nádraží.

Ted už nás čekala jen cesta vlakem, domů do
čtyřech Budějovic.

Paměť

TAK TADY JSME ZAČALI

“SLAPEJTE !!
- TO JE ZKRATKA -”

JO, JO, - TO ZATRAČENÉ
PAPÍROVÁNÍ

JEŠILÍ JE TOHLE
ZKRATKA, TAK
JÁ NEJIM ...

ŘÍČKA LOMNICE

TO KOUKÁŠ, JAK
SE DĚLÁ POKAZOVÁNÍ
CO??!!

NA JEDNOM Z PŘÍTOKŮ
LOMNICĚ

BEDÁNKU, NESPI.

JÁ NEVÍM, PROČ
STAVÍME ROVERGÁK
KDYŽ PŘÍŠT NEBUDE.

PAPÍNO, TAKLE TEN
ROVERGÁK NEPOSTAVÍŠ.

VŽDYĚ UŽ JDU

JAK TADY TAK SEDÍM,
A KOUKÁM NA TEN ŠKOTOK,
TAK SE MI VŮBEC NECHCE TOUŽ.

Na poslední vypravě jsem se z ~~ne~~ neopatrnosti
řízнул tak, že jsem musel vrátit týden doma.
Proto tato schůzka proběhla u mě doma.

Nejdříve jsme si vybrali kůru na postel.
Vždy jeden oděvil, a ostatní si udělali změny
na oděvu, kdo vypracoval více změny,
vyhrál.

Dál jsme postupu a na čas šedili různé
geometrické obrazce vyběhání se šlůtky.

Potom jsme si povídali o lese, navíc
vypravěč a o tom, kam kdo pojedě na
prázdniny.

Tak skončila poslední schůzka v tomto
školním roce.

Romek

!!!!!! KPZ !!!!!!!

MYSLIŠ SI, ŽE KRABÍČKA POSLEDNÍ ZACHRANY
JE ZBYTEČNOST? NEBO ŽE JE TO JEN ZÁTĚŽ
NAVIC? - PLETEŠ SE, JE TO VĚC, KTERÁ TI USNADNÍ
NĚKTERÉ PROBLEMY A NĚKDY MOŽNÁ I ZACHRÁNÍ
ŽIVOT. PROTO SI MÁ U SEBE KAŽDÝ SPRÁVNÝ
ZALÉSAK.

CO OBSAHUJE: jehlu a nit, kroužlíky, majlant, prováček,
kousek dřívku, pár křelíků, svíčku, sušku,
křídla, drobné mince, gumu do žvýkání,
školáček s několika nájezdovými, zavírací
šroubík, obvač. Na vnitřní stranu víčka
kroužlíky mají různé adresey např. krouží skupinu.

Romek

13. schůzka

18.9.1988

13. schůzka se konala ve škole, ve třídě 4.A, protože venku začínalo pršet. U třídy nám Roman nejprve rozdal šátky. Pak nás seznámil s našimi novými instruktory: s Michalem a s Davidem. Když jsme se seznámili, zakrčili jsme si honičku po dvojicích. Když jsme se všichni vystřídali, vyšli jsme radním vchodem ven. Potom jsme závodili, kdo bude první před školou. První byl Uda. Když jsme všichni dorazili, Roman nám půjčil svou uslovačku a vyskoušel si nás všechny s dračí smyčkou. Každý ji uvázal. Potom jsme si zakrčili další krou. My jsme si nastoupili do řady. Roman měl v ruce mětk. My jsme měli sa ukol - až Roman mětk odhodí - ležel za ním a chytil ho. Kde ho první chytil - vyhrál. Byl to opět Uda. Tato hra byla poslední krou.

léto schůzky. Potom jsme se rozloučili
a šli domů. Tak skončila první schůzka
v novém školním roce

Kalika

Dračí smyčka - pevná smyčka -
- nejpoužívanější ušlech. pou-
žívá se k spoutání bříc-
men. Její předností je,
že se nestahuje.

Výprava na hrad

ROUŽEK

16.-18. 9.

1988

Z nádraží v Českých Budějovicích jsme vyšli v 14¹⁰ směrem na Horní Louněstě a vystoupili na zastávce Bujanov. Spolu s mámí byli ještě moji spoluzáci Hajo, Borek a Amálie. Z Bujanova jsme se vydali po žluté turistické značce směrem na Těchov. Počasi nám nepřídele a ve Těchově začalo pršet. Poté jsme dále pokračovali po žluté a 0,5 km před zmičenou kuchtou Kozčeh jsme odbočili po modré turistické značce.

Do opuštěného domu, kde jsme měli nocovat, jsme dorazili po 5,5 km dlouhém pochodu až za tmy. Nacházeli jsme v domě několik suchých přístřešků, hřeben kuchyňské pracovní desky. V jedné polovině přístřešku jsme rozdělali ohni, opekli si housky a šli jsme spát.

Báma nás celkem božsky vyladila žena a moji spoluzáci, kteří pokračovali v cestě dál. K snídani jsme si dali chleba s máslem a čaj. Prvním úholem dne bylo magiit pramen. Roman všem posadil sloupy. "Modrá je barva modřeje a sytnocení." Zastavil ten, kdo dříve přinesl do kempu kous plavý rodu. Další částí souleje bylo sestavit mapku okolí s význačným pramenem. Potom Roman roznesl po lese 10 kuchtíček s mykologickým topografickým značkou. Když jich více našel a uviděl vyřezat další následovala souleje se váním čaji. Úholem bylo pomoci koptuhy, šušnu a srubek rozdělali ohni a z přírodního materiálu uvařili to nejlepší čaj. Již s víkem jsme myš tím dosti na housky a myš housky jedlo jsme přimíchali i housky jedovale. Nejlepšími houskami se ukázal kři, který housky musíme rozřezat.

Rozdělali

Ohni se mi domu nepodává,
a také se souleje odložila
na odpoledne. Myš tím
jsem uvařili oběd - myš
jsem měli smazeno.

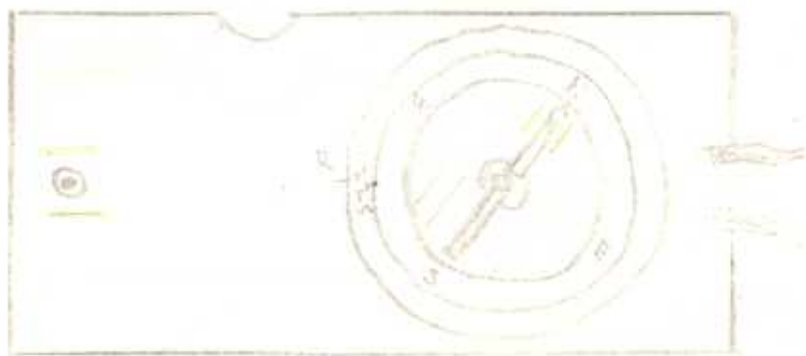
MUCHOMŮRKA
PANTHEROVA
příroda jedovale

MUCHOMŮRKA
ČERVENÁ
mimní jedovale

a děti musely samy umrit michana vajcicka. Po obede na balkoně kaminkách
dítě dostalo svůj "čaj". I když vyrobě používal starší amurské jíhlčí, a tak
"čaj" neměl ani lžičku ani výraznější chuť.

Po obědě se vžili do situace přízračnosti. Všude bylo pomoci mapy
a busoly najít most na Kalsi a zjistit strategické údaje o jeho konstrukci.
Po návratu do tábora byla objevena síťovaná správa v Rusovce, která měla postupně
až 16 ke správi, která obsahovala azymut, kde se nacházejí různé depozice.

AZIMUT: Úhel, který svírá směr pohledu se směrem severem.

Busola zemině držíme zlatým svítkem na okraji lesoly, do směr pohledu a oběma
koloně maslovými žlutě mály v koloně k severnímu směr. Azymut přičteno na
koloně před více svítkem na oděvně R.

Dále jsme ještě hledali lističky ze správy v moskove a souležilo se v postřechu -
kde objevi za hřm v lese více směr maslových neobvyklých věci.

Nakonec jsme ještě žabě na kůru, navěšeli se, zaspínali se v obřích
a sli jsme spát.

Přinejmenším se musíme dát a umyji se tělesy a kůrkou v ruce, při čemž
jsem se pokusil o základní sondáž sličkové prospekce - s nezapomením
výsledkem, což jsem vyhledal ke geologické starší oboli předpokládal

KIRI, AT SI NEUBLIŽIŠ,
MAČETA NENÍ NA HRANI

HMM!! TA JE!!

IZDYBYCH BYL DOMA, TAK NEMUSÍM
DRHNOUT ĚJUS PÍŠKEM VE
STUDENÉ VODĚ - BRR!!

" TAK - A JDEM "

..... JÁ TO VÍM,
JEN SI VEPOMĚNOUT.

TAK TOHLE JE NAŠ DOČASNÝ PŘÍBYTEK

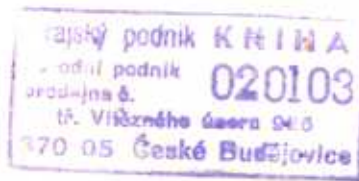
14. schůzka

Lučali jsme před školou tak jako jindy. Za chvíli jsme začali hrát velkou hru. Běhali jsme po sídlišti a scházeli nejvíce rozích. Měli jsme na to hodinu. Nejvíce rozích získali Katka a Uta. Potom jsme soutěžili se zavázanými nohama. V běhu jsme vyhráli já a Lukáš. Poté jsme hledali naše urlovačky.

V této schůzce jsme přijali nového kamaráda Lubka Heidlaka.
Bylo to hezké

Glanda

Potvrzuji, že trpaslík nadrží v zajetí profesora
HAWKINSE, nýbrž naopak.

Bufet JISKRA
závod 283, tel. 3219
Vlt. úzora, Čtyři Dvory
HOTELY A RESTAURACE
České Budějovice

Jen k zúčtování

DROBNÉ ZBOŽÍ
České Budějovice
prodejna č. 027-01
Křižnická 33
370 05 České Budějovice 2

TEXTIL ČESKÉ BUDĚJOVICE
prodejna č. 81-147
Vlt. úzora Vítězného úzora 20
370 05 Č. DVORY, Č. Budějovice

POTRAVINY České Budějovice
velkoobchodní prodejna č. 010
sídlisko Vítězného úzora 10
Čtyři Dvory, tel. 400 37

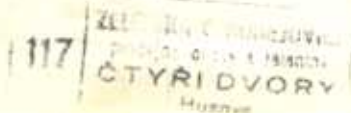
OKRESNÍ PODNIK SLUŽEB
České Budějovice
Kaderníkův 6 035
PS Čtyři Dvory, tel. 40185
370 05 České Budějovice

POTRAVINY České Budějovice
samoobsluha č. 030
O. Nedbala 24, tel. 327 84

POTRAVINY České Budějovice
samoobsluha č. 019
Kuzovna 88, Čtyři Dvory
tel. 413 17

POTRAVINY České Budějovice
samoobsluha č. 030
Č. Dvory, O. Nedbala 24
telefon 40389

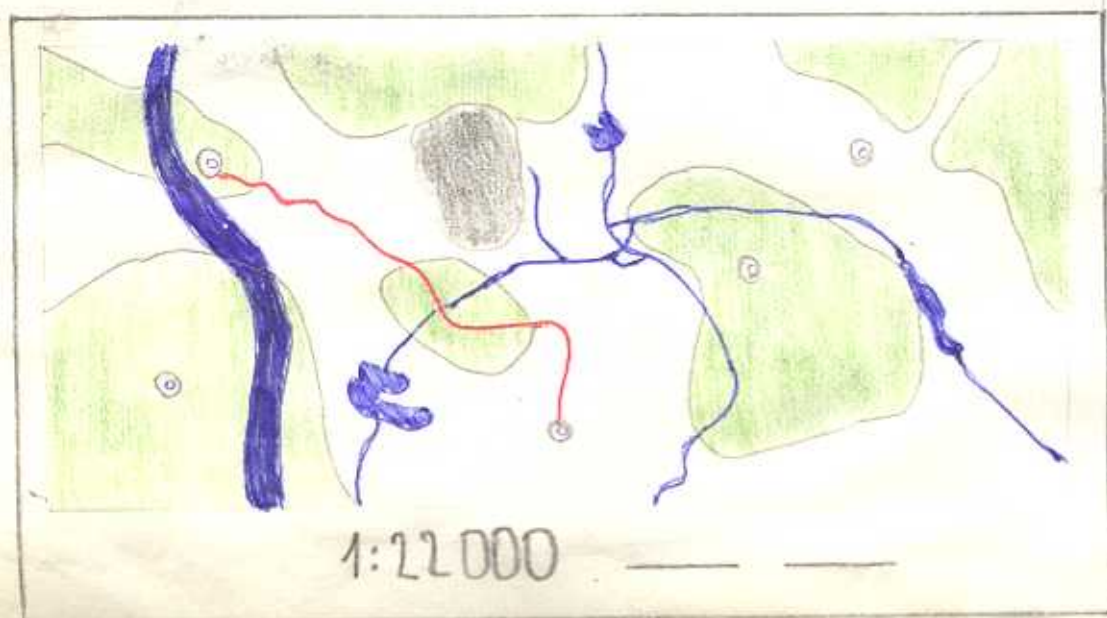
Restaurace Pilsner 012134

BOHÁČI

Tuto schůzku jsem nazval „Boháči“ proto, že jsme hráli hru „Lovci perel“. Cílem této hry bylo sbírat co nejvíce šlukyčích papírku, ale pozor. Perly se sbíraly po jedné. Kdo vyhrál? No kdo jiný než já. I když musíme uznat že ostatní se také snažili. Další témata schůzky bylo zorientování mapy a určení azimutu. Poté následovala hra „Tajná stezka“.

Naši nevidějící nepřehli si do mapy zakreslili stezku. Naším úkolem bylo napsat na papír start a cíl. Závěrečná písnička udělala ležku za naší schůzkou.

Uolá

Loučení se sezónou vandrování

LOUŽEK

30.9. - 2.10. 1988

Udalyby jše byli v pátek 30.9. asi v 18.30 na modrači v Bujanově, viděli by jše skupinku dětí a „dopčeláky“, jak si to s bagly na zádech namířili po žluté turistické značce směrem k lesu.

Ono, a bytelně jsme neotáleli, před námi byla 5,5 km dlouhá cesta směrým novým lesem. Někteří kamarádi měli problémy pohybovat se po tmě v lese, ale přesto „slapali“ k našemu táborišti. Loužek čekal na náš příchod, který byl dost velký, aby jsme v něm mohli spát a aby jsme si pod ním mohli rozdělávat ohně, což se nám šlo díky jelikoz večer a celý přišli den nepříjemně „mržilo“. Po rozdělání ohně jsme si uvarili, zahráli na kytaru a rozpívali. Při tom to ohně se oddíl, který jel s námi dorvěděl, jak se bude jmenovat - BÍLÝ MUSTANG. Byli v něm stejně starí kamarádi jako v našem oddíle ŽLUTÝ KVĚT, a tak jsme se domluvíli, že všechny hry a soutěže uděláme formou soutěžení těchto dvou oddílů.

Hry začali hned v sobotu ráno. Hráli jsme tzv. „mimulky“. Na určeném místě ležely nůžka dva listky papíru. Byli to správy, nebo pokyny (většinou prání motoristé, nebo nějakou sífrou), které si každý oddíl vzal až po rozinkání na plechovou panvičku.

A tak během soboty kamarádi hledali lišáčky, scházeli sišky, uctávali stromy, varili vodu na ohni (který si museli sami a rychle rozdělát) ..... aj. Odpoledne jsme připravili slavnostní oběd, který jsme po večeři a slze odvahy kapali. Tímto obědem (který má přesně slavnostní pravidla) jsme se rozdělili se seróznou vandrovačnou. Hrad po vložce (kompostek-kymně) jsme se rozdělili na děti a „dospěláky“ a začali rájování. I do dřív uhabně toho nebo co, předvádějí kamarád, který nesmí mluvit?!

- tak 10

. V meděti

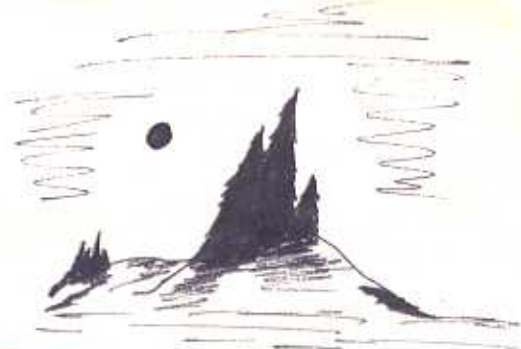
už jsem poslední „minutka“. Potom jsme začli balit a uklízet ta borůstě. To máim na bračer dost času, protože měkterí kamarádi ještě nevědi, co je to porádek a přemě sbalený lažl.

Po cestě zpátky do Bujanova jsme se staviteli na kráčenímě hradu. Dole pod hradem se točí říčka Malše. Žhnsili jsme někdy vyléhnout u hradu, a cestou plnou padlých stromů, křovisek a koprův, do léhnout k říčce a zpátky? A ten konec!!

Pak už jsme jen „šlopa li“ na nádražíčko Bujanov, kde příjezdem vlaku u podstatě skončila tato výprava.

Roman

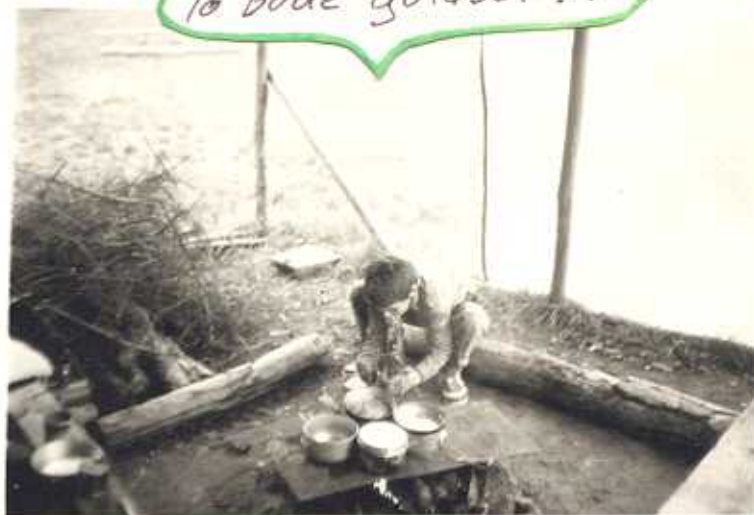
...Kiry, to je dost, že
jsi začal něco dělat.

chtělo by to
přiložit!

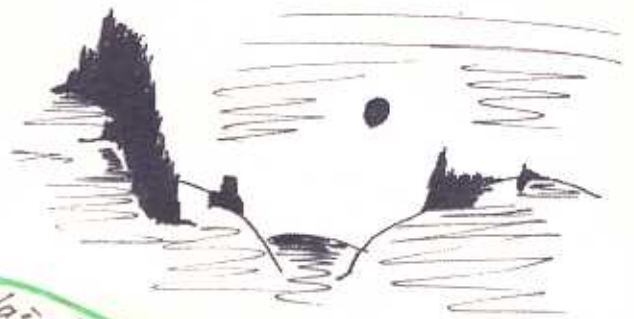
To bude gulášek!!

Tak! Na vlak a domů!

Našel jsem dřevu,
půjďte ho někdo
odnést.

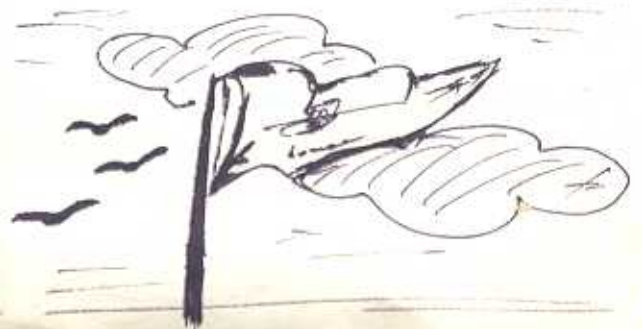
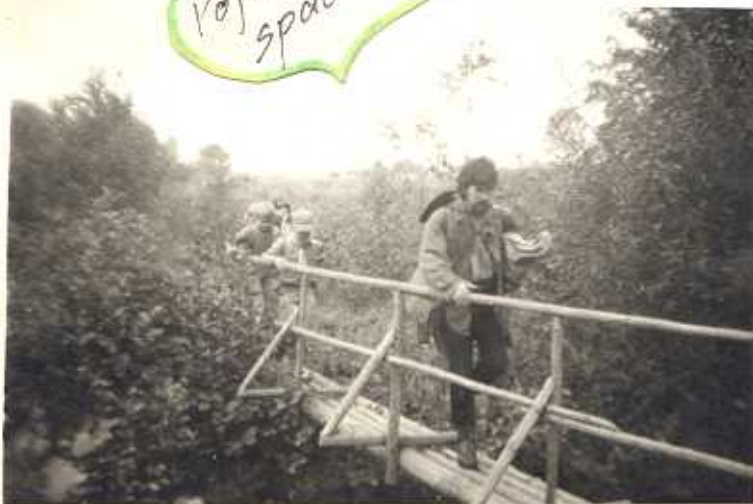
Podpor ležmo za
rukama upravit!

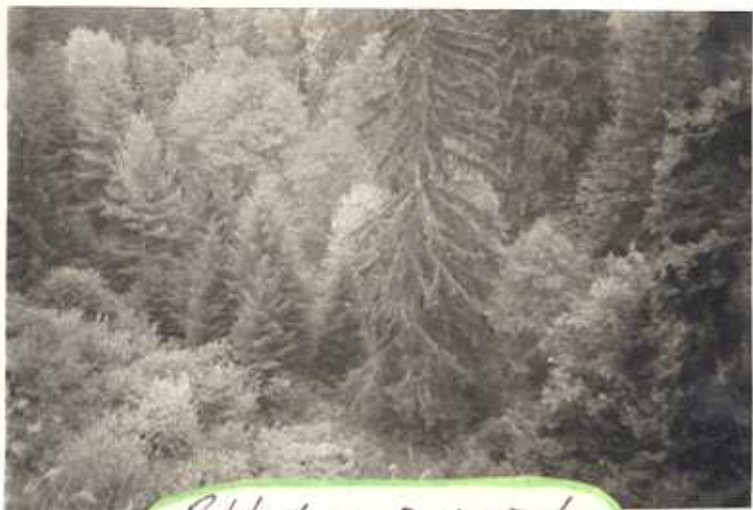

KIRI! Prž to pořádně!

Pojďte, a ne že
spadnete do vody!!!

-Pohled z Loužek-

...taky se podívejte.

Naš dočasný „domov“.

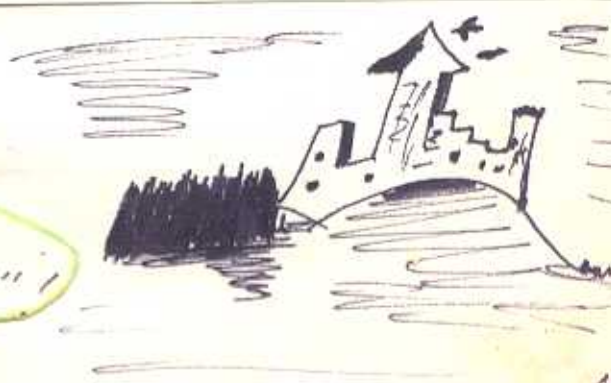
To jsou srovnane batohy?!!

...CHRRR!!!!

Ano, našli se mezi námi i „zašíváci“!

Slyš velký zákon. Ten ot' tvój krok řidi. Bud' bratrem
 lidem, stromů, zvířat, lidí a
 nedělní se jich nešetrou dlaní, jež z neznalosti někdy krotě rani.

Bud' synem slunce, at' jej myslí žižou a v jeho světle ber se
 je prouem noci spanek a den chce čim, slyš volá' jivni' vlnak.

Mej bystre' oko, neuráden vše shledni o tise kračej, zvěř jak o poledni.

Je hlok tvým zradcem, hopak jenom hlui'. Bud' strážem ticha, klony za klid rui'.

Svoj' tábor vlny, oken' střež jále poklad, však odcháziš-li, zahlad' každý doklad, že by / že
 člověk. Koho stopa zradí, ten ztráču práva nadbalost svou hradí.

Mej v větě vodu. Čim je bez ni' země. Jen modry' pramen hudbou zvoni' země.

Vše už se chápat - celistvý' svět volal, je chránit život posvátný' tvój vokal.

Bud' bratrem květů, stromů, zvířat, lidí a milý' ty, kdo zákonem se řidi.

16. SCHŮZKA

Byli jsme na louce. Navrhovali jsme písničku
a hráli plno her třeba jsme hráli míčkem a sbírali perle

Popis her

házení míčkem: Vedoucí si stoupne do prostřed kruhu
dětí a vyharuje míček do vzduchu, nebo ho hází do
dálky

sbrávání perel
rozhází se papírky
s tímto značením

∞ potom se
vybereme kamery
pod křeví budeme
dávat papírky.

Papírky budeme hrát po jednom. Kdo bude mít nejvíce
papírek vyhrál.

orientace:

Uděláme si čáru. Téhož kdo se první odváží , otočíme

ho šikmát, dáme mu do ruky klacek, nebo jinou
tyč a navoříme mu oči. Dáme před něj asi 6 m šátek.
pošleme ho po směru který si vyvolil. Když
si myslí, že je na místě jen jednou máchne
tyčí. A je hotovo.

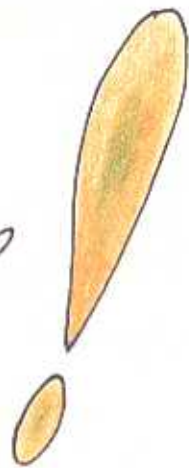
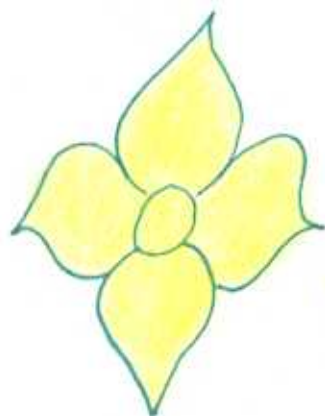
Radek

ZÍSKÁVÁME

00 KVIŤKY 00

"ODVAHA" - dojdeš v noci bez baterky na místo, kde se jinak bojiš?

"UZLOVÁNÍ" - uvážeš 6 základních uzlů + Angličkou sedačku a prstýnkový uzel?
Znáš jejich použití v praxi?

"KUCHARŤ" - dokážeš se po celý den postarat o přípravu jídla pro kamarády?

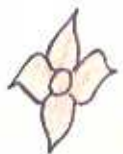
"HOUBAŘ" - poznáš základní druhy hub, víš jak ty jedlé připravit k jídlu?

"PLAVEC" - uplaveš 100 m?
- dokážeš vytáhnout topičiho se kamaráda.

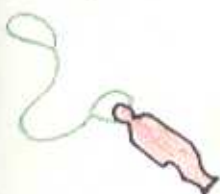
"PO SSM" - co viš o historii a současnosti POSSIV?

"SÍLA" - udělaš 20 kliků (dívký 10) ?
udělaš 30 dřepů (dívký 20) ?
vyžáhneš se 5x na větev (dívký 2x) ?

"OSAMĚLOST" - dokážeš přečkat sám, jen s nejnižším vybavením, noc v lese ?

"MORSEOVKA" - ovládaš světelný i akustický odposlech a vysílání "morseovky" ?

POVINNÁ ČÁST !

(Tuto část, musí každý splnit do 3 měsíců od ustoupení do oddílu. Jinak se s námi božežel rozloučí)

"PRVNÍ POMOC" - viš, jak se zachováš v případě, že se setkáš s autonehodou ?, úrazem, nebo náhlou nevolností svých kamarádů, nebo okolních lidí ?
- znaš základy první pomoci ?

"TOPOGRAFIE" - umíš zorientovat mapu, znaš top. značky a azimut ? Dokážeš jít podle mapy a buzoly ?

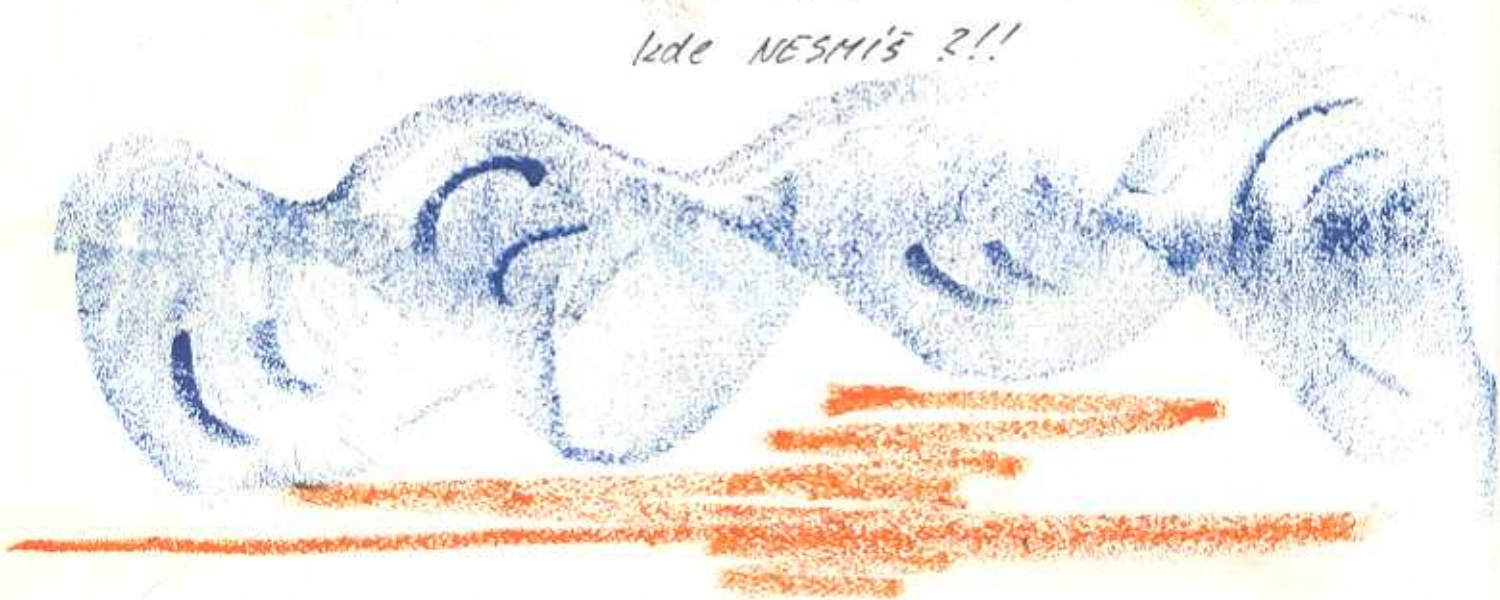

„ZÁLESAČKÁ VÝZBROJ“ - vysvětlí pravidla bezpečnosti při práci s nožem, sekerou a pilou. Jak je nosíme a ošetřujeme.
Postav (společně s kamarádem)
Reverský stan do 5 min.

„OHENĚ-OHNIŠTĚ“ - znáš základní typy ohnišť?
- rozděláš oheň do 5 min?
- víš kde můžeš rozdělávat oheň a kde NESMÍŠ ?!!

17. schůzka

Dnešní schůzku jsme měli ve sídli.

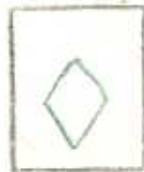
Hráli jsme hru, která spočívala v tom,
že Roman ukryl lističky, na kterých
byly nakresleny turistické značky. Naším
úkolem bylo lističky najít a vysvětlit,
co znamenají jednotlivé značky.

Nejvíce lističků našli Ivaňa a Udá.

Potom jsme hráli hru, kdy jeden z nás
seděl na židli se zavázanýma očima
a musel spočítat kolik kamradů kolem
něho prošlo.

Učinka byla pěkná:

Lukáš

18. Schůzka

Na tuto schůzku jsme se všichni sešli před školou. Tam jsme čekali na nové kamarády. Potom jsme šli do třídy 7. A. Ve třídě jsme začali hrát řívaní hry. Roman, Michal a Kamila nislali ve třídě a schovaly kartičky ve křesílkových zarámkách. V té době jsme čekali před třídou. Když nás zavolaly, rozběhly jsme se do třídy a začali rychle sbírat. Ale kartičky byly pěťoví schované. Tuto hru jsem jasně vybral já.

Potom jsme hráli hru vodník. Vodník byl Uďa a my jsme k němu chodili a stehávaly se jeho pentle. Vodník měl zavázané oči a když si myslel že u něho někdo je, tak křičel. Jinak pořád vodník spal.

Potom jsme hráli hru o které se jednalo o náš postel. Sedli jsme si křesílkem sedem do kruhu. A vprostřed byly vždy věci, ale o jednu mince. Tuto hru vybral

Lukáš.

Polom jsme šli před školu a hledali schovaný míček.
Míček nenašel nikdo. Polom Roman vyhodil peníze.
Jubli tomu vyprávěl Kiri.

24. října

1988

19. schůzka

Tato schůzka začala jako obvykle před školou.
Rok jsme se s novelou „**Šion**“ přesunuli do
přírody vedle ní. Upravili jsme kůčku tak
aby se mohla načít bratř první bra.
Jmenovala se „**Chluchá**“. Její podstata
byla v tom, že se všichni chytli za ru-
ci do kruhu, a jeden z nich zůstal
signál. (stisknutí ruky) Také se učil
mimic směru. Ale k tomu bra nekončila ?
Poslal se do prostřed jeden členiček, který
nerevidil toho je mimic. Jeho úkolem bylo
ho uhadnout.

Druhá bra se jmenovala „**Norvilandská**“.
Spočínala v tom že jsme museli přečíst
křehký text jedním členem. Hledal vyprávěl ?

Nikdo. Stavěl si na lehu plámal jazyk.

Poslední lewa byla "Vodnicka" jako

její první a neúspěšný vodník byl Petr.

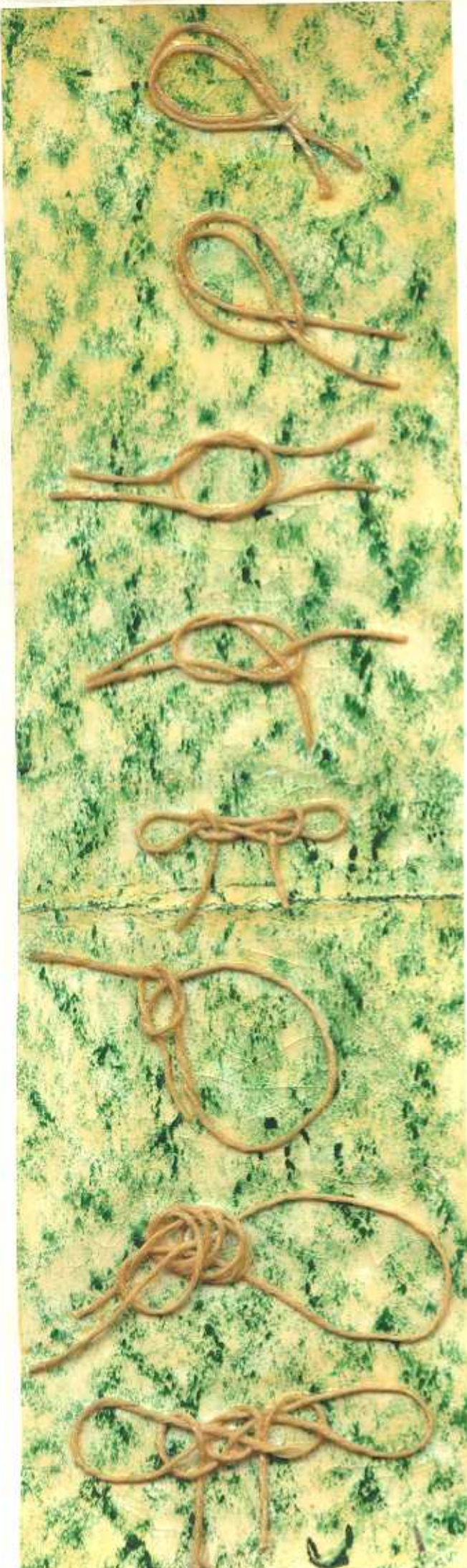
Lištaly mu jiné tři perličky. Druhý neměl
úspěšný vodník byl Stryč.

Schůzku jsme nahradili vůči stolu shro-
lem "Ahoj".

"KO, KO KOTO, METO"

"To nepičku"

LIŠČÍ SMYČKA slouží k přivazování pevných kruhů uprostřed lana, háků a kulatin; důležitá zvláště v horolezectví.

LODNÍ SMYČKA se používá k přivazování lodí, napínacích lan stanů, kotev, kůlů, k zavazování lodních pytlů; váže se přímo, na kůl se také nahazuje.

AMBULANČNÍ SPOJKA - také plachá spojka - uzel vhodný k zavazování obrazů a dřevěných sítěk, ke spojení stejně nebo přibližně stejných provazů.

ŠKOTOVÁ SPOJKA se používá ke svazování provazů nerovné síly, k uvazování lana do pevného oka nebo háku, plachty, také v tkalcovství, proto se nazývá také uzlem tkalcovským.

ZKRACOVAČKA slouží ke zkrácení dlouhých lan nebo provazů, napínacích lanek stanů.

DRAČÍ SMYČKA - těž pevná smyčka - nejpevnější vůbec, používá se k spouštění břemen a v horolezectví ke slaňování. Její předností je, že se nestahuje. Navězte se jí vázat přímo na těle. Umisťuje se na prsou a v podpaždí.

PRSTÝNKOVÝ UZEL k uvazování lana pro roverský stan na strom.

ANGLICKÁ SEPAČKA slouží k vyprošťování osob. Možná použít také na hupačku.

21. Schůzka

Tuhle schůzku jsme začli jako vědy před školou.

Když jsme se sešli všichni, přesunuli jsme se našim záměrem "Epion" do třídy. Kned jsme začali hrát hru "Drac".

Roman nam čte v listěky "Táhadar Hovoramus". A se dočell mēly jsme napsat to na co se nás vztah. Kdo to napsal tak si měl vait vstovachku a uvárat na sobě první Draci uzet. Tuto hru jsem vyhrál já. A to slovo byl denit "Jamlam".

Potom jsme hráli hru "Pistvorcky".

Potom jsme šli ze třídy a Roman poschovával listěčky a hr hru jsem vyhrál já.

Hru Pistvorcky vyhrála Bílá družina.

V této schůzce se rozdělili na dvě družiny.

Lukáš, Radek a já jsme se sešli v Modré družině.

A tak jsme odešli před školu a rozestise.

Handa

Přátelství je stejně důležité jako výstroj. Jiná zkušenost mne naučila, že jenom kolektivní práce vede k úspěchu. Sobectví činí člověka malým. A opět jiná, že člověk nikdy nedostane víc, nežli sám do věci dal.....

Tenzin Norgay
(mož, který r. 1953 stáel na vrcholu
nejvyšší hory světa)

ROVNICE ŽÍZNĚ:

ŽÍZEŇ + SODOVKA, ZMRZLINA = VELKÁ ŽÍZEŇ

Zvýšenou ztrátu vody z těla při pobytu musíme nahradit. Neznámena' to ale piť z každé pumpy a obléhat kdejakou restauraci.

Proti žízni při našich práci a závadách je nejužitečnější ovoc, teplý čaj nebo polévka.

Napijeme-li se dostatečně při spídání, po obědě a po večeri, snadno vydržíme bez piťi dosti dlouhou dobu.

Nepij na ovoc a nedej nic na to, ze tvój komarad' to dělá a doved' nememorat'.

Navě se s vodou sečít. Můžeš se dostat do situace, kdy budeš udeřený za každou všechněnou kapičku běto drahocené tekutiny.

Chraň vodu, vždyť bez ni' by nebyl život.

21. schůzka

23. 11. 1988

Tato schůzka
byla velice
významná.

byla velice
významná.

z PS Marušky Kudeřkové na PS při ZŠ Kubačova.
Tím jsme získali 20 nových kamarádů.

Chodí levoce do 5 třídy, mají však velký zájem
o náš oddíl, o les a o přírodu. Víím, že
všichni v oddíle mají kamarády (myšlí je rodice,
kácnou mít jsme zájmy, budova moc klábíl,
a nebo muděloji povinné zkorůky), a ty
brochu lituju. Ale jenom sportovní klub a
holka, která se máloji „šlapáči“ a jore kamarádi
pro všechny ostatní, můjou rozít zájmové,
krásné i vzrušující přírody při našem putování
po krásách naší přírody.

Pemen

22.

SCHŮZKA

30. 11. 1988

Venku přišlo a my byli ve škole. Králi jsme
šii hry. U první jsme měli dvacetkrát napsat
své jméno a za jednošliva jména noshůkat.

Když Roman odstávoval, tak jsme je mezi sebou měnili. Kdo měl všechna jména kamarádů, vyhrál. Posom jsme měli kreslit nějakou příhodu nebo pohádku, která by byla k posnání. Že bychom měli úspěch, to se říct nedá. Nakonec jsme podlézali lavice. Naše družstvo nevyhrálo.

VÝPRAVA

Kana

Jak se rozdělová oheň a měli spoustu dalších záležitostí rad. Při vaření se ukázalo, že si někteří nevůzi jídla a že nemají ani dost sil k tomu, aby se přiznali. Po několika dalších hrách jsme zrosili ohniště, a naše tábořiště upravili tak, aby nikdo nepoznal, že tady někdo tábořil. To už byl nejvyšší čas k odchodu. Na autobusové zastávce ve Starých Hodějovicích se ještě družiny pokusily postavit ro nejvyšší stávu ze sněhu. Tim vlastně skončila tato výprava.

Roman

Odchodem z budovy nádraží ČSD začala první jednodenní výprava s našimi novými kamarády. Celkem 15 kamarádů se seřadilo do dvojice a „šlapalo“ na zastávku autobusu MHD z. 2. Tady jsme po tom, co jsme si zahráli jednu jednodu chov hru, nastoupili do autobusu a jeli do Mladého. Odtamtud jsme „šlapali“ k Tůním v špačků, prošli rezervaci a vydali se proti proudu jednoho z přítoků Mlázce. Asi po 2 hodinách cesty jsme se utábořili. Ukázali jsme si, jak se dělá ohniště,

17. 12. 1983

STARÉ HODĚJOVICE

Družiny kreslí mapu cesty

"Pozor ať neuklouznete!!"

Vždy spadnu, tak sjedu až dolů.

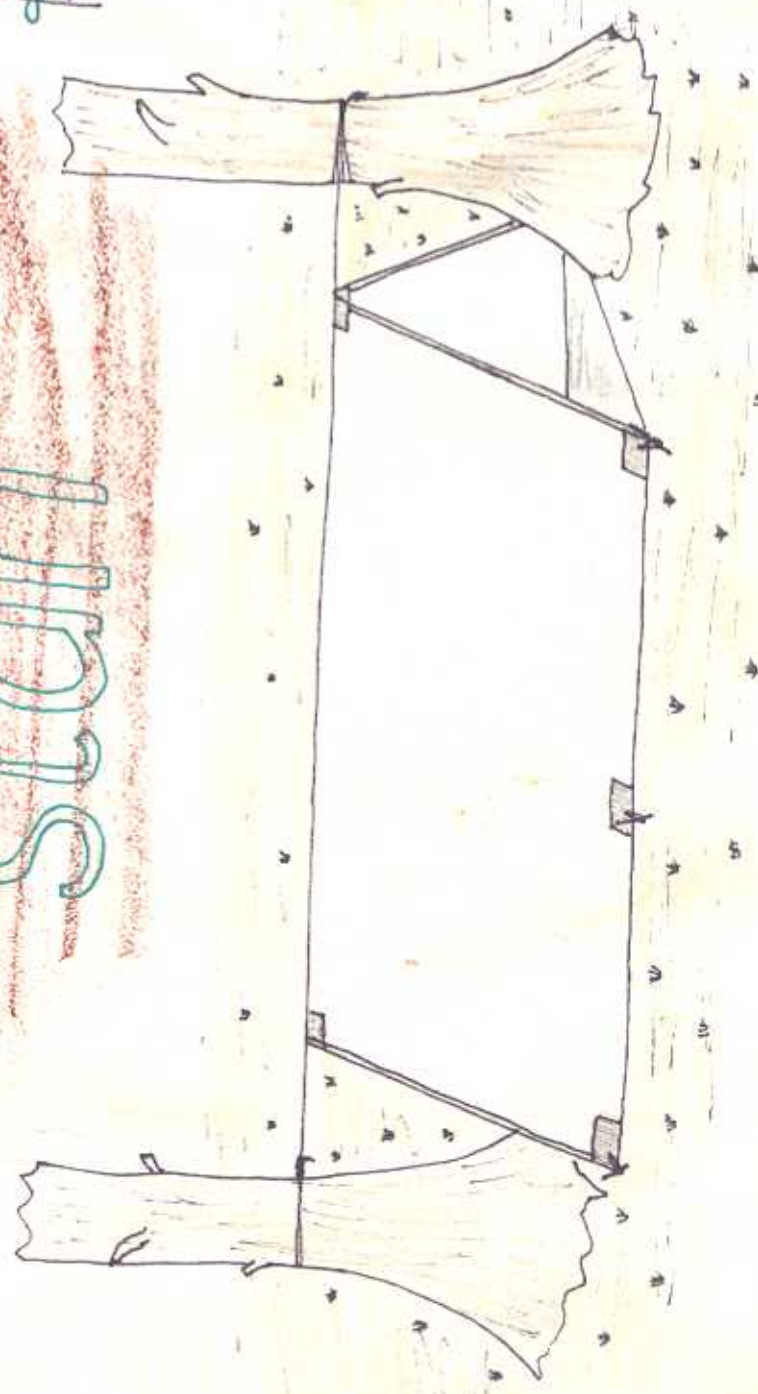
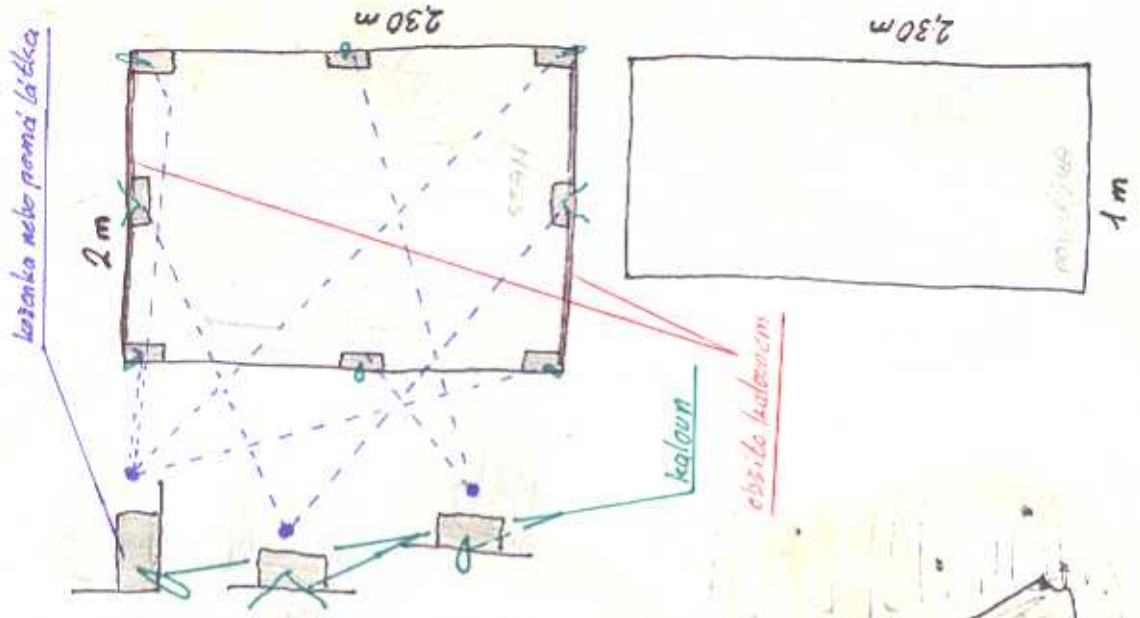
...jámu na odpadky?! ... škoda že tu nejsou popelnice!

Kdo postaví vyšší stavbu ze sněhu?

roverský (ZAVĚŠENÝ) stan

Roverký stan je zhotoven z igelitu. Stan může být ze slabeho, podložka však ze silnějšího igelitu. Ke stoubě stanu potřebujeme ještě 10m snůry.

Tento stan se musíš naučit stavět a spát v něm. Stan, jako žakový není všecek na počasí, a tak by ses mohl probudit promočený.

VÁNOČNÍ

27. 12. 1988

VÝPRAVA

Ulatk mizi v d'ali....
.... dva kamar'adi delaji "nekolik"
kliku za nevhodne' chovani' ve vlaku.

Ten listek musim mit!!

"Dělejte!!"

Sloničko a krásné „teplé“ počasí nás provázelo při výpravě na osadu Zlatá podkova.

Společně s kamarády z oddílu Bílý Mustang jsme vystoupili na vlakové zastávce Trisov. Hned po tom, co jsme se vydali na cestu, začala první hra, která skončila až na tábořišti nedaleko Zlaté podkovy. Na tábořišti jsme po rozdělení ohně (oddíly se pokusily rozdělat oheň samy) a nasycení žaludků začli další hry: na pukavce, kdo dříve chytí míček, hledej kartičky, zálesácká stezka a jiné. Po vyhodnocení her nás čekala cesta na Divčí kámen a pak do Holubova na vlak a domů.

Roma

"Toho, kdo tady spadne, budeme sbírat dale po kouskách."

Kdo rychleji?!

Dívčí lámen.

26. SCHŮZKA

4.1.1989

Na piatnyu jsme hráli tři hry. První byla: kdys si Roman ukázal mamos, řikal a ukazovali jsme nos. Po-
 som mebe, pak zeme. Tak se to střídalo. (S) To kdys
 měkdo splehl, sedl jsi mamos. Půdruhá hra se kavice da-
 li do obdelniku. Vybrali se lovec Pampalimya a stádo
 jelenů. Lovec měl oči zavázané a chystal jeleny. Přitom
 se každý musel držet kavice. Kdys se měkdo pustil,
 vypadl se hry. Ke třetí hře jsme sedli u kolečku.
 Roman napálil svíčku měkomu jí dal a řekl slovo.

(11) Říkali jsme slova, aby vznikl příběh. Pak jsme ho psali.

Kásek

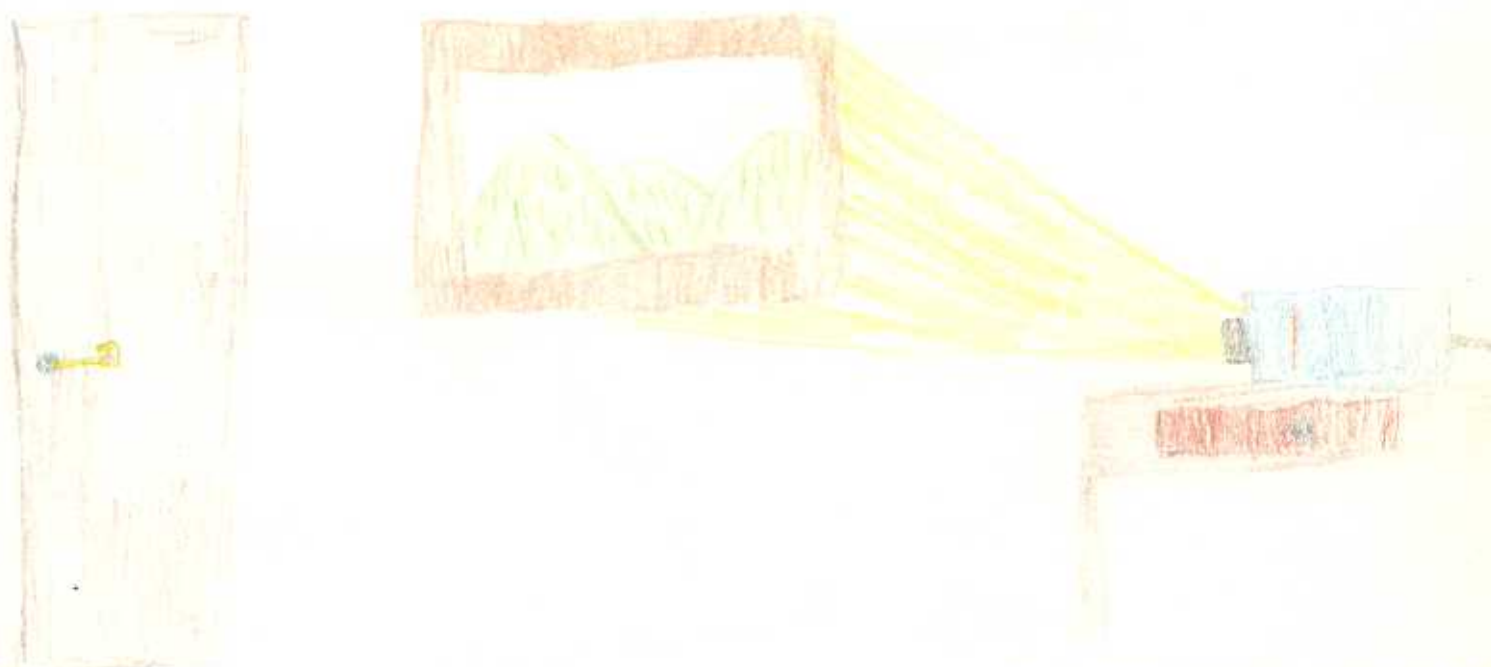
27. schůzka

11. ledna

Dnešní schůzka začala tím, že nám Roman rozdával papíry o letním putovním sáboře. Každý musí přinést přihlášku na sábor vyplněnou rodiči. Všichni se na putovní sábor sejeme. Potom jsme hráli hry. Každé družstvo dostalo rozstříhaný plakát s koněm a ten jsme co nejrychleji skládali. (K) Vyhrálo to modré družstvo, na druhém místě bylo hnědé a třetí jsme skončili nař, bílé družstvo. Po závěru hry nás pozval Petr do kabinetu. Tam jsme zhodnotili oddílový

pokřik. Vyhrála to Hanka pokřikem:
Žlutý květ si poradí překážka mu
nevadí. Pěse nám pak promísal smímbrý
s hore a ke každému obrásku zajímavě
vypovídá.

Klára

Na 24. schůzce proběhl „konkurs“ na oddílový pokřik. Vyhrála Hanka
a dostala body za inspiraci pro vedení oddílu, které dala
pokřiku konečnou podobu.

„ ŽLUTÝ KVĚT SI PORADÍ,
KAMARÁDY NEZRADÍ !! “

Výprava na osadu

"ZLATÁ LEBKA"

21.7.1989

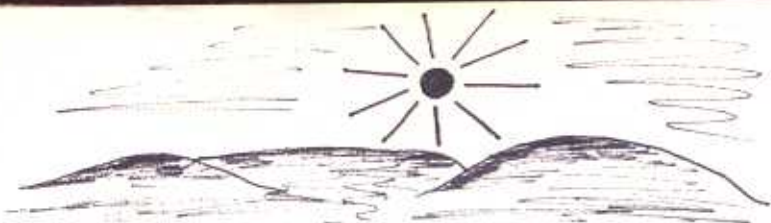
Výpravu jsme zahájili na nádraží č. 1 v Klapčicích oddělovým pokřikem. Potom
jme se vydali po želez. křižovatce znače na železném kraclu Porušku. Rádce
drujím dostali
to najednou ke
Výhledu hnízdi
jme pokračovali
Na mostem jme
a postupovali dále
Stárné přinodi
sklále, na křiž
křiž se združuje
Po dleším
dostup ke křiž
zřetelně z fujid
křižem bylo
kamárad
nahone rozdělal Roman a udělal si postavi 25 křiž. Na ohni jme se opětli bratři a umili
a křižem čas. Mezi tím kamáradé měli záruky na mělničata, kde první přímke vyloženy mičik.
Potom jme se vydli stábiti a ostřem křižem vyrazili na železném zastávku Vyheň. Při zpátečním
cestě se ukázalo, že celá řada kamáradé se vůbec nemí chovat se stábiti. Na nádraží v Č. Budejovicích
jme vypravu vyhodnotili. Camáradé za myslivce byli zřetelně Markéta, za nejlepšího
kamáradu Hanka. Vední oddělu jme s ríchlí drujiím podnikmečím vyhodnotili z oddělu
Michala Křižem. Výpravu jme samozřejmě ukončili oddělovým pokřikem.

za křiž dostal se křižem
mádn, aniž by jme křiž přeci.
drujím. Po přechodu křižem
dále pokračují. Křiž křiž Markéta
opustila křižem znače
po smyčid křižem ríchlí.
zřetelně křižem mělničata
jme namýzeli. Někteří
mádn dostali křižem křižem!

na křižem postavi - osade křižem křižem. Tam jme postavi
drujím, který křižem byl ríchlí křižem. Ríchlí
vyložil ohni - ríchlí namí zřetelně 5 křižem. Křižem
udělal křižem 100 křižem, ale ohni dále mělničata. Ohni

Křižem

cestou, necestou - ...

... na medvědy ...

♪♪♪

Tady počkáme na vlak.

... a další sirka je pryč !!! ...

30. schůzka

1. února 1989

Na dnešní schůzce jsme hráli několik her. Některé hry byly na procvičení obratnosti, nebo chytání špejlí, to šlo nejlépe Michalovi. Potom jsme kopali míček na cíl. Roman nám představil kamarádku Janu. Při další hře Roman hádal slovo, na kterém jsme se dohodli, když byl za dveřmi. Poslední byla soutěž, kdo napíše více podstatných jmen po f. Naši schůzku jsme ukončili před školou.

Štěpánka

32. schůzka

15.2. 1989

Na tuto schůzku jsme se šli jako obvykle před školou. Převlékli jsme se a šli jsme po dvojicích do třídy. Ve třídě jsme hráli hry, které pro nás připravil Roman. Třídě se nám tak líbí a tak máš bravi, šli nám schůzka ubíhá jako voda. Ani si nemůžeme a musíme domů. Ještě jsme si připravili naši první vícedenní výpravu na Rachačku. Moc se těšíme.

Katka

NA VÝPRAVY
DO PŘÍRODY
SI CHODÍŠ ODPOČÍNOUT
BER SEBOU
JEN TO
NEJNUTNĚJŠÍ

NEJSI STĚHOVACÍ
VŮZ
A SVŮJ BATOH
SI PONESEŠ
SÁM

Roan

VÝPRAVA NA RACHAČKU

24.-26.2.1989

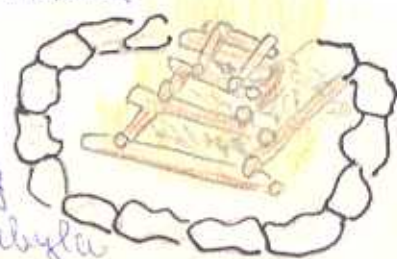
Výprava na Rachačku byla letos první výpravou ven do přírody na 3 dny. Smad přelo se oddíl ŽLUTÝ KVĚT sešel v tak hojném počtu, i smad přelo se zde měla probíhat jedna ze současných oddílových sborůšek.

Přelo se jedna polovina sešla již ve 14³⁰ hodin na Klavním nádraží. S první půlkou jel Roman, Maika a Yana cestou probíhala poměrně v klidu. Kolem čtvrté hodiny jsme dorazili k. Rajovně u Rybáků, od níž jsme šlapali lesní cestou dolů na Rachačku. Ukoleno první skupiny bylo zalopit a připravit Rajovnu k obyčinnosti.

Ja a Maika jsme se ujaly vlády nad kuchyní. Od všech členů jsme vyžádaly jídlo, které s sebou vezli a uskladnili je ve studené kuchyni. Mezitím již dorazila druhá půlka vedena Michalem, Šponem a Vikem.

Po večeři byla připravena soutěž mezi družinami, bylo ukááno ne více správných odpovědí. Po skončení této soutěže jsem byla slavnostně přijata do vedení oddílu ŽLUTÉHO KVĚTU, kterému jsem příslibila svou věnost. Večeře byla stanovena na 11 hod do této doby jsme krali na bylavy a zpivali. Noc byla nocí kůžy - kličky měly vždy na začátku a na konci obějit Rajovnu a pak mohly být ve snění v místnosti. A tak neustále dupaly jako klacíci sem a zase tam.

V sobotu ráno byl bučiček v osm hodin a po něm rozsvícení s tančím myšlím. Po snídani následovala hra z oddílových sborůšek. ROZDĚLÁVÁNÍ A UHAŠENÍ OHŇÍ. Velmi nemile mne přivapilo, že u této sborůšky nikdo nepospěl a myšlím že jommu nebyla sama jako to dostava zastavilo.

Když stavba skončila vydala jsem se s Romanem připravit
pobládku. Ale na cestě jsme byli unášeni sljimi ufony
kolem k jesli, květnému buřtu
jsem se snažil zaměřovat, že sebou
nějaké slapy, aby nás kamradé
mohli vystopovat a tak nás zachrá-
nit. Ubolem dlouhým bylo najít
co nejvíce požadovaných věcí jako
rozsvětly prázec, nebo pícnice
v lesním poloce. Avšak do jesle
hodiny se měli všichni dlouhým
vářit do hajony, at' dostli
jiz bamboli. Ale ani jedna
dluzina nás však nezachránila a tak jsme si museli
paradit bez našich kamradů.

Po této hře se dlouhým věnovaly připravě večerního ohně.
Potom jsme se vydali hledat si na pašeráky. Ale systém
léto byl mnoho dětí nepochopilo. A tak jsme hledali na pašeráky
ještě nebolikali. Navíc jsme šli ještě do lesa slavit roverský
slavn. Večerní ohně se mohl za začátku nazvat čmoučákem,
ale pak se píci jenom uvařil a začal hořet. Jako večerní
zaměstnání byla vyhlášena slzka odvaky, která vedla do kapli-
ky a zpátky kdo došel až do kapličky získal 10 lemu svým
podpisem a datumem svého narození.

V noci jsme se probudili do neblahého počasí. Jako pas-
lechů soutěž byla vyhlášena. Slavn co největších rozměru-
vykřála kněda dlouhina. Hlavně práce nám dolo uvedení hajony
do původního stavu. Jesně před odchodem bylo vyhlášeno vy-
hodnocení vyprávě. Camialko za největší bodů vyki dostal naše
a za nejlepšího kamradu Štěpánka s Radkačkou, jsme se roz-
loučili od dlouhým pokřikem ŽLUTÝ KVĚT SI PORADÍ KAMRADY
NEZRADÍ a před námi již jen zůstala cesta
domů do ústředí Budějovic.

Cestou za „ufony“.

Ještě posledních pár listů a jdeme proti Pašerákům.

Schánění dřeva na „bunčpěvi“.

chvilka před obědem

Pálal z kováčky z ohně a ohniště není jednoduché!

Řada „celníků“ při hře
na Pošeráky.

Každý se snaží připravit správné ohniště

Zápalky došly... Oheň nebude.

Hoří, ale jak dlouho
("chtěla by to přiložit")

Oheň hoří, ale ohniště je voláné velmi špatně. 3.

Tobolní výprava Boršova

18.3. 1989 se členové našeho oddílu sešli u klubovny. V 7.45. jsme se odebrali na autobusovou zastávku. Autobus č. 7 nás odvezl na konečnou do Boršova. Po namahavé cestě do kopce jsme došli do lesa. Nejprve jsme si zahráli hru na elektriku. Na míjtině jsme pospěšně rozdělali táborák a spivali písničky. Mezitím nám vedoucí připravil braňnou hru, kterou jsme hráli s oddíly: Bili Mustank, Ěmoulové a tak dále. V této hře se náš oddíl umístil na 2 místě. Po soutěži jsme si opíkali buřty. V 16 hodin jsme odjeli autobusem domů. I přes špatné počasí se nám výlet líbil.

Mirka

a jsme tady!

tady to je

hu, ty, tu, tu.....

ano, i takhle to jde

ODDÍLOVÉ ZKOUŠKY

Druhá schůzka byla pro náš oddíl velice významná. Probíhaly totiž oddílové zkoušky. Všichni kamarádi se shromáždili před naší novou klubovnou v ulici Neruda a Pajdla, kde je měli na starost naši spoluzáci Martin a Kája. Vlastní zkoušky probíhaly v klubovně a skládaly se z několika částí:

- Máš, proč se náš oddíl jmenuje Žlutý květ?

- Máš se poradit s kamarádem, který se blíží krevci?

- Najdeš na mapě Českých Budějovic místo, kde se nachází naše klubovna?

- Máš, jak se správně a bezpečně zachází s nožem?

KPZ

- Máš v pořádku svůj KPZ?

S průběhem zkoušek jsme byli celkem spokojeni, a když dost kamarádi zkoušky nedělali (zejména z topografie). Tito kamarádi dostanou ještě jednu možnost korekce dubem.

Po skončení oddílových zkoušek jsme ještě stihli několik her. Nejzajímavější z nich byla štafeta družin. Družiny musely např. se zapálenou svíčkou a těmi karkasovými špunty, které se držely mezi palcem a ukazováčkem, projít vytyčenou trasou. Po vyjmutí špuntu přiléhala rukou ztuhlá družina. Na schůzce jsme přivítali nového kamaráda - Petra, který by rád do našeho oddílu chodil.

Kučel

ZNOS

HODNOTU

KAMARADSTVÍ

2/21

VÝPRAVA NA POREŠÍN

7 - 9. 4. 1989

Šli jsme se jako obvykle na nádraží. Nasedli do vlaku a jeli, jel s námi i Bílý mustank. Když jsme tam dojeli, šlapali jsme asi tři kilometry. Došli jsme tam asi v pět hodin. Roman nám řekl, aby jsme si složily bagly do řady a šli sbírat klacky na oheň. Potom jsme měli nástup. Roman nás ubytoval. A šli jsme znovu na klacky. Potom jsme si hráli hru a dělali oheň. Spívali jsme si písničky. Když byla sma, přešel Roman klidky. Pak jsme šli spát. Ráno v 8 jsme měli budíček. Rozsvičku vedl Roman, ale byla dost sveda. Nemohli jsme se postavit na nohy. Potom jsme měli snídani a hráli hru. Přišel čas na oběd. Oběd jsme si dělali sami. Po obědě jsme dělali opravné ohně.

Když jsme je udělali, měli jsme nástup. Roman vyhodnotil jak je kdo udělal. Povedl se nám všem. Králi jsme další hry. Nastal večer a dělal se oheň. U ohně jsme si rozpívaly. Když byla úplná tma, šli jsme si k řece umýt nohy a vyčistit sušy. Pak jsme šli spát. Ráno jsme měli rozsvičku s křem. Měli jsme snídani a pak nám Roman skontroloval jestli máme vše na výpravu. Nechali jsme bagly v řadě a zahráli si na poslední hru. Uklidili jsme pokoje a byl nástup. Roman vyhodnotil kamaráky. Za nejlepšího kamaráda dostala Kačka. Výpravu jsme ukončili pokřikem. Když jsme šli na nádraží, byla bomba. Došli jsme tam a nastoupili do vlaku. Nakonec jsme se rozloučili slovem: Ahoj!

Štěpánka

POŘEŠÍN

Jak tohle dopadne?!?!

"vždyť už jdeme"

"rychle pro dřevu!"

"náštop na oběd!!"

.. zase to nechce hořet .....

40. schůzka

20. 4. 1989

Na schůzce jsme nejdříve byly v parku
aby jsme tam vybíraly odpadky. Potom
jsme se vrátily do klubovny kde nám
Roman vysvětlil hru kterou jsme,
potom hrály po městě. Protože
já jsem se naší družině strasila
tak nemohla vyhrát. Vyhrála jiná
skupina.

Eva

41. schůzka

Dnešní schůzka byla sice jen do pěti hodin, ale přesto se mi moc líbila. Napřed jsme si opakovali dračí smyčku, a potom jsme hráli kru, ve které se musela vyjít ^{do mě} láhev s měřícím nápojem. Když se láhev dopila tak se dříve určitě lidem museli přes opěradlo šidlo házet diabolky. Bohužel naše druhá krou mervykrála. Pak jsme hráli ještě jednu krou, ve které jsme makagli oči a Roman schoval camrátko. Já jsem ho o fous přehlédl.

Tomas H.

VÝPRAVA K 40 VÝROČÍ PO 5511

U pondělí 24. dubna jsme vykonali výpravu do oblasti Dobré Vody a Dubičného.

Lešli jsme se před klubovnou v 8 hod. A šli jsme na zastávku místní dopravní linky č. 9. na koněni devítky na Dobré Vodě jsme se seřadili a náš postup směřoval kolem rybníka kterému se říká Dubičák, nůjme podle vesnice tohož jména. Červená značka nás vedla po úzké aft. a asfaltové cestě. Když máhke narazil vytkák „komba“ a všichni jsme se museli být tím způsobem že jsme nakleli. Nakonec jsme dorazili do údolí, se věně u jedné strany vyrostlým lesem, se druhé loukami a polem. Údolím protěkal čistý potůček. Tady, v hezkém prostředí jsme se zastavili. Dostali jsme ukol se žmouka a vyrovná. batohy a marškal dříví na táborák. Rádcevi dřívím pak naložili oheň a nastalo všeobecné vybalování a opékání špekáčků. V době máladě jsme si společně rozprávili. Došlo ke skouškám na kládkami ohniště a myslim, ně jsem skoušku vykonal ke spokojnosti jako ostatně všichni, podle vyhodnocení, které provedl Roman později. Mezi tím došlo k různým soukřejším hrám. Naš postup s batohy na rádech ukončil najmaně hry a tak plni hezkých dojmů a hezké přírody a nových zkušeností pochodovali jsme na koněnowě. 1. U klubovny jsme si dali roschod.

Jiří J.

VÍTÁNÍ JARA

Po slunci a světlu nebylo ještě ani
kém nádraží. Ano, pro tuto výpravu

Po příjezdu vlaku do Bujanova nás čekalo překvapení, všude ležel sníh.
To se už rozednalo, a tak byl z Bujanova vidět zástrop dětí, jak „šlapo“ po
Báhem cesty se začlo oteplovat, a tak nás na Loužku přivítala jenom má ra

Po rozdělení ohně jsme se najedli, a hned potom začaly přípravy na slavnost
na faqule, výroba faগুলি a příprava velkého slavnostního ohně. Při
tně méně než ostatní - jednoduše se „ulejvali“. Ale to se už be
a někteří i třemou. V 19 hodin začli přicházet první rodiče C

V 19:45 jsem voláním „ohně“, zahájil slavnostní ohně.

jme se rozloučili se Zimou, která napsaná na březové

Pak přišlo to, na co vsichni čekali nejvíce - přijímaní na

na schůzky, a jezdilo na výpravu, ale nebyli členové

kteřý udělal oddílové ekoušky a byl přítomen na vítání ja

pasoval na člena oddílu, sli'byť že nikdy nezradí (oddíl, k

Pak dostal náš oddílový znak, zátelek, uzel na zátelek, pošku o

dsi v 21 hodin začal další program. Hráli jsme si zpívali

předvádění různých zaměstnání, zvířat a pohádkových bytostí.

Ale to se už blížila pozdní večerní hodina, tak jsme se ro

Původně jsme měli přespát v lese pod „roverskými stany“, a v

jme jeli zpátky do českých Budějovic s rodiči, kteří tam b

Kamil, kteří čekali až dohoří ohně. Ti se vrátili v nedě

Tim skončila tato výprava, na kterou v

29. 4. 1989

památky, když jsme se začli scházet na Budějovic-

jsme měli sraz již v 5 hodin ráno.

"Budeme vítat jaro na zasněžené louce!"

po žluté turistické značce směrem k lesu.

mokrá, zelená louka.

stní oheň. Skoro celé dopoledne nám zabralo sbírání pryskyřice

práci se našli i takový kamarádi, kterým nevadilo, že dělají podsta-

blížil večer, který všichni očekávali s viditelnou nervozitou, napětím,

(pozvání na tento oheň obdrželi všichni).

Po zapálení ohně ze čtyř světových stran a zazpívání "Vlajky"

úspěšně, rychle zmizela v plamenech.

nových členů do oddílu (hodně kamarádů sice chodilo k nám

oddílu, a neměli oddílovou symboliku). Každý kamarád,

jara, poklekl na pravé koleno, a po tom, co jsem ho

kamarády a všechny lidi dobré vůle).

označení družiny a velký žlutý šperalík.

řvali písničky, a soutěžili s rodiči v pantomimickém

stí.

rozloučili a vyrazili do svých domovů.

a vrátit se až druhý den, ale počasí nám nepřálo, a tak

byli autama. Na místě zůstal pouze Pavel, Michael a

ráno

většina z

nás hned tak nezapomene.

Roman

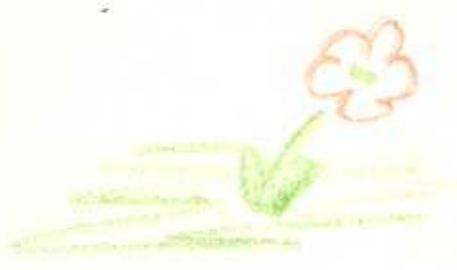
Takto nás privítal Loužek.

"Sviť nám ohni, ohni slavnostní,
do temnot, a jejich stíny zaplaš,
aby i naše mysli, bez černých
myslenek byly."

Palivec to neměl jednoduše!

... tímto tě přijímám
do oddílu ZLUTÝ KVIET. "

Co asi Tomáš
předvádí ??!

45. SCHŮZKA

Malá výprava na Tely

Ten den jsme se měli sejít u klubovny. Cošom náš Roman zavolał dovnitř. Tam jsme vyřídili všechny věci. Roman rozdál tím kdo měli špatné tašky Torma. Cošom náš Roman dovedl k autobusu. Když jsme přišli, čekali náš Sam Mack a ještě jeden kluk. Pak jsme se vydali po naučné stezce. Veverka a na systém nastavení jsme zvolili z dekadního směru. Když jsme přišli měli jsme nástup a pak Roman řekl, aby jsme se vydali plastěnky které jsme se měli promístit. Čeť nás poučil jak máme jít aby jsme viděli. A potom jsme vešli do té jeskyně. Chodili jsme sem a tam a taky jsme se trochu motali. Cošli jsme se po jeskyni a potom řekl Roman že se

máme vrátit. A už chvilu jsme byli
venku. Roman nám dal jet znovu k
solární a přesně. Potom Roman dal
nastup a po nastupu pověd k odchodu.
Ale protože jsme mládeži jím nastup
tak jsme si museli udělat "k blánu"
A pak už jsme jenom šli k postrojení
ulice pak šel popsat a byli jsme u
nastupky. Tam Roman vyhlásil soudit,
že jsme se musíme na státní úrovni
A pak šel o dvě věci. A pak pověd aneb.
Dželi jsme na sady a taky k blánu
Tato už jsme míli jenom roschod.

VÝPRAVA

26.-28.5.

1989

Domoradice ~ Třísov

1. Plni zvědavosti a očekávání sesli jsme se jako vždy na nádraží v Č. Budějovicích. Byla před námi první výprava do přírody se spaním pod roverskými slany. Vyjeli jsme v 16^h motoráčkem směřem na Kágor, vystoupili jsme na zastávce v Domoradicích. Oddělení jsme se rozdělili rovnou ke řece Vltavě, kde na nás čekal Kamil s Maykou. Prozatím jsme zůstali na louce v malém údolí již mezi malými Vltavou. Část sedoucích se rozdělila hledat vhodné místo k táboření. Já a Viki jsme zatím organizovali hru na stopaře. Kamarádi měli za úkol proplížit se vysokou travou tak, aby nikdo nepoznal, kdo se plíže. Jen co se Roman s ostatními náhl, ukázali se na louce dva párové, myšliva, kteří měli výhrady k tomu, abychom někde poblíže přenocovali. Ukázalo se, že měli s jinými oddíly špatné zkušenosti. Místo k přenocování jsme tedy museli hledat jinde. Dál jsme se šli podívat večer a již za tmy jsme vyspěli dál proti proudu Vltavy. Vhodné místo jsme nakonec našli na ostrohu nad říkou. Pro jistotu jsme omí nízkapalnými ohni, ale rovnou šli k spánku. Spali jsme „pod širákem“, neboť obloha byla jako nymfina. V noci slyšelohoté noční pláči, houkání slaby, šlekat srnce a kolem zelenáče začala přisítní zapíchat říka - Neklamné znamení, že blízkost je ústí Krumlova.

2. Kolm človek hodiny ráno se začalo rozednívat. Ozýval se veselý zpív plábi a také pokřikování mládežníků kamarádi, kterým se zdálo, že jsou již dost mrtvá a odpočívají. Sami se ještě byli den přestělovali, že opak je pravdou.

Ráno jsme rozdělili chci, musidel se a myslili zpít na místo, odkud jsme přišli. Tam na nás čekala skupina horolezci, se kterými byl Roman domluven, že nám budou ukázat z horolezecké

techniky. Nejdříve

práve slézali, proto

který nás doprovázel

čas od času mají

zde jsou našel

Kamarádi se

rozběhli po okolí

Samozřejmě máme

šit. Jedem z horolezci

cestou a přitom našel se skalní

do starého plátna. Když vyšel až nahoru ukázalo se, že v plátně je

zabalena nějaká listina. Listina byla zapečetěná a zasunutá do pouzdra

opatřeného pečeti pravosti. Horolezci nám listinu věnovali, neboť neměli

čas; museli se věnovat vlastním programům. Listinu předáme známému

Romanu, který se zajímá o historii a pomůže nám s nejspíšými jejími záhadami.

Potom jsme se vydali pro vodu, která byla ve studánce dole u řeky.

Při sestupování k níce jsme museli překonat krátký úsek skalní stěny. Po studánce

obědě, při kterém jsme museli sníst množství zeleniny, jsme vyrazili dál, na Tábor.

Dlouhou dobu jsme stápli po silnici, sluníčko pražilo a kamarádi začali

cítit křivku křivo manie. Ve Zlaté Kouři jsme se napojili na červenou turistickou

značku a zdálo se, že máme vyhráno. Neměli jsme. Cesta vedla z kopce do kopce.

našla se
mám vypra-
nějati

práve slézali, proto
který nás doprovázel
čas od času mají
zde jsou našel
Kamarádi se
rozběhli po okolí
Samozřejmě máme
šit. Jedem z horolezci
cestou a přitom našel se skalní
do starého plátna. Když vyšel až nahoru ukázalo se, že v plátně je
zabalena nějaká listina. Listina byla zapečetěná a zasunutá do pouzdra
opatřeného pečeti pravosti. Horolezci nám listinu věnovali, neboť neměli
čas; museli se věnovat vlastním programům. Listinu předáme známému
Romanu, který se zajímá o historii a pomůže nám s nejspíšými jejími záhadami.
Potom jsme se vydali pro vodu, která byla ve studánce dole u řeky.
Při sestupování k níce jsme museli překonat krátký úsek skalní stěny. Po studánce
obědě, při kterém jsme museli sníst množství zeleniny, jsme vyrazili dál, na Tábor.
Dlouhou dobu jsme stápli po silnici, sluníčko pražilo a kamarádi začali
cítit křivku křivo manie. Ve Zlaté Kouři jsme se napojili na červenou turistickou
značku a zdálo se, že máme vyhráno. Neměli jsme. Cesta vedla z kopce do kopce.

Polom se ale stala zvláštní
Zvládal stálo jinou
práve předmět zabalený

Chvilí polem, chvilí lesem a někdejší kamarádi sotva popadali dech. Jak se ukázalo, stáčílo často pouze správné stabilizovat a bylo po problémech. Po úmorné cestě jsme konečně dorazili do Trisova. Rádcové dlužím chvilí do vesnice pro vodu a pak jsme všichni společně došli dolů k řece. Cestou jsme si všimli staré lipy, stálem chráněného stromu, a keltského opida. U řeky jsme se ustabilili v kempu, který patří k osadě Zlata poľková. Jeden z členů z této osady se s námi přišel pozdravit a ukázal nám, kde je v okolí pitná voda. Rozhlédali jsme se a uvěřili si svědci. Potom se kamarádi pod vedením Romana vydali pro vodu. Ta byla se strouhávkou a žabyní. Jedním přístupem k ní byla cesta po kluzkých kamenech se špičkami. Byli jsme překvapeni tím, že celá řada kamarádů si nemohla nábrat do ústony

vodu. Večer
připravili hra
já, Váňa a Kamil
a kabečka v lese

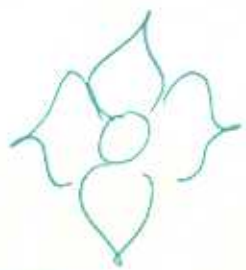

jsme s Váňou
strážci svědci.
jsme stali
a kolem nás

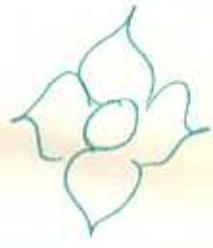
se k tomu šelých svědci. Kamarádi se měli ke suchému připravit a sponkovat je, aniž by z obážíce „mítal“ kabečkou. Po skončení hry jsme se vrátili do kempu, rozdělili jsme klobáky a šlo se spát. Opet „pod širák“.

3. Ráno dalšího dne již nikoho ani nemapadlo se 4 hodiny vytráhorat ze spicátu. Všichni dospávali včerejší noc. Běhčik byl až v 9 hodin. Udělali jsme si snídani, dlužím došly pro vodu do žabyně. Potom byla kabečka kabečkou, kdo si to zapomněl a kdo má to navíc. Dalším bodem programu byla soutěž se starší kabečkou. Ukázalo se, že největší suverén má je státo, velká problémny. Po obědi jsme se s kempem rozloučili odděleným pohybem a vyrazili jsme do Trisova na vlak. Tak skončila naše první opravdová výprava.

Kičal

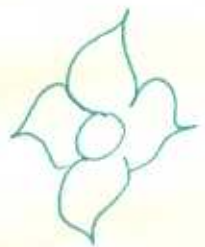
nema' něludo klasek.?

chtělo by to cukr

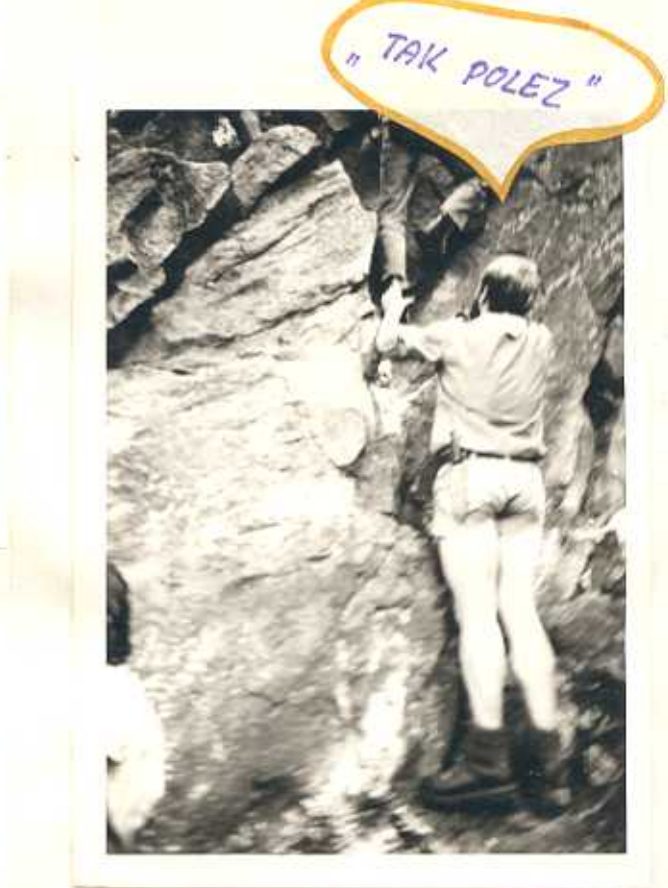

...ne, bylo to takhle!...

... takhle se prstýnele
neváže!

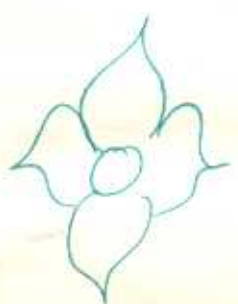
" TAK POLEZ "

.... a on tam stál,....

Poslední nástup.

.... a domů.

47. schůzka

31. 5. 1989

Tato schůzka začala všedně jako obvyklý doposud v 15⁰⁰h.
před naší klubovnou, ale byla velmi zajímavá!

Navštívil nás Romanův známý, který se zabývá historií. Půšel
se podívat na listinu, kterou máme věnovanou Božslavovi na
výpravě v Damasciích. Pán
Dufek se domníval odborně přičít,
ale listina byla k našemu
klamání psána latinsky. A tak
jsme pána Dufka poprosili,
aby ji odevzdal u nich v muzeu.

Potom následovala káva, kde měli Barnabáci za účelem zjistit
založení města Českých Budějovic, přičemž se tak Budějovice jmenují,
když bylo v Budějovicích městských bran a zda doposud nějaká
ještě stojí. Tento účel nejlépe splnila modrá dluhina.

Jana

VÝPRAVA

14 - 18. 6. 1989

Loužek - Bujanov - Stará Konevka

Plni svědčivosti a touhy vyjet zase ven do přírody, jsme se sešli již ve čtvrtěk v 16³⁰ na nádraží. Tato výprava byla 4-denní a byla spojena se školním výletem, vyjeli s mámi i kamarádi ze třídy III B s třídní učitelkou.

Kolem půle hodiny (odpoledne) jsme vyjeli z Budějovic motaříkem směrem na Kaplici, vystoupili jsme na zastávce v Bujanově. Na Loužek nás čekala 5,5 km dlouhá cesta po šlutě znače Mrazík a máš tuto cestu již znali a tak věděli co nás čeká. Na Loužek jsme dorazili kolem sedmé hodiny

a to byl čas, najít si místo na postavení roveřáků. Když jsem se šla potom do lesa podívat, vypadalo to. Tam jsme v pokádce, dva velké stany uprostřed, ve kletkách spali kamarádi, kletky nejsou u nás v oddíle a kolem nich se líci malé roveřáky.

Ráno nás probudil déšť, kletky slabě bubnoval na roveřáky. Mezitím co se rozdělával oheň se počasí trochu umoudřilo. Prvilku svítilo slunce, chvílku přišlo. Po snídani našim kamarádkám, kletky již se zatahovali divoči nebo z jakýchkoliv museli domů, moc času nezbyvalo. Rozloučili se s kamarádky sbalili si loge a spěchali na vlak. Doprovázeli jsme je již s Romanem.

Mezitím co jsme byli pryč, probíhaly hry. Po našem návratu se rozběhla soutěž o nejhezčí lodku z přírodního materiálu. Nejhezčí lodka byla a nej-
dříve k nám doplnila lodka Alěšky. Navíc se pak
hrálo na schovávanou. Nejdříve se schovali kama-
radé. Nesměli být hodinu vidět, ale ani sly-
šet, kdo tak ne- udělal nypadával ze hry.
Potom se schoval Vítík s Michalem, avšak Vítík nicdo
z kamarádů nenašel, i přesto, že neklou z kamarádů
byli od něho vzdáleni pouhých 15 metrů. Věčer se pak sedělo
u ohně a zpívalo při šumění řeky a bytavy.

Probuzení bylo stejné jako minulého dne, přišlo sešlá
jsme dolů, kde již hořel oheň a kde nás lákalo čekat Pavel.
Pro nepřítomnost počasí se dalo oddělu rozhodnout ze tří
variant: první - jít dále podle programu podél Vltavy,
druhá - zůstat i přes nepřítomnost počasí na loučku
létit - jet vlakem do českých Budějovic a zůstat
u Romana doma a jít v neděli odpoledne na lůžko.
Samozřejmě vyhlála létit možnost. Tak jsme se najedli, zbalili
bagle a vydali se na cestu. Cesta na zastávku do Bujanova
ubýhala, až na mysli máme zrychlení v pohodě. Cesta mola-
někem naspět do českých Budějovic, se zdála být kratší,
ani jsme se nemadali a byli jsme na nádraží. Odlat jsme
šly k Romanovi domů. Všechny bagle jsme stounali v kuchyni,
kde jsme se při přípravě věci skoro ani neohli. Mezitím co
jsme připravovali s Vítíkem a Pavlem věci uvažoval Roman
kamarádům fotky z různých vandů. Jelikož nicdo z bluku

meměl fotbal a nebyly by fotbaly, vyhledával se kva o lo, kdo
mávesli nejhezčí obráček z Loustku oddíl pak rozkodl svým
klasy o nejhezčích obráčkách, nejlepšími maliti byli vyklá-
seni Jitka a Aleška. Po jídle nám kaman upekl moc
dobrý perník. Před spaním jsme si pak všichni sedli do
kuhu v jeho středu stála svíčka a v jejím svitu jsme
si povídali různé příběhy a zážitky, na co si kdo vzpoměl.

V neděli ráno - nebo-li spíše před polednem se uskutečnila takhle dlouho slibovaná zázevka, sice na dvořku, ale to nevadilo. Po dobré políse, jsme vyrazili do ulic. Šli jsme bo
a
a
lem přeladitě nákladních vlaků do Mladého od lat k Líně u Špačků. Obloba máhle zčernala a začalo pšest. Skvly jsme se před deštěm v lese. Milně jsme se domnívali, že pšest přestane, ba naopak začalo líb jako z bouře. Já dobrovolníci rozdělali oheň a ostatní šli na dříví. Opekli jsme cigaro, blízko jsme ještě bouřili v sobotu. Po opečení jsme uhasili oheň, a zamaskovali ohniště a spěchali do staujeb Hodějovic. Tam jsme u pralejny provedli vyhodnocení celé vypravy. Zde byli také odblibovány různé věci. Kamalbo za nejvíce bodů při kadech získal Zubáš kadlata, ale kamalbo za nejlepšího kamarada získal jako na minulé vypravi nikdo. Žádný z kamaradů se neprobázel nějakým vilkyjm činem. Že staujmi Hodějovicemi jsme se rozloučili oddilovým pakibem. Nasedli jsme na MHD č. 2 a ta nás dovešla k zastávce u Jany. Od lat jsme šli k Romamovi pro biglo a na nádraží, kde jsme se s kamarady rozloučili. Tak skončila poslední vyprava před putákem. Jana

ATĚ DĚLÁME COKOLI, má nám záležet na tom, co děláme, ne na tom, zda nás někdo vidí.

Cicero

RYCHLÉ ŠIPY

1. Můj život je hned plný nesnází
na jaře když duben přichází
já navracím se do poválečných let
kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed

Žlutý kvítek do klopi si dóm
a píseň Vontů tiše zabroukám
do štinadel se s berem vypravím
možná počkám losnu, co já vím.

2. Veniva Kateřina buráci
a široko má dávno po práci
jen já se vracím myši pastí sám
nevím co s jáčkem v kleci dělat mám.

Bohouš, Plouhé Bidlo, štáčinač
pan Fišer schodil z okna květinač,
Jan Tleskač, Jiří Rymaň a také dól
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

3. To Rychlé šipy sami byli v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít
kdo kopal studnu, aby drozi mohli pít.

Až se k nám zase jaro navrátí
a píseň Vontů všechny obrátí
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten, kdo se mi smál

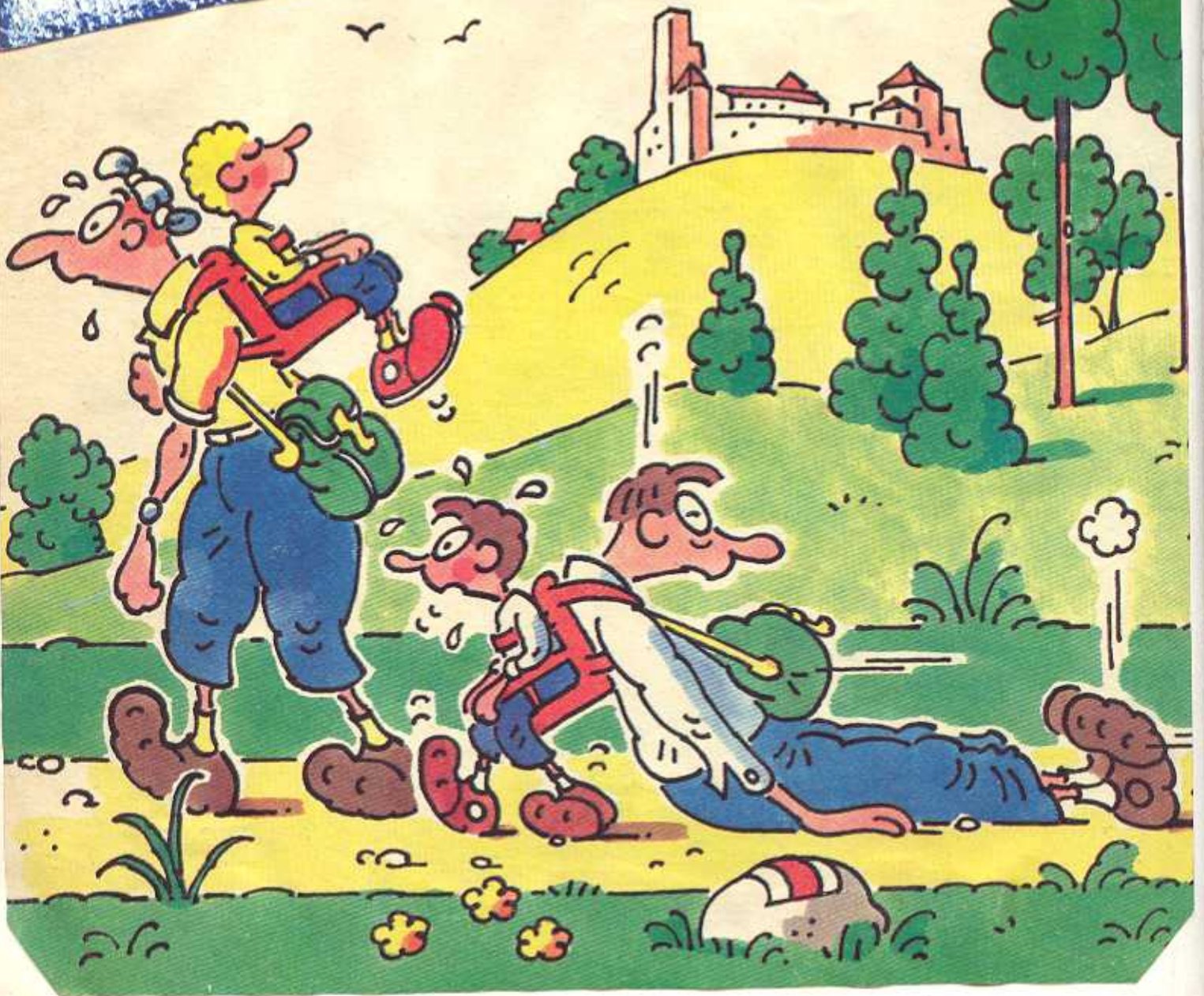
4. A také Mirek Dušín s červenáčkem jdou,
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nimi Rychlonožka s Bublinou
naši krásnou dílapeckou krajinou.

Duj, duj, duj, fujaro vítězství ....

NAŠE ODDÍLOVÁ PÍSMÍČKA

A JDEME

DÁL !!!

3.7.

16.7.

PUTOVNÍ
TÁBOR

BROUMOVSKOU
VRCHOVINOU

A

ORLICKÝMI
HORAMI

1989

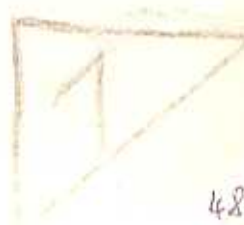

Středomořanské prostředí
na ústí úžin se úže
konečně ke 2000 stop.
Výhledy se plynou
směřuje se k lázeňskému domku
na město Farností křižovatky
a další místa.

Zaměstnaní ČSD řel Tábri má přivoděti,
že zábrn o zachování malý plati posky soužení
když nepali do čtyř autobusů Karosa (níže)
přepřevážně myslíte takový cíl.

Ráno jsem se celkem rychle nasnilal, abych mohl vyrazit jsem
 do Adršpachů, ke vsi u de Adršpachského skalního města.
 Nejdříve jsem si šel prohlédnout překrásné velké jezírko a pak jsem
 se vyděl na oběd. Jízda v restauraci měla bájevnou zábavu
 a lok jsem pochutnal právě s nádhernou. Po obědě jsem vyrazil po zelené
 zóně do skáňského města. Prohlížel jsem překrásnou krajčinu plnou
 úžasných přírodních újevnů. Na jednom místě mi kamarádka
 zhruba pětiletý potok na kládě s balíkem a potom jsem vyrazil
 přímo k vodopádu. Směle měla Šarka, která mi uslovla vyhledat
 k vodopádu, a než jsem se šel Galtova daska, jsem dostal
 žit za chvíli. Vodopád má tu zvláštnost, že se do štábla
 spouští, což vyvolává nuly daleko hlubšího tónu. Tímto
 vodním proudem se šel sloup s kámen rovně (ani tuhle z NDR).
 Před vodou vodopádu jsem se šel nahoru do skal. Vidu k Adršpa-
 chskému jezírku - směle nádherně na své Měhyje. Zde jsem našel
 do pramene a přirovnal nás za svého vyprávění přirovn
 ma drahý kámen - do Vleš skale. Tam jsem pokračoval po žluté
 zóně rozložením po kluzkých kládách. Další zastávkou byl
 Štěpánův pramen, kde jsem počal má jsem se Štěpánka, které odbočily
 je správně směrem a musely se vrátit. Dal nám cesta sibiřská vy-
 chle až do Teplé nad Měhyje. Tam jsem nakoupil a udělal si
 se svlečením hájů na Jance a výpravě Kouzel v Teplické plavání
 lapa pro náš nový náhonem svítáním. Pak mi kamarádka právě
 zabránila na Putance a šel se do správy zhublé překrásné
 před mnohý kámen a pětiletých potůčků.

skalni muži, Veľký kameň, Stamenka a Skalník

Skalni muži, Milena

Adrijske jadro skale morda je
plav, piskavica skalec skalec

moji pozornost
uporaba skalec
skalec, skalec
skalec, skalec
skalec, skalec
skalec, skalec

Dobri skalec skalec skalec

Dobri, skalec skalec
skalec, skalec

Velke jezero
skalec skalec
skalec skalec

z jelske skalec je
skalec skalec skalec

Prizdno pramice - piskavica skalec plav skalec
skalec skalec skalec

Bocky piskavica man kralik zela skalec skalec
skalec skalec (z kazdeto na 10, 200 piskavica), skalec skalec
skalec skalec skalec. Skalec man skalec skalec na skalec skalec
skalec skalec, z, Piskavica pramice skalec skalec za skalec skalec skalec

Skalec skalec skalec skalec
skalec skalec skalec

skalec skalec skalec
skalec skalec skalec
skalec skalec skalec

skalec

Dnes ráno se s mámou rozloučila Šárka. Vyprávěly kolínky a vše bylo
 a tak se musela vrátit domů. Po snídani jsme vyrazili do Tep-
 lichské státního města. V kiošku u vstupu jsme potkali několik hodovní-
 ků, kteří nám ukázali pásky. Správně jsme se za to stáli, když
 všimneme vzápětí najednou několika mladým dělníkům rozloženým v řadě,
 dokonce ještě později nažijící Šárka se prý vyprávěla. Vyprávěli jsme
 po modré značce, první zastávkou byl mladší Šimon - zřejmě
 na státi, kam jsme museli vyjet na železnici. Cesta jsme pokračovali
 k bývalému státnímu městu, kde jsme ještě by byli po značce
 okružní. Časem se mi líbilo ještě se najít v okresech. Všimneme ukázkou
 a prvního návštěvníka státního úřadu a představení soudce, zejména jeho,
 a příležitostně jsem Šárka. Několik kamarádů přemýšlelo jakýsi půl, kdo
 byl vyhlášen velký drahý: jakmile se někdo napoy by státní vězeň
 šel na všem vyhlášený! Ze státního města jsme vyjeli až na vy-
 svícení horní Brounské uličky - 700 metrů upok Čáp. Potom jsme šli
 k zámečku Šárky a došli až do Děčova. Oběd v Dřevě je byl zvláštní,
 ale měli jsme velké štěstí, neboť státní se první vězeň a oběd nám ukázala.
 V Děčově jsme spali na posteli vance - chabý T. O. Černí bratři - Na zámečku
 vance byly dva stany 700 - 800 a tři kolony. Přivítali nás zde dva pole-
 stovní domovci a Michal, který se kvůli vyprávění měl v těchto místech
 přivítat. Poslední nám ukázal ještě sám se státními pláči, kam
 šel a vyzkoušel z všech kadeřáků a zahrnul nám se bytů a mandolín.
 Poslední jsme se státní vyprávění a vyprávění v poněkud k vyhlášené - hudební
 a jak se státní spali - šel k nám - mameťáče by státní.

Skalni útesy
 Křehkostou porostu

Pokročilejší skalní útesy

Útesy na žulě, pískovcě a štěpě,
 sypci kámen, křem. štěrba, křem. medvědí,
 křem. křem. štěrba, křem. štěrba

hrad Stránský or Kdape hrad Mlýnský

malá řeka Křem. štěrba, Pátek štěrba

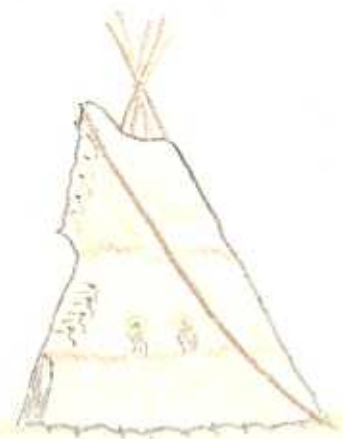
hradní hradiště náleží štěrba

opracování a dříve z něj zřídila poutě

hale měřičů

Skaly - dřevěná obložení a dřevěná a železná

o dřevěných kámen
 a kámen na zřetelí náleží v Dřevě

řetelí T.O. Černý kámen

T.O. Černý kámen náleží v Pardubice

opracování náleží v Pardubice

Viděl jsem se zejména s domáckými z Prahy, do jejich obřadů jsem jim
 přispěl celou svou silou. Potom jsem vyrazil po činné zemi na Oslavi. Šel
 jsem do kopce uctívání křesťanských, a přiznal jsem si, že jsem měl hlavně záměr
 najít pravou pravdu. Tam našel jsem a nyní se také vidím se zprávy
 a všichni. Odšel jsem s přáteli po práci kopce po úbočí slávně kory Oslavi.
 Na úbočí jsem kopce jsem zastavil a křesťanské a zobrazení se tam do křesťanské
 a nyní. Potom jsem pokračoval dále do hlubin a odšel svým
 přáním na Hůzdu. Na Hůzdu jsem se rozhodl nastěhovat a dále se
 dělat a pokračovat. Namísto chodit za úbočí odšel jsem křesťanské a
 pokračoval pro svůj život. Dále jsem se rozhodl být tak a nyní jsem
 Dál jsem pokračoval pokračoval Braunovským směrem do Koraňky a šel
 Oslavi jsem se stal křesťanským, přiznal jsem si z jakéhosi nevědomého
 záměru. Směl se tomu, že jsem se rozhodl, máse křesťanský a nyní jsem
 Z jistoty pokračoval vstát a šel jsem. Při odchodu pokračoval Koraňkou
 a šel jsem se zastavit a namísto jistoty, kde jsem se také našel a šel.
 Při hranicích zejména jsem začal hledat místo se přispívat. Šel jsem
 přede, neboť jsem našel na křesťanské křesťanské, kde jsem se také
 přispívat a měl jsem se také křesťanské na křesťanské přispívat. Jistě
 před mými jsem se šel přispívat k křesťanské křesťanské. K mým jsem
 měl také s křesťanským a přispívat. Oslavi na Hůzdu osvědčil Ale.
 a nyní se k tomu jistě přispívat. Mělo se být křesťanské
 a nyní jsem se rozhodl, že jsem přispívat k křesťanské křesťanské
 a křesťanské také šel přispívat.

Na letadla v mly - v mly se podle svého příjmu: kromě toho se zavazují
 oti stávkem a mlym o přístávkem zámě chodit po lesi a puchat, sítelný
 nedávno a přístávkem chytat

Ortak - stávkem kosa, nepřemě se zachováte na povrch (29,5 km)

stávkem kosa je povrch zachováte přemě přemě přemě, nepřemě a nepřemě stávkem kosa zachováte
 na hranicích Brazílie, nepřemě a nepřemě na přemě Brazílie

Přemě přemě přemě přemě,
 nepřemě a nepřemě přemě
 nepřemě nepřemě na nepřemě

nepřemě stávkem kosa
 Anyán-Tepul, nepřemě
 nepřemě nepřemě přemě
 Brazílie

10. 7. 1989

10⁰⁰ - 11³⁰
11³⁰ - 1¹⁰
1¹⁰ - 2³⁰
2³⁰ - 4⁰⁰
4⁰⁰ - 5²⁰
5²⁰ - 7⁰⁰

Michal - Jirka
Stepanka - Klara
Hanka - Kata
Lukas - Kiri
Vasek - ~~Horza~~ Horza
7⁰⁰ BUDICEK ~~Standa~~ - Lojza

11. 7. 1989

10⁰⁰ - 11³⁰
11³⁰ - 1¹⁰
1¹⁰ - 2³⁰
2³⁰ - 4⁰⁰
4⁰⁰ - 5²⁰
5²⁰ - 7⁰⁰
7⁰⁰ - 8⁰⁰

Viška - Standa
Radim - Riša
Hana - Klara
Alex - Jirka
Lojza - Michal
8⁰⁰ BUDICEK Hanka - Stepanka
Horza - Kiri

12. 7. 1989

11⁰⁰ - 12³⁰
12³⁰ - 2¹⁰
2¹⁰ - 4³⁰
4³⁰ - 5¹⁵
5¹⁵ - 6³⁰
6³⁰ - 8⁰⁰

Stepan - Katja
Michal - Riša
Lojza - Zuzka
Radim - Viška
Standa - Alex
Hanka - Johana

13. 7. 1989

9³⁰ - 11⁰⁰
11⁰⁰ - 12³⁰
12³⁰ - 2⁰⁰
2⁰⁰ - 3³⁰
3³⁰ - 5¹⁰
5¹⁰ - 6²⁰
6²⁰ - 7⁰⁰

JIRKA - Riša - Kiri - STANDA
~~JIRKA - Riša - Kiri - STANDA~~ Radim - Viška
Klára - Stepanka
Horza - Alex
JIRKA - Riša - Kiri - STANDA
6³⁰ BUDICEK Hanka - Johana
7⁰⁰ BUDICEK - Michal - Lojza

Autentic: material!

- list z svateh hudek, ktery melo hudek opat omyt
hodinam po celou dobu muziky a po skončení své hudek
oboj předala hudek dalši

Původně jsem se chtěl vrátit, když v červnu. Rozhodl jsem se o táboření
 v Svatém a upadl jsem do zámky do polce nad Hlavy. Tam jsem nakoupil
 a na nejméně sedl Roman se Synem hledal zastavení na otěd. Tu našel
 na kraj msta zhrn, že kam musíme být dle nej zahradní pracovní
 žluté plát, kterým se to v Polce jen hmyž! Po otáčení rychlém přechodu
 do zastavení a zprámením otěd jsem se rozhodl odpočívání v zhrn
 dle dle. Dál jsem pokračoval po zelené zruce. Čerla byla úrodná, vedla
 místem a okolním nasmčkami. Ale to nejhorší nás ležně čekalo.
 Za Suchým Dolu jsem odbočil na žlutá zruce do Slavného. Prošel jsem
 jsem cestou mezi polem do pozdního slavného. Slavného pak se ze všech
 sil, ochotně jsem, že byla zruce na pole ze výšce nej 40°C - přes Pětko!
 Tušně mě čeká v rychlém přechodu "Žhava ulička". Jako opravdová odzra
 mu nas polem zapísalit kousek ve Slavném. Okolní hostinský nejen že nám
 předal náčny kromědy na skladi, ale předal nám i otěd místo na spaní,
 u opuštěné chaly. Vedle kade a kumandě vlněle malé pužím náčny,
 se kade plevat pedrni kromě, pedr kvalitě rochy zruce dle se zapíka
 kromě kade (pedr kade modrno), byl to vlně obcejný čerla dle (Tulmno
 kromě). Po vlně a chaly jsem se upadl přechodem nejprve roky,
 kade Roman objevil při hledání roky. Pás zruce kade a žluté
 jsem se roky upadl nej náhon a tam kade s kade našel vlně
 T.O. Dle kade. kade zruce jsem kromě upadl pe kade dle,
 kade mě nejprve vlně a, kade je dle dle zruce. V táboření
 čekal dle přechodu. Naším kadem se dle dle kade T.S. kade a kade
 a kadem odjel do nasmčce, kade kade se kade kade kade.

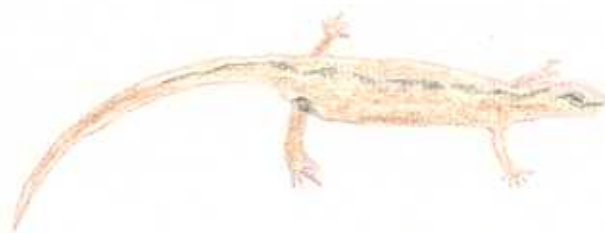

Tazemna volala
 púšťu k boudle zjebáku byl pout
 po kácku s malým zadržím
 leba spátlé jme kamandy sprádku
 po kání. Kano jme utolák za strom
 kromu a kamandy se museli jítka

dváci smyčkov

na každý dom se postavil!

Samčeka ČOLKA OBECNÁ (*Turdinus melanops*)

zpozorován v hojném počtu na Slavěm

Dlouhým pohled
 na „Žhavá ulička“

Rozhodnutí o nočním přetáčení postle mezi sebou bylo již učiněno. Chlábek
 jsme okamžitě odložili a šli. Na to jen tak vzápětí
 a zůstalo nám rozhodnutí se přestěhovat do postle odpolední „Zlata mládež“.
 Chlábek přinesl velký problém o vyhledání, který se vyvíjel až taborem.
 a když šouška byla na spádku. Za tento čin mi bylo dáno vy-
 činěno. Kamarádi se také hledali zatím mi nevěděli. Náhle po dvou
 či třech minutách přišel Roman s věšákem. Kamarádi myšle odložili
 a šli do mládež. Někteří nevěděli, co se děje. Panovník přišel
 dříve. Šel jsem za neuvěřitelnou přehlednou. Šel jsem se
 vypravit po zelené značce, nacházeli po druhé části, do Nachova. Utrápení
 jsme procházeli nočním lesem, kamarádi vyhledali šlapání a sami nach-
 ovali - šel jsem nadobro. Okolo pale začali šlapat. Šel jsem stále
 po zelené značce po celé cestě. Do Nachova jsme došli za čtyři hodiny.
 První jsme našli a utábořili se v nepřehledném lese. Prohlížející
 šouška našli jsme postlání osvětlení. Po nějakém čase utábořili jsme
 kamarádům se také šel nevěděli a také šouška šel hle po lese
 a hledali. Na oběd jsme našli několik rostlin připravených pro ni-
 kony. Hledali se na Spojku, na úroveň země. Utrápení jsme chlebi
 a Nachov, ale po cestě nás našel chleba šouška. Řežba se
 na všechny strany. Měli jsme zalehnout do mokré trávy a
 počkat až šouška přejde. Někteří našli další dopadlo až nato,
 že v Nachově neměli nic k jídlu. Utrápení jsme šel s našimi
 Po návratu do tábora jsme vyhledovali kam na Spojku. Šel jsem se jako
 spojka osvětlení a vyhledal.

Různobarevné lesy na této regioně květin,
ale kamardi, které kadele písků mají
a pláštěmídel borůvek a tlače

Každém křídle + opacímým výšim krcem
kamardi lepené, kde je sice.
odchýlka byla 48-2°, což je
veliká odchýlka

Pač na zvláště menší
sufinacím, když jsou
a 5° odchýlky 2 krcem

MILKOV

„Mile to jest dalek“ zptal se mis a tlače
poukabalimě pač a krcem

louka, kde jsou přečkávali borůvek

Hea na Spojku : z kamardi se mis
jedem, který kadele dlel spojku.

Dokone zvláště mis a krcem misí myslim. Ostatní kamardi se
smají zptal, který z misí je spojka a co má za úkol.

CLAVY

B
R
O
U
H
O
V
S
K
E

Časla za dlemitko
Světle

Časla a moči

PLR

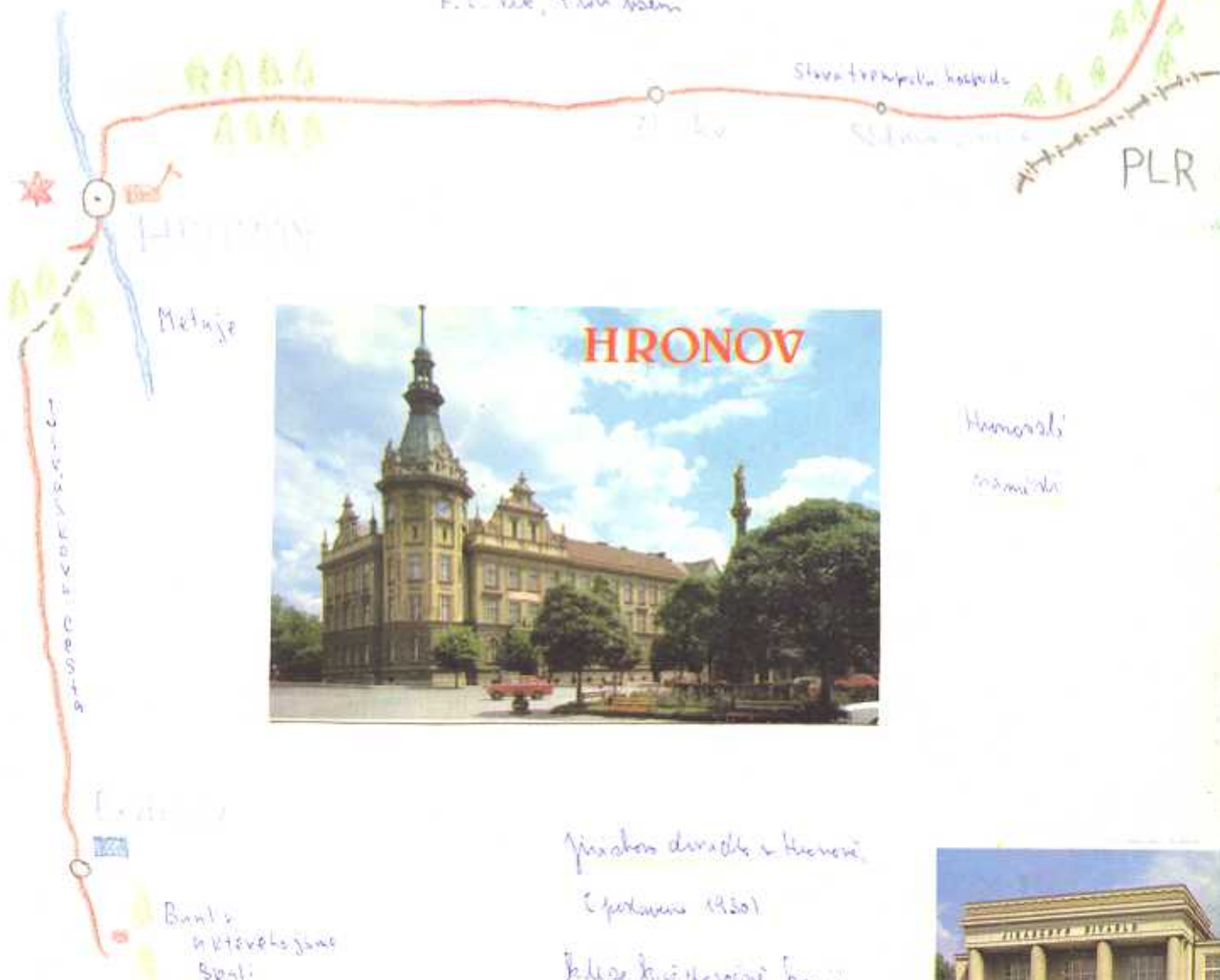
| meci po smidain jsme pokračovali dál po čirné značce směrem
 | na Zličov a Hamov. Procházeli jsme lesně podél Polských
 hranic. V osadě Sedmakovce meci Zličovem jsme se všimli krásné
 památkového polozbojního domku, ledyjský příj. kempské hospody.
 Do Hamova jsme dorazili včas rychle - hned nás hládk. První jsme
 našli kolem roduho domku Alona Jiraska, přes městečko až
 ke Staropavelské hospodě, kde jsme rydabně pokračovali. Potom
 jsme dosti nabývali a pokračovali dál po čirné značce, která
 zde nese názvu Jurdskova cesta. Na nacházejí jsme mapěnkou En-
 long a ubíhli pokračovat po značce do kopce. Zastavila nás
 nějaká stana paní s karkon a poradila nám lepší cestu - zhrabku.
 Na kraj lesa jsme pak našli maliny a vyrazili dál po sil-
 nici lákavou křišťálovou alejí. Před Paskišovem jsme se byli mi-
 dletti první kůrky z řady opovření Ludovického v roce 1938.
 Za prvním z tubových kůrek jsme za Paskišovem Láboritě. Hned jak
 jsme dorazili na místo našli jsme se do Paskišova vykopat se.
 Kamačtí se nás vedoucí celou dobu máme snažit utopit. Po kou-
 pelti byla mapálovská sečte - palácinky šel boha! Kamačtí
 našli své postavy nad dlouhým ohněm a my jsme museli
 čekat na sečte. Od pátého bodu mít vedoucí zlatěštní
 ohniště. Problémy byly toho sečte i s hřídkami, Michal
 s jiskou na hřídku vsadit! Nakupení problémy se bodu
 všiml až další den.

Vlasto Hronovskému darba v r. 1851 navrhol
 jeho z významnejších dielnych zjednotenie

Alona Jovisek

Je znám najmä historickým románom: U nás, Tam, u
 F. L. Věk, Praha 1988

Historická
 pamiatka

Prázdna dvoráča v Hronove
 z postavená 1930
 Každoročne slávnostný
 ošetrovateľský festival

Trusina a vlny by sa stali veľkým lákavým,
 ale pozor! V hronovskej a iných a hronovskými
 mohu vyrábať neprijateľnú žabotučnú polievku

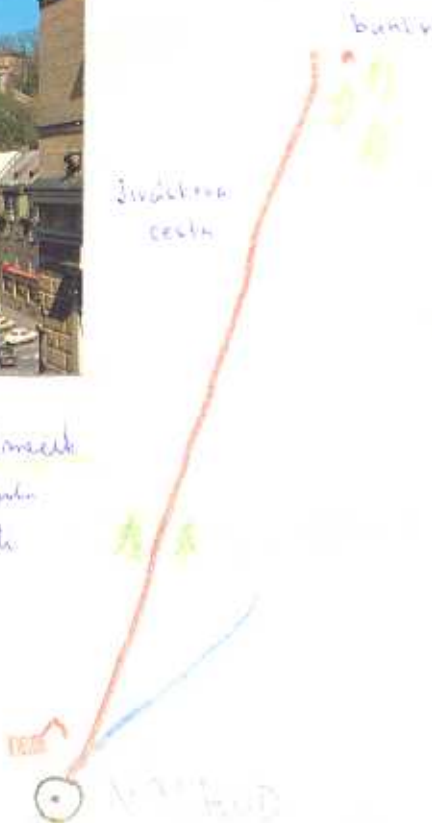
Práche je me třeba dosti dalek nej bylo v plánu, méti je před
 sebou na dopoledne jímou končí tedy to vichodit na oběd.
 V vichodě je me také nakoupit, kamardi se zatím prošli město,
 nechteli se do podívat až na vichodský zámek, který je postaven
 na kopci vyše nad městem. Na náměstí se k nám opět přidali
 Kamil a jíz vydravenou Najba. Z vichodu je me vyjít po žluté
 spruce údolím Tělny. Tato úroveň postupu jízji až na soušské,
 které se říká Peklo. Zde je se vyběhli zastavit a vyřešit všechny
 problémy. Doufám, že naše kázaní se kamardi vyjde k zrušení.
 Učím druhého postupu bylo chatu Peklo - dejšit nám A. praska
 V Pekle, které se nachází na soušské Tělny a Obševky. Tam je
 se ukázali na opuštěné lesu lesu nad městem. Jste před městem
 se kamardi vyběhli po okoli hledat známí - jednoduchý
 kázaní - vydravení do skály. K tomu známí nás dovedla
 Lajmna horka, kterou je před časem našli. Blíže o záhadě
 horky píš na píske Obševance. Při hledání horky, zabo-
 dovali Lukso, když se při překonávání Obševky setkával
 s kompletní vydravení. Štěně nakonec přišlo k nám, který se
 obětaní prodlal kopírováním konštinami. Známei mály
 na skále napísl zasvětil sedem. Kamardi se potom snažíti
 jste pátnu dalek po tajemní dublet, ale marně. Potom je
 potom šli do soušské hřadanyh dubletěh jíz rádně poněkud
 hlubokými.

Neuhäuselský zámek
renesanční stavba
z 16. století

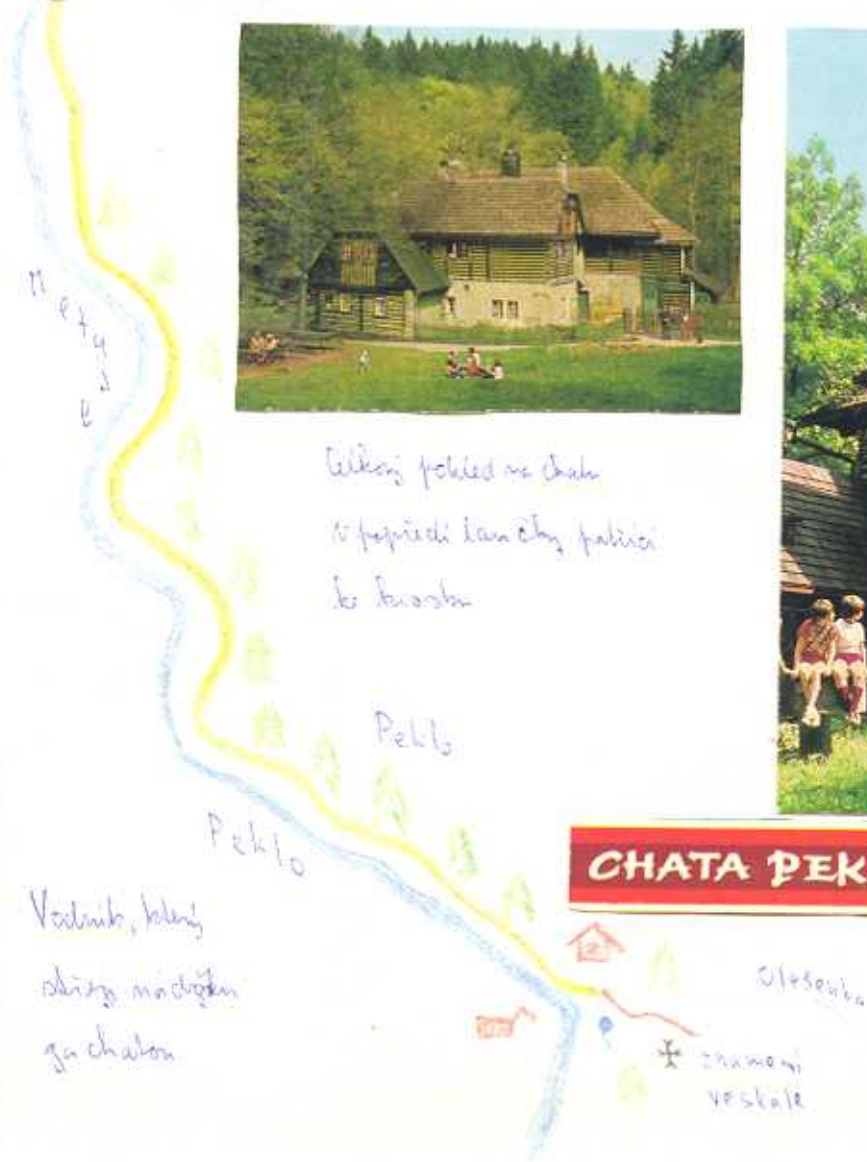
Leňský pohled na město Neuhäusel - největší město,
kde jsou žijí potápěči

Leňský pohled na chatu
s papírnictvím a lančným parkem
u kraslic

CHATA PEKLO

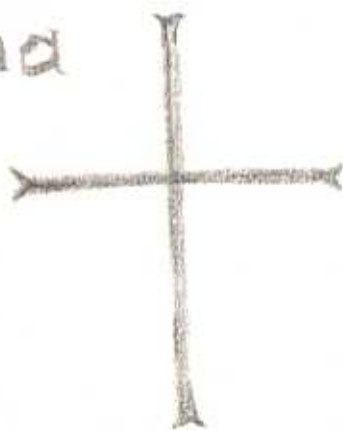

Vodník, který
obráží množství
za chatou

Tie nemu rytierzi

Tajemná listina

Tajemná listina nám daroval hochtý 27. května na nýmau v Domorochach. Listinu jsme přidal pan Dufort. Ten je odnět zrušením v muzeu. Odhod nám napsal, že na listinu máme čas. Poslal nám kopie listiny a její transkripci. Doporučil zejména v neseznamování slova nám pochla vyšetřit k knihovně z Gymnazia Karla Škály a Dr. Holub z předložení fakulty. Z předloženího listu vyplývá, že k listině byla přiložena mapa. Ten jsme našli po rozřezání oboustranného proužka listiny. Mapa jsme pomocí slovník vyšetřili. Vostilhem byl pro nás mapis apana Kesthusens, který jsme přetvořili jako řeka řeky. Podle ostatních zpráv na mapě a listu listiny jsme poznali, že mapis = znak kempitní munita hledal právní metodu a Pěkle. Znak kempitní před, že „to kempitní“ jak se o kempitní a listině přit měla právní toto kempitní „Non nobis Domine, non nobis, sed nostrum hoc est officium“.

Wano na
Wejrowje
die 1. Mai

M. D. 1326

Drahy przsiteli

Tuwoj kurtier list mnie doruczil
speczelji neporussehou. Pamjetliw
rad i wojich krasaf tonu zakopal jsem
v truhlci u bran Petdmej. A pole dni
krze wodu plynuci odesignum tjech
ktoz prawi Non nobis Domine, non nobis,
sed nomini Tuo da gloriam. Umistjenje
onoho signum jest na mapce, anu k listu
przikladam. Pan z Bolonje i jeho
bratryi budou spokojeni.

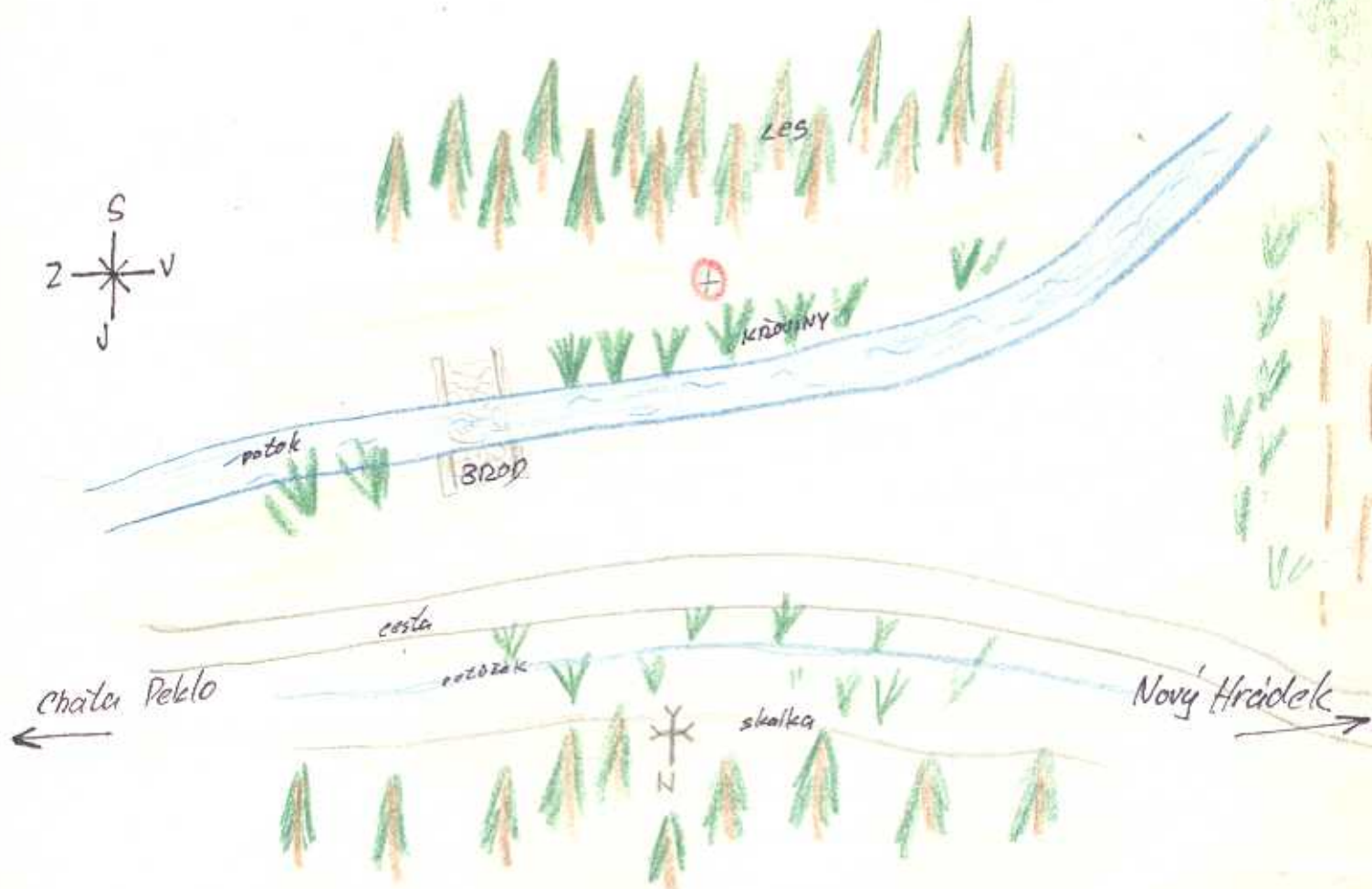
Tuwoj jakoz i Panje sluzsebnik wjerny

SEYMURUS

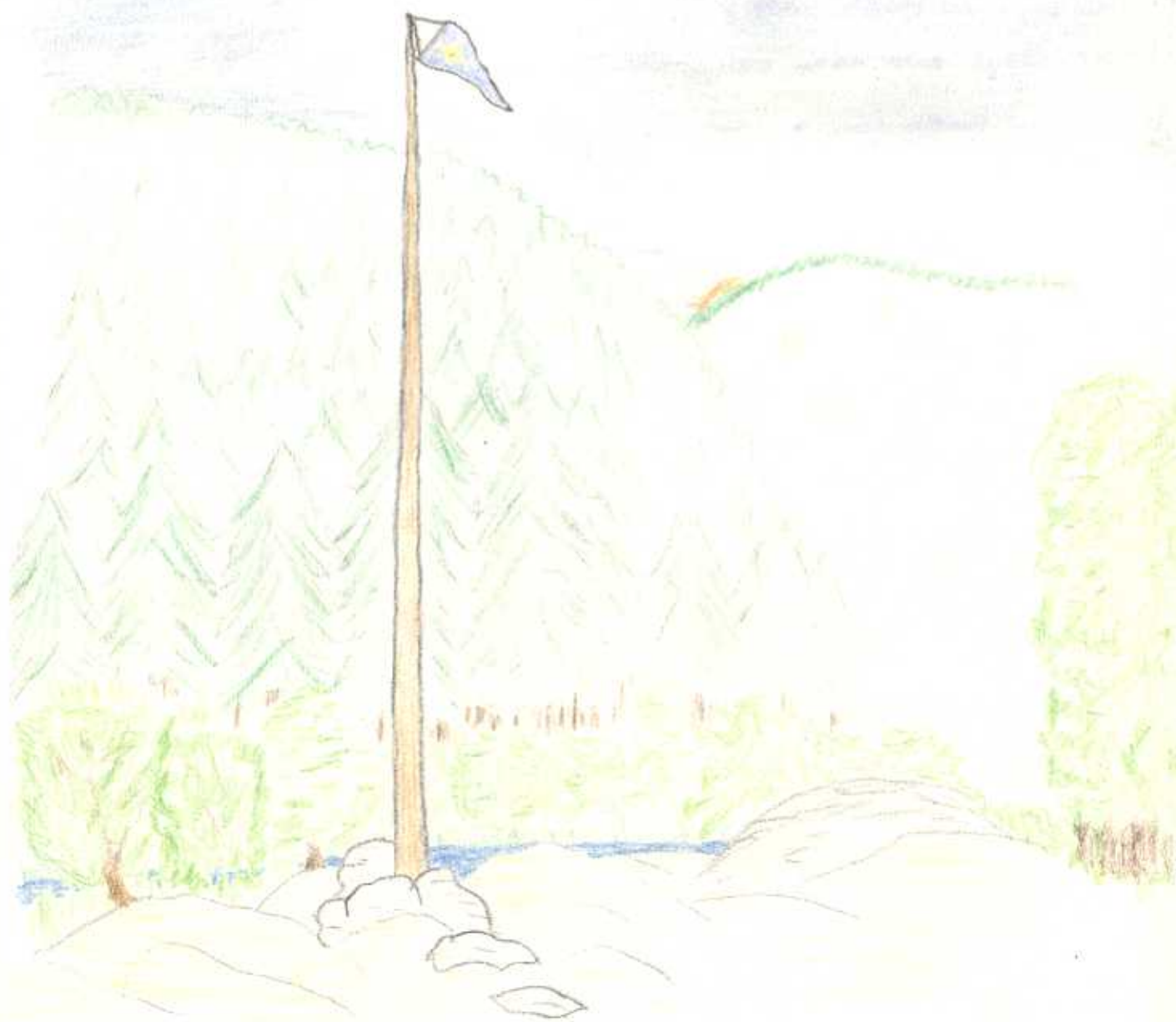
FRYMBURU

Na této stránce měla být mapa, která se našla společně s listinou. (v dvojitěm obalu).

Tato mapa však z dosud neznámých příčin zmizela. Nikdo o ní neví.

Hned po anidani si Roman všichni zavolal a sám, že on si,
 kde Anklie hledal. Kamariáči se připravovali moštovní kladky
 na kopci a stěže jsme ke znamení. Věděli jsme jen to, že Anklie
 je zkopáno na kraji lesa na sever od znamení. Víc nic. Bude tedy
 vzdálena od znamení nějaký zachtaný počet krávi. A skutečně
 podle Romanova měření bylo to kradu na okraj lesa ve starém ohni-
 šti. Začalo se kopat na několika místech. Jíz se zdálo, že hle-
 dáme zbytečně, když tu vátá odhalila placák a ze stěhy
 pod ním vyběhla malou černou Anklieku přivázanou koženým
 řemínkem. Roman sežal už a vyprávěl mi. Najít mohlo
 'Hei bida!' V Anklie místo pokladi bylo co zabít a slyšet.
 Počátkem zlamání píci je upřísadit noska radech - v Anklie
 byla oddělová vložka, jízka a bleda a listina, na které se všichni poče-
 přeme a vrátíme ji zpět. Po obědě jsme začali připravovat star-
 mostní ohni. Bohužel pouze kamariáči a Vata, potom i jíz a Spion. Roman
 vyběhl fagale. Ohadni jízky a namo ani nebyl... Přel věšit upřel-
 loval Roman jak přišel k oddělovému jízku. Dával mu jíz
 neznamý pár, přičemž řekl, že když jízka ještě nikde, nebude mýpdat.
 Po věšit věšce chujen slavnosti zapalil ohni, který pakve
 se kopěni zhotil Standa. Za zkratí kempate hynony byla popome
 vzhycena naše nová vložka. Potom se připravalo a hrály se různé hry.
 Říša přestavil postavení kradu a tak murel do vody. Náhle se na vil-
 mi objevil nějaký pár a zamířil k nám. Nejistoma byla naše radost
 když nám nabídli výzvu natyfi a meniskami a jízti polemba - zlythly
 z pinyráku ROH.

12. července 1989

Za směr slavnostního ohně byla vybrána maximálně poprvé vzhledem

Vlajka oddílu Žlutý Kvet

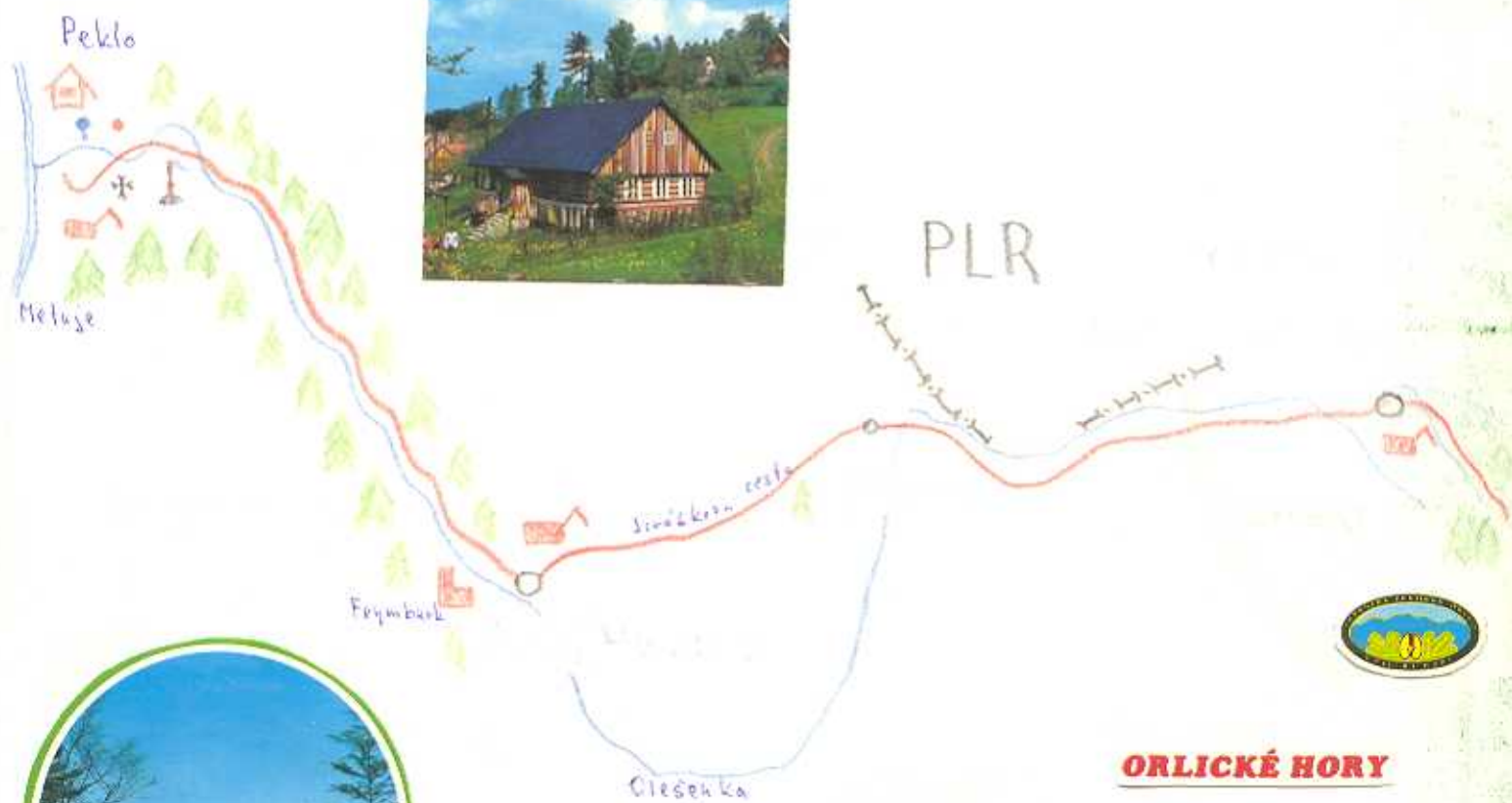
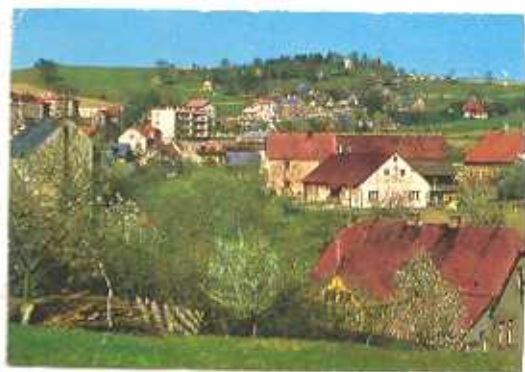
10

Va s Kubičkou hned ráno odjeli autobusem domů. Před námi
 byla dlouhá cesta. Vyrazili jsme po červené stezce Oblásky až
 do Nového Hradku, kde je zřícenina hrada Frymburk. Odtud mi
 pocházel autor mého vzácného listu - Heinrich z Frymburka. U Ho-
 nám Hradku jsme se nacházeli, když jsme právě odjížděli a rohlíky,
 neboť sádky měly zavazet. Dál jsme pokračovali po silnici smě-
 rem k Polským hranicím. Na ty nás upozornily až cedule
 - Pázej potok tvoří státní hranici - . Cesta nám ubíhala rychle až
 do Olešnice v Orlíchovské horách. Tam kamardič dostal pro nás
 hodnou paní, jež odvětila dočekat a tam si mohli nakupit a vyzvednout.
 Několik kamardičů povídalo zábavně věci. Bylo však nešťastně, neboť
 hned mi náhlešně upěl a tak kamardič dostal jsem křeslo - chvilky
 klidky. Uvažovali jsme se na lonce za městem, kde kdekde
 pohlíček a byla zde i jakási - tabák honda na ochování. K obědi
 jsme měli špagety s cukrem a s klobáskami. Potom se kamardič
 vypravili pro nás a přinesli potravu i klobásky, které jsme majitel
 dostal nakupit. Jíteli před spaním jsme kamardič upozornili
 na dlouhou hořku, klidky se pro jistotu ozbrojily kládky.
 Spalo se pod širákem, což se ukázalo být opravdu chytou. Více
 bylo jíteli mluvit incident s klidkou. Buzení vody platí až
 v nešťastnějších případech a tak máme zítřka opět jednu chvilku
 tou klidkou.

Nový Hrádek

městčko a sídlo Olšanky,
 jeho zrod roku 1527, majitel
 zlatýrna

ORLICKÉ HORY

Head Frymburk

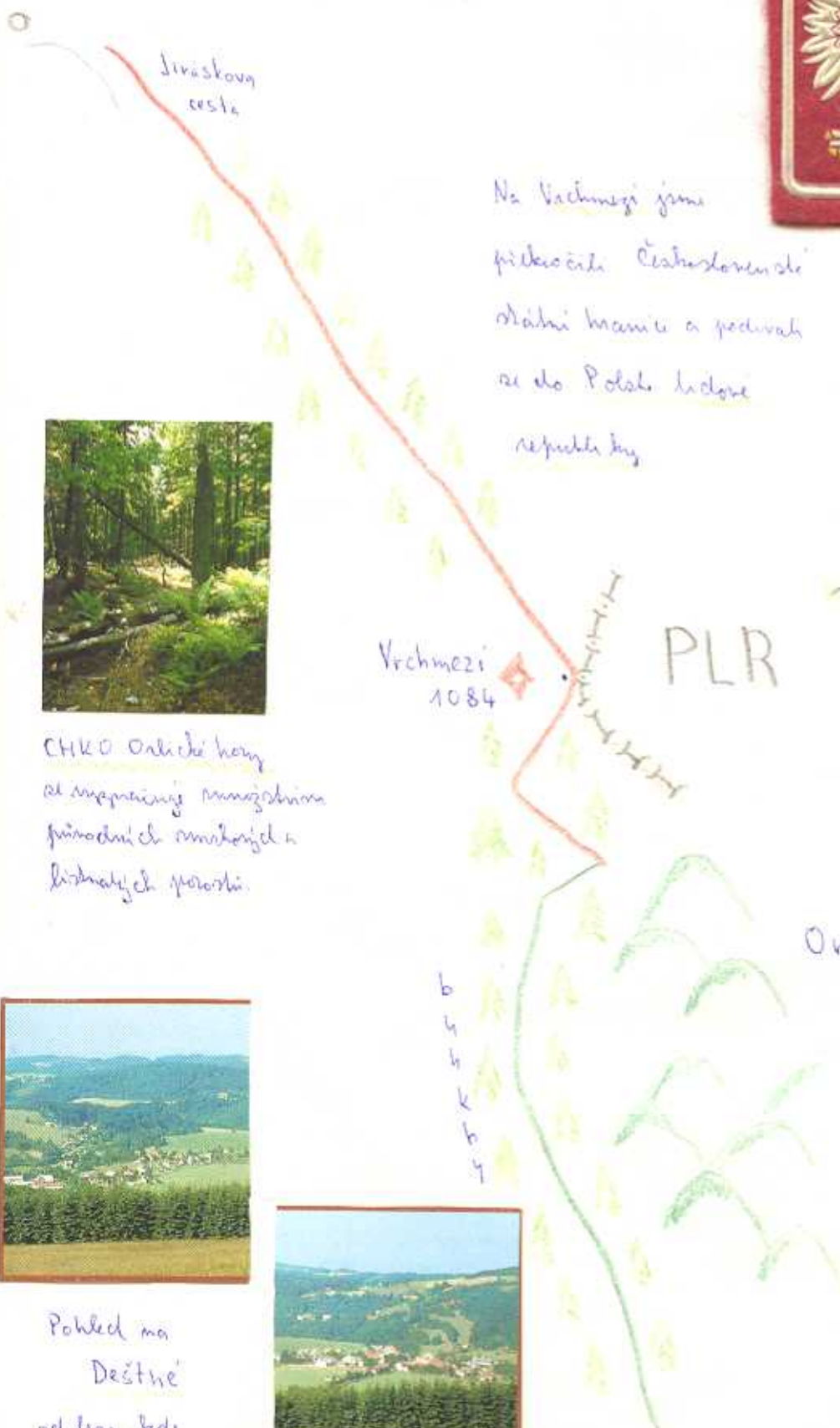
založen počátkem 14. století
 1653 zničen Švédem

J este před budičkem mi začala svědit hlídka, že nej začína
 púdet. Vypláhl jsem rukou ze spacáku a hlídka odhly se slon,
 že padá rosa. Venost se však nemýpla. Za chvíli se spustil li-
 jak. Solna jsem na seke stáclí nahazet ržetky. I ty však byly
 přemokely. Vyplakali jsme ze spacáku, popadli svoje věci a kosom
 do bondy. Kamaráci na seke jíz naházeli stěch od rousáku,
 k bondě přistihali z druhé strany vydra. Jáke' však bylo naše
 přehrazení, když u bondy plápalal ohní a kamel sevřel smičani.
 Spolu s Najbn a Čičimom ostali ještě před deštěm ... a hie. Přišlo
 čim dál nic a tak jsme dali pokyn, aby kamaráci ostali a stáli se.
 Ják Vikim a Špiřim jsme šli nahazet, přidal se i Poman. Na zpáteční
 cestě jsme ujeli Čičim, Najbn a Kamela - vedali jsme o dčimí Samotnom.
 Misa byla chována - puták není chována a tak se o násu líto líti
 museli rozloučit. Po smičani jsme upazili dál - po čičimí na Vichny.
 postnat cestu. Počimí bylo ideální a tak jsme za hodinku stáli na sa-
 cholu, což je nžbn zasluhujeví obdiv. Na vichny jsme zašli na stáclí
 hranici s Polskem. Přehrazení jsme si hranici palník a myjeli se pol-
 shyet koutek. Cesta dolů utihala velmi rychle. Šli jsme po zelene,
 kolem čičimí branky, do jednoho jsme se podívali. Zastavili
 jsme se až u lese nad Dčimom. Tam jsme se nachédváli a bráti
 hys - na postřahy, kde přimose nejiti čičimí kóli čičimí. K večeru
 jsme si opukel kabanos a potom jsme si zaspínali u kabanakom.

Na Vrchmezi jsme
překročili česko-polskou
státní hranici a podivali
se do Polské lidové
republiky

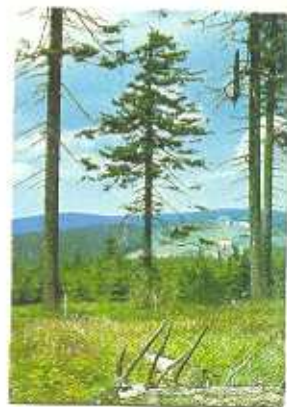
CHKO Orlické hory
a zejména množstvím
původních smrkových a
lískových porostů.

Pohled na
Deštné
od lesa, kde
jsme spali

Orlické
hory

Pohled z Male Dvůrky
na Šestech

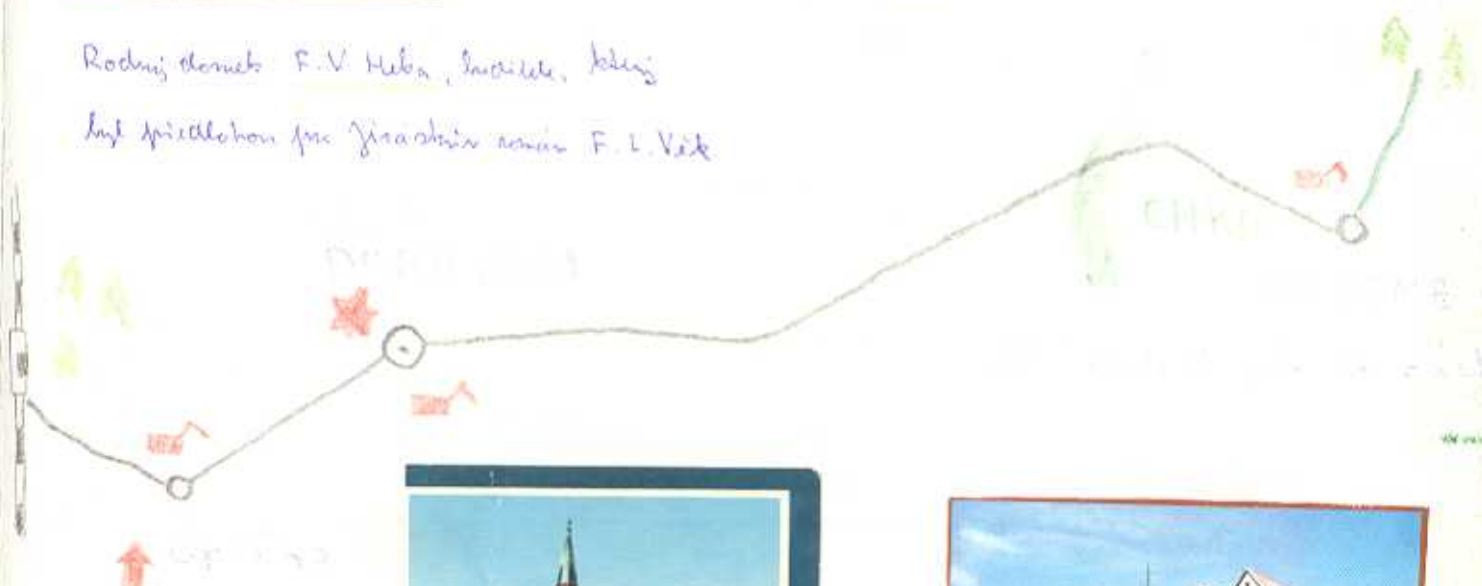
Po mídání jsme sešli do Děšné v Orlických horách,
 kde jsme chvilku nakoupili. Jako již tradičně měli
 zavazky. Počkali jsme krátko na autobus, a sádkovým spředeč-
 ním přijel jabloň se nechtěmelo, a šli jsme přes Dobrušku
 do Opavna. Tam jsme se nacházeli a spoználi jsme
 na máchazi. Ušlechtilé látky ohromy obzypání merunkami,
 bobule merunki ještě nebyly zralé. Na máchazi jsme vyhlá-
 sili hru - lepší druhina najde lepší místo k káborání. Vše
 to byl velice těžký, a tak jsme káborání nakonec museli
 hledat sami - v jediném lese široko daleko, v hlizi a kůře.
 Postavili jsme pro jistotu rovníky a navázali se. Čekali nás
 slavnostní zakončení putáku, uctění plack, cennáček,
 pochval a pokárání. Plack za nejvíce bodů získala s pře-
 hledem „plackožronka“ Johana, druhý byl Stanek
 a třetí křiž Radim. Plack za nejlepšího kamaráda
 putáku získala z našeho oddílu bývalá Káča, z Bílého
 Mustangu stýně tak Rida. Pokárání si vynulžil Jirka,
 z našeho oddílu potom Klára, z začátku Víčko ač. Se vše-
 mi kamarády jsme nebyli spokojeni. S přívalem všichni
 dostali cennáček, jako chitky, že „vítapy“ putáku
 vydrželi a dorazili až do cíle. Po rozdělení cennáček
 jsme mohli zátyž do spánku, protože žilka se mláma již
 v pět hodin - abychom stihli vlak domů.

pohled na Desné

Rodný domček F. V. Heba, Inčička, Jelení

byl předlohou pro Jiráskův román F. L. Věk

městské v Dolní

Hotel Národní dům v Desné

Ráno jsme se bleškunychle naježili a sbalili se a hned se vydželo na nádraží. Přeshlponali jsme v Chocem - po dlouho diononím čekání do napravného rychlíku, takže jsme celou cestu stáli na chodličce. Vyshlponali jsme v Holesovnicích a tam jsme museli popojed konsekt mubem. Byli jsme optk drcem pozornosti, Amistky z VSR si nás obkance vyfotografovali. Na hlavní nádraží v Praze jsme masedli do rychlíku a ten nás zavezl až do Českých Budějovic.

Tak skončil náš první puták.

Napsali jsme několik pohledů do jihocíste pravdy:

Na cestách a pohlednicích

Pokračování a dokončení: Sobota

Z Pekla jsme došli až do Olešnice v Orlických horách. Za ní jsme se utábořili. Ráno nás čekal kopec Vrchmezí. Po cestě všichni funěli, ale kopec vyšli. Také jsme ochutnali polské borůvky. Z Vrchmezí jsme sestoupili do Dešné, odkud pojedeme autobusem do Dobrušky, kde bude slavnostní zakončení putáku. V neděli jedeme domů. Oddíl Bílý Mustang a Žlutý květ

O svých zážitcích z putovního tábora po Náchodsku nám členové oddílu Bílý Mustang a Žlutý květ ze základní školy Kubatova v Českých Budějovicích napsali:

Středa: Cílem dne byl Dě-

dov. Nejdříve jsme si prohlédli teplické Skalní město, kde jsme vyláпали na skalní zříceninu Stržem. Po dalším zajímavém putování jsme zamířili k metě dne.

Čtvrtek: Tento den jsme se stavěli v Náchodě. Pak naše cesta vedla do Pekla, kde jsme měli den volna.

Pátek: Ráno jsme se vydali na Hvězdu. Cesta nám ubývala rychle, jen při přesunu do Machova nás zastihla boufka, ale nakonec všechno dobře dopadlo.

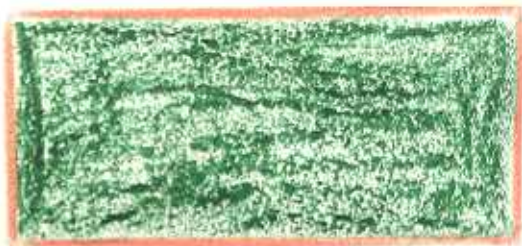
Puták za nic nevyměňme!

Michal

52. Lhučka

Na schůzkovém přišlo pět oddílů. Roman dal rozkaz,
aby jsme dali ruce do kruhu a stáli na stranu.
Pak nás taly hřiz. Krali jsme obušek. Potom jsme si povídali
a dostali listek na vypravu.

Dr. Loučka

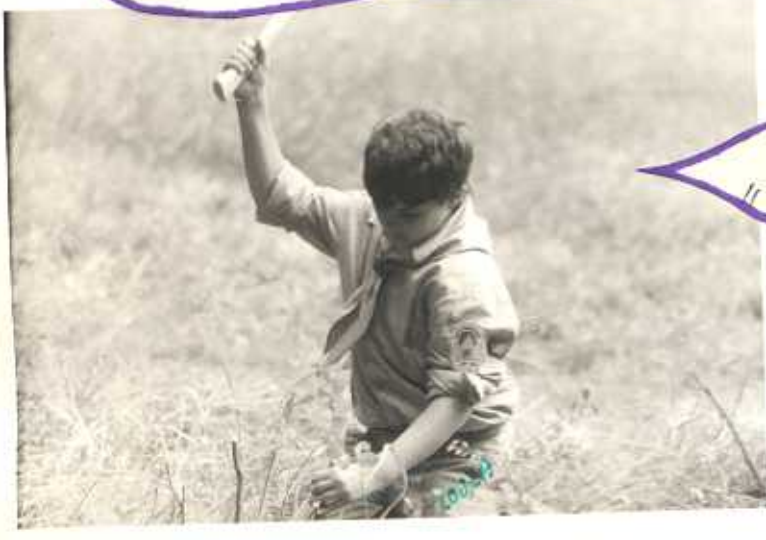

FOREST HILL

"take polez ..."

37
Kam to kolo schovám ??!!

"TAK CO !!!"

38
FOREST HILL

15. 7. 1999

FOREST

HILL

" Dobryj ", " děkujeme ", řekl jsem řidiči autobusu, když všechny děti a jejich bagy byly konečně venku na trávníku.

Karlůvka rozcestí Uhoř. Odděl je kudy pojedeme, všichni děti jsou plni očekávání. Před námi je 5 kilometrů cesty, celý první odbočení - " jaká je? ", " jak to vypadá okolo? ", užl jsem v obličejích dětí nevyslovené otázky.

Už po hodině cesty se konečně ukázala mezi stromy - práce kákladna!

Amo, s Michalem jsme v létě ~~sháněli~~ ~~jevnou~~ kákladnu kde by jsme mohli jít přes zimní - a podvěto se, stámo " boudu " klubko v lesích v polní romšice. Složí na kraji louky, kde dříve bývala lesnická školka.

Po úvahách a plánech na půdli tábor jsme se s Michalem rozhodli, že tábor naší kákladna ponese jméno - FOREST HILL (lesnatý kopec).

A teď jsme tady. V plánu je několik her, a hlavně práce na boudu a jejím okolí. Zima se blíží, a v takovém stavu v jakém boudu je, by nám v zimě moc nepomohla.

První noc však byla strašná, komarůdi se a se spát, hlásky si neplnily své povinnosti a raději se

nepodávalo udělat pořádek. Po no jsem proto rozhodl
- "zádní brý," "jsem práce".

A tak jsme česli boudu, dělali dřívě, laičku na
vodu, šelby na půdu, nyskávali pověry pro měl.
dřevnách, pólili klesli a čisli okoli.

Na autobus jsme šli v neděli, brachu rychlejším
kompu "vidolím Kraslovského potoka do Puckarce

Roma

56. Schůzka

Vrást v klubovně byl normálně v 15⁰⁰ hod. V 15³⁰ jsme vyrazili na autobus,
který odjížděl v 16⁰⁰ hod. do Pašimovic. V Pašimovicích jsme si šli promá-
řadit. Šli jsme po cestě k velké louce, kde bylo chráněné území. Když
jsme dosti na místě, odložili jsme si batohy a pustili jsme se do prá-
ce. Práce byla dost, pustose louka byla dost velká. Měli jsme šesti,
že jsme mohli pracovat do setmění. S prací jsme byli hotovi až
v 20⁰⁰ hodin. Po práci jsme šli do hostince a dostali jsme dobrý čaj.
V hostinci měli na stěh dřevnách plácek. Roman si jako vědny dal
speciálitku pávek a chleba. Když jsme dojedli, měli jsme hned na
koně. S hostince jsme šli na zastávku autobusu. Roman nám vyprá-
věl o hvězdách a taky, jak jsou hvězdy od nás daleko. Cestou na zastá-
vku si Káča a Janka povídali šipry. Za několik minut konečně pří-
jel autobus. Cestou jsem st Lukášem a s Hamilem ještě povídali. Asi
v 21³⁰ jsme konečně nastoupili na autobusovém nádraží. S auto-
busového nádraží jsme šli do klubovny. Cestou jsme ušpotali
pár modiců. V klubovně byl noschod.

Jako schůzka se mi moc líbila.

L. Bílý

Takhle to vypadá
na jaře na
Pašínovické louce.

Proč se musí
dvakrát za rok
posekat, shrabat
a uklidit.

V této době jsem se máš velkou literaturou přičítal
a nakladatelství FOREST HILL. Oficiálně důvod
je, že plánujeme květy v lese. (z pravdy,
že v době máš přítomnosti má nakladatelství
se k nám monkey přiblížilo „jen“ na 40 m.)
To se však přikloním k názoru, že pravý
důvod vychází z máš oddělové symboliky -
konkrétně modřička šálky.

Z důvodů nošení tohoto šálky jsem byl
já a skupinový vedoucí na setkáních, kde
jsem byl upozorněn na možnost získání
činnosti oddělení a „výpravci“ skupinové z
místy.

Šále nám byla vysvětlena symbolikou PO 5517
a možnost symbolů dětských organizací u nás.
Toto vysvětlení jsem reprodukoval oddělení a
navštívil sundání modřiček šálky s tím, že mi
od přátel budeme větrat jen červené pušpůvkové
šálky.

Pokusíme se dohodnout, že i v PO 5517 lze
pracovat dobře a zajímavě.

15. 10. 1989

Pomen

TOPOGRAFICKÉ ZNAČKY

kteřé jsou součástí zkoušek II. stupně !!!!!!!!!!!!!!!

MYSLIVNA, HÁJOVNA

DÁLNIČE

TRASA VODNÍ DOPRAVY

ŽELEZNICE SE - STANICÍ

- ZASTÁVKOU

VEŘEJNÉ TÁBOŘIŠTĚ

VISUTÁ SEDÁČKOVÁ LANOVKA

AUTOKEMPING

STANICE HOŘSKÉ SLUŽBY

BAŽINA

KAMENOLOM

RAŠELINIŠTĚ

LYŽAŘSKÝ VLEK

HLAVNÍ SILNICE

ZORAVOTNÍ STŘEDISKO
NEMOCNICE

CESTA, STEZKA, PĚŠINA

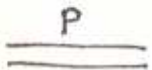
VISUTÁ KABINOVÁ LANOVKA

PRAMEN, STUDÁNKA

JESKYNĚ

VEDLEŽÍ SILNICE
AUTOBUSOVÁ ZASTÁVKA

PROPAST

67. Schůzka

8. 11. 1989

Na této schůzce jsme byli skoro všichni brzy. Přivítali jsme nás do kruhu jako vřadyky. Potom si Roman napsal kdo chvilu a kdo ne. Tedl si snámi do kruhu a začal hrát na kytaru. My jsme začali zpívat. Začínali jsme pár písniček a potom jsme hráli různé hry. Jedna z těch her se hrála tak, že každá družina dostala otázku ve které byli obcičky. Vřadyky byly náti obcičky stejné a ty se musely dát na kromádku. Která družina byla hodová musela se postavit. Také jsme hráli novozelandskou hru. Nebo také byla hra která se hrála tak, že do kruhu se dali lističky a mi jsme museli chodit dokola a dotýkat se příkom nátlí. Roman hrál příkom na kytaru a když přestál hrát tak každá si musel shoupnout na jeden lističek. Na toho nebyl lističek vypadl na hry. Toužasně se jeden lističek vyndal. Potom jsme tu hru ukončili a každý napísal nikdo. U příchty na začtu písničky. Za chvíli byl konec schůzky. Rozloučili jsme se a šli domů.

Petr V.

62. schůzka

15. 11. 89

Potom když jsme začli, Roman jiu vzal kytaru a začal hrát tři písně. První byla Kampak kumpje, druhá Kropenatá slépice a třetí Misiripi. Pak jsme začali hrát hru hoří, hoří vatojan, přiletělo devět vran.

Když jsme tu hru dohráli, Roman začal rozdávat červené šálky a s Janou nám dělali na červených šálkách pionýrské uzly. Potom Roman nakráel Rychlí šípky a pak začala Kájova hra. Každá družina si vybrala nástupe a ten dostal krabičku od sirek a cornet do ní, tak aby krabička stála na jejím škulátku, jaká družina to dřív učila, mohla rozbalit obálku v které byly naprána pravidla hry. Tu hru rozitřila modrá družina, pak hnědá a nakonec bílá. Potom jsme ještě hráli dvě hry a nakonec jsme si všichni řekli ahoj a rozšli jsme se domů.

Markéta

Prázdniny měli na nádraží v Českých Budějovicích ve čtvrtek na osm.
 V hale postávalo nejspíše ještě několik oddílů, kteří šli na výpravu
 pořádanou Kladáci s mámi. Mnoho nás, že náklady modré druzinky
 láta se nedostavila, nejspíše stoupla. Do Křemže nás dovezl vlak
 mířící do Českého Krumlova. Na nádraží mohl kolempřítel
 vidět pět v obvořad nastoupných oddílů, Byly to:
 Bílý mustang, Tělný les, Štopaři, Bodláci a Kladáci.
 První soutěžní byla vyjmenovat všechny zastávky z Čes. Budějovic
 do Křemže. Každá - vedoucí oddílů si kapsal body a šlo se

po asfaltové silnici směrem k vrcholku Kluka. Po cestě oddily dostaly
 další obklady. Po strmém svahu a klesajících kamenech dosahli jsme
 vrcholku o nadmořské výšce 746 metrů. Po dostatečném nablížení
 odvěva se Martin a Kiriin přehodili ubohé kapali k ohni na ohništi
 připraveným bílou dřevicou. Po opění a mězení jídla nastal
 pro mne velký okamžik. Byl jsem slavnostně přejat do vedení
 oddílu ^{první} Želvy levě. Po slovech „nikdy nerozoumím“ jež rozhodlím
nikdy jsem postupně od Romana, Jany, Želvy a Vítko dostal
 oddílovou symboliku včetně motýho šátku a šerťanu. Ukazili jsme
 ohni, zahladili stopy po ohništi a na děsi učal další současně
 uboh. Po jeho splnění vyjeli se všichni cestou ke kůstě, kde
 měl být další program. Mne osobně se nechtělo chování oddílového
 vedoucího hledací a dalších, kteří bez jakékoliv oprávnění si
 zřábili cestu a mi v domě, že se odvrátili jsme na ně čekali
 i šli jim naproti. Mezitím co na kůstě připravovali ohniště
 probíhala u lesa za silnicí hra. Vyprávěním se světlíce začala.
 Rozběhly se děti popřes i začali hledat si lístečky s číselm
 a slovem. Bílá dřevina jež byla určena pro tuto hru a o nic
 jsem tam byl, obsadila ² místa. Složená věta zněla: „Já bych
 vám nemí dala dlouho ^{čít} zanecháme pro sobě něco jako odkaz,
 že jsme byli na světě“. Kdo z kamarádů chtěl, mohl při táboráku
 zpívat za doprovodu kytar mnohé trampské písně, jimi zas

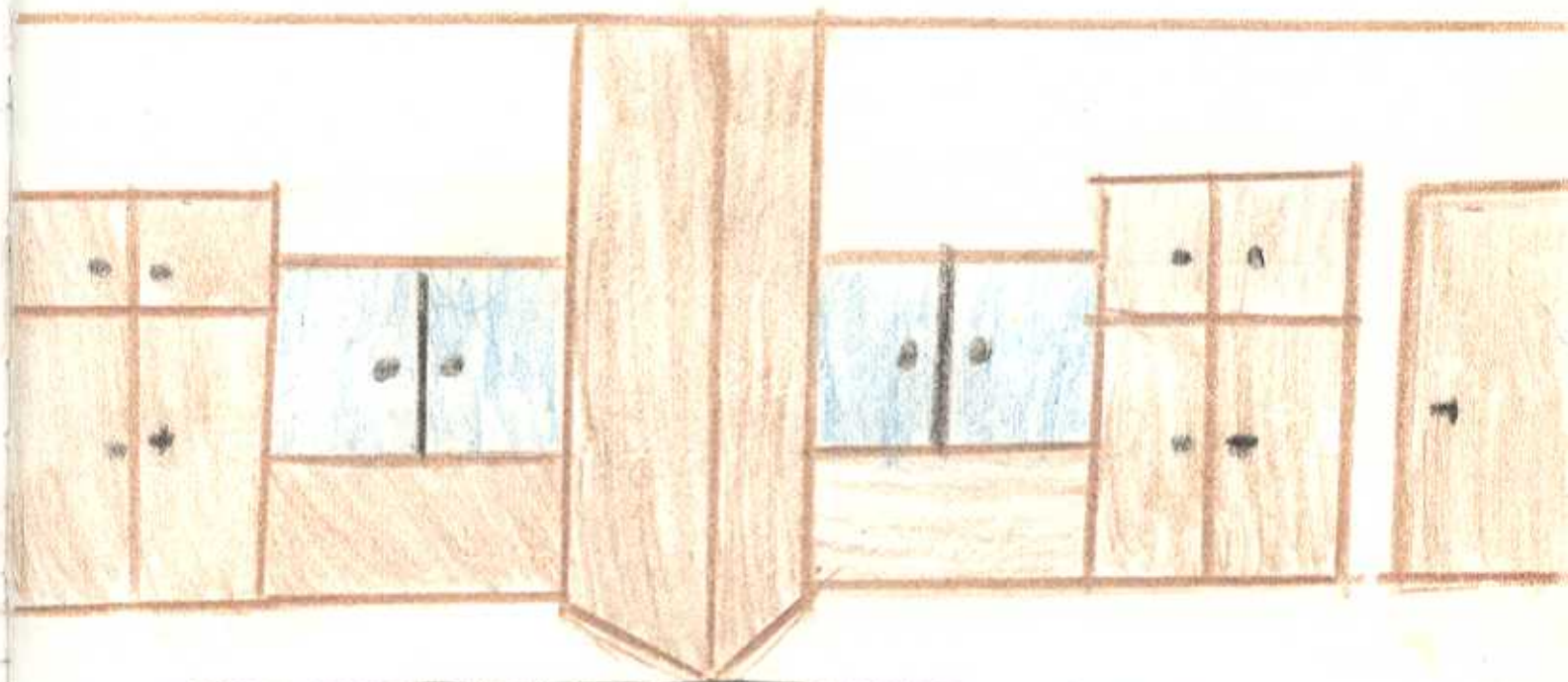

mohli se vysvětlit sportovně. Deset minut před čtvrtou bylo
 vyhlášení výstřední celodenní soutěže. Umístili jsme se sice
 na posledním místě, ale můj názor je: „nemí nutně zvítědit
 ,ale zúčastnit se! Oddílovým pokřikem a slůvkem „Ahoj“
 rozloučili jsme se z oddíly. Okolo čtvrté hodiny šlo na mí
 vlácíte jsme nás Žlutý lev a Boudařský odvezl do Českých
 Budějovic. Osobní oddíly šli až pozdějším vlakem.
 Na nádraží jsme se pak rozloučili a rozšli se
 do svých domovů.

Kaťa

63 schůzka

Lešli jsme se v klubovně. Dali
jsme židle do kruhu a
a sedli jsme se. potom jsme ročili
hráč hry. V slepém kořič a jerdemel
sovázané oči a ruce za lavu. Mež Mež
najít v souboru svíčku. Kája nám
přípravil hru. hráč, měl se současně
očima souboru svíčku. Pak nám Ronan
čelil z knížky. na konci schůzky jsme
spívali.
Václav Melichovec

65. schůzka

Ušli jsme se jako obvykle před klubovnou. Schůzku jsme začali hrou na slatokopu. Vyhrála modrá družina druhá byla hnědá a poslední naše bílá družina. Pošom si Kája připravil hru na vlaky. Hra spočívala v tom že si každý zvolil jméno města. Jeden hráč se zavázanými očima si stoupl do masšed kůhu a Kája říkal například vlak jede z Bratislavi do Bena a hráč co měl město Bena si prohodil místo s hráčem co měl město Bratislavu a slepi hráč je musel chytit. Pošom Roman česl libovolně dvojici měst a dal nám i kol že nám dá camrátku a my je máme namalovat, zabalit, ovařit masličkou a vzájemně si je předat. Běsto se schůzka skončila divo tak se mi moc líbila.

Ališka

I. ROČNÍK SOUTĚŽE O PUTOVNÍ VÁNOČNÍ PLACKU

OTEVŘÍT AŽ PŘI SIGNÁLU
BOUCHÁNÍ LŽÍČÍ NA EŠUS

ZLATÁ PODKOVA

16. 12. 1989

"Bušením" lžičí o víčko od
ešusu, zahájil Kamil 1. ročník

soutěže o putovní vánoční placku. Tuto soutěž jsme se rozhodli pořádat
spolu s oddílem Bílý Mustang. Bude vždy poslední víkend před
vánočními svátky. (Vítězný oddíl je povinen získanou placku
odvézt nejpozději do konce listopadu příštího roku. Placka
obíhá 3 roky, třetí vítěz si ji ponechá.)

Hned při první hře, kde byla jednoduchá šifra a ještě
jednodušší úkol, většina oddílů zabloudila. Po vyhledání zbytku
posledního oddílu se všichni najedli, a ve volné chvíli před
začátkem dalších bodovaných her si zahráli zábavnou hru "PAKO".

Ve 12.15 hod. začal další blok her:

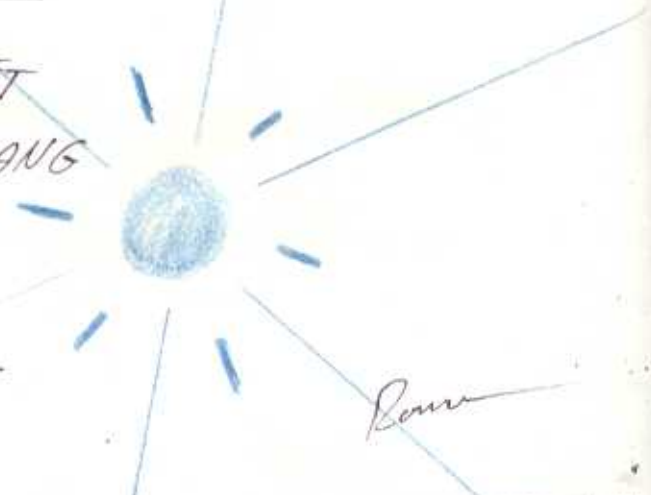
- po sluchu najít pískající kontroly a získat od nich kartičku.
- odhadnout kolik kuliček je na sítku, jak je dlouhý provaz,
váhu dřevěného žpalku a obsah sklenice.
- přenést štafétou 5 zapálených svíček.
- umístit na louce co nejvýše kuličku.
- najít v lese co nejvíce lidí (provázků) a navázat je
v co nejdelší provaz.

Při tomto ročníku jsme objevili nedostatky z naší-organizační
strany. Příště musíme přizpůsobit náročnost her zúčastněným

oddílům, zkvalitnit práci naši a našich instruktorů, aby nedocházelo k tomu, že si každé stanoviště vysvětlí pravidla hry trochu jinak, nebo že zůstane na stanovišti o více než hodinu déle než byl dohodnutý čas.

KONEČNĚ PORADÍ I. ROČNÍKU

1. místo oddíl ŽLUTÝ KVĚT
2. místo oddíl BILÝ MUSTANG
3. místo oddíl TURSIOPS
4. místo oddíl HLEDAČI
5. místo oddíl při č. 5F

Bona

návrat ztraceného oddílu
HLEDAČI

„jen aby nám nezhasla“
BILÝ MUSTANG

ŽELVA + želva

...tu kolíček umístíte
co nejvýše .....

Poslední - výroční schůzka v tomto roce
 byla poznamenána radostnou atmosférou.
 Nejenom proto, že se blíží štědrý večer,
 ale také proto, že máme opět náotětku,
 kterou jsme museli na jaře vrátit
 - a hlavně - můžeme opět novit naší
 světle modré šálky.

S ohledem na současnou politicko-
 ekonomickou situaci v naší zemi,
 jsem spolu s vedoucím oddělení rozhodl
 takto:

Základní principy a systémy oddělení
 měnit nebudeme.

Do naší oddělové symboliky bude
 i nadále patřit světle modrý šátek.

Do budoucna pracovat pod tou sbírkou,
 či organizací, která nebude klást
 překážky naší činnosti.

Roman

chvilka před schůzkou

První schůzku v roce jsme zahájili hrou. Roman dal každé druhé papír s názvy knih. Měli jsme najít učební ulice v nichž jsou prodejny knih a ve výloze vyhledat vyprávění knihy na papíře a připsat k nim jejich autora celým jménem. Tato hra trvala asi tak hodinu. Úspěšně na čas vyhrála druhá Modrá. Potom byla ještě jedna hra. Jana dala každému jeden papír, na který jsme měli nakreslit svoji podobiznu, ale bez srdíček a radíků druhých. Při této hře jsme se opravdu nasmáli, protože když se Roman s Janou a s Klárou pokoušeli rozluštit naše díla, tak je ukázali i nám a i my jsme se měli pokusit je také rozluštit. Ve zbylém čase jsme řešili problémy a naše dotazy. I když byly jen dvě hry, schůzka se mi moc líbila.

Jarka

KNIHY ulice OSVOBOZENÍMODRÁ

Domov a jiné planety - Karel Blažek

Sijeme - Silvia Brunovská

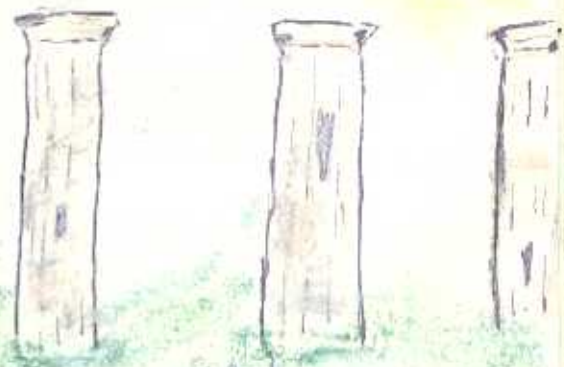
cesty a pouťáci - Jaroslav Václavík

čím boří svět - Angus Wilson

Pozdravy - Karel Čapek

Výprava do Terčina údolí

13. 1. 1990

Slozem „AHOJ“ přivítali jsme se v sobotu, v čase který nám snad již učaroval, ve čtvrt na osm na nádraží. Zde začala naše hůžzastrašná pouť motoračkem, který byl oblehán cestujícími do Rakouska.

Cestu jsme si bratili tak, že si vždy jeden z kamarádů nasadil na nos a druhý se snažil mu ji nosem přebat. S radostí jsme uvítali st. NOVE HRADY, kde jsme vystoupili, společně s oddilem BILÝ MUSTANG. Zde nám Roman řekl, že si každý z oddílů bude vést své bodování tzv. každý oddíl vlastní s platností i na dalších výpravách.

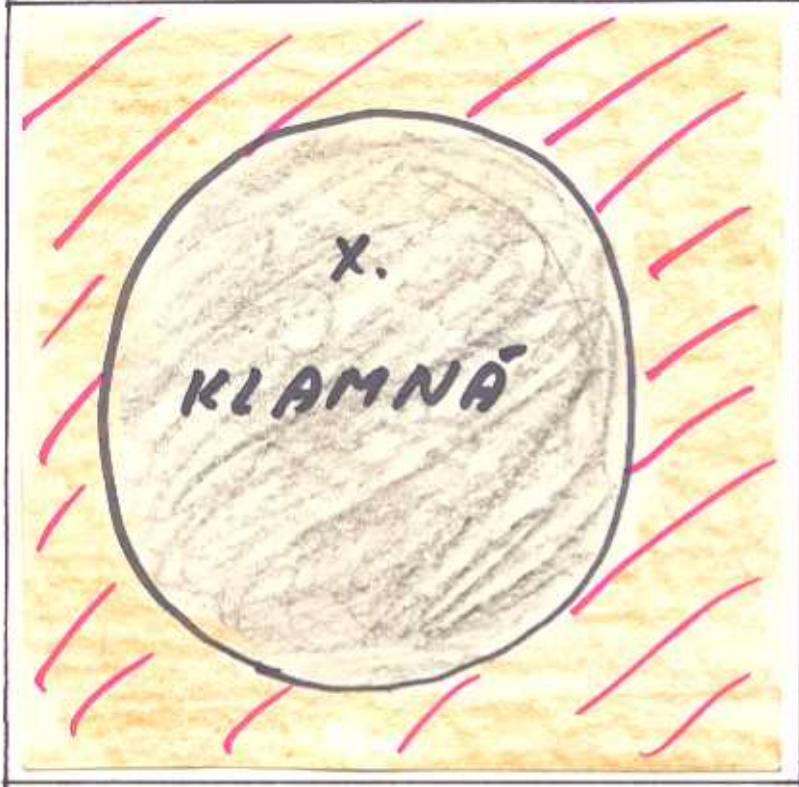
Slapali jsme po silnici do Nových Hradů a to taborym způsobem 5km za 1 hodinu. Pod hradbami jsme se vepjili na červenou turistickou značku, která nás dovele do Terčina údolí. Co nás však zde čekalo, nikdo ani ve snu netušil. Vodopád byl pokryt ledovým krunytem.

Po tomto skvostném pohledu jako do pohádky, jsme vystoupali na protější stranu od vodopádu. Kde jsme společně s kamarády připravili oheň. Posléze následovala hra, při které měli kamarádi hledat tečky

vodopád

v Terčino
údolí
v letním
období

sluníčka sedmítečného, které tyto řečky postřídalo při svých toulbačkách za poznamáním lesa. Každá z řeček byla označena číslem a slovně kamaláci měli podle čísel od 1-7 sestavit větu. Se známými věty: CELÝ DEN JSEM PROLÍTALA, TO JE PRÁCE, U.F. dorazila jako první kačka, čímž získala 1 místo a 6 bodů.

Exemplář jedné z klamných řeček, která však sluníčku sedmítečnému nepatřila

Ta vyprávě se uskutečnila

jen tato hra, protože jsme neměli mnoho času a museli jsme se vrátit zpět na vlak. Při zpáteční cestě jsme se stali svědky něčeho co se nám vůbec nelíbilo. Nějaký nějaký jimi kamaláci ničili ledový krunýř vodopádu.

! A PROTO-„POZOR“!

DBEJ I TY NA TO, ABY JINÍ NENIČILI KRÁSU PŘÍRODY.

ZMREZLÝ VODOPÁD

Jama

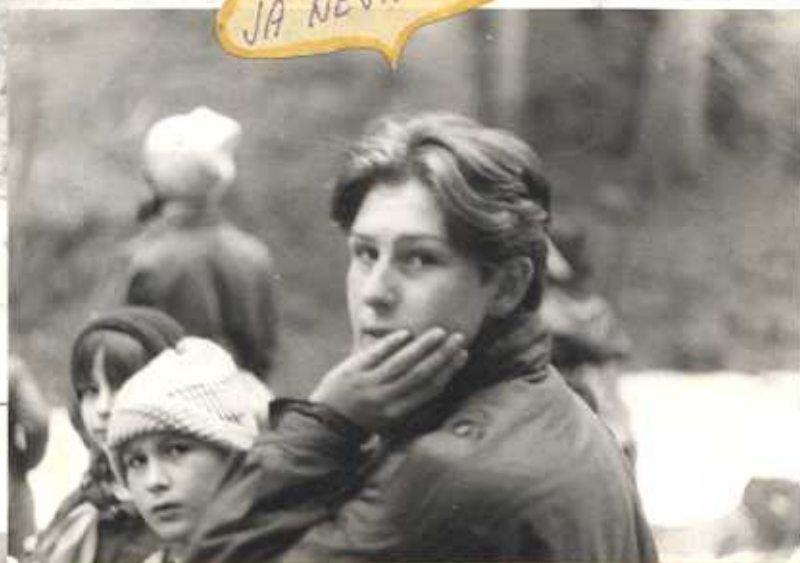
... NO A TEN ŽIL V ROCE ...

TO JE VODOPÁD !!?? - VŽDYT NETEČE!!

JÁ NEVÍM...

TÁMHLENTO JE VODOPÁD,
VÍŠ !!

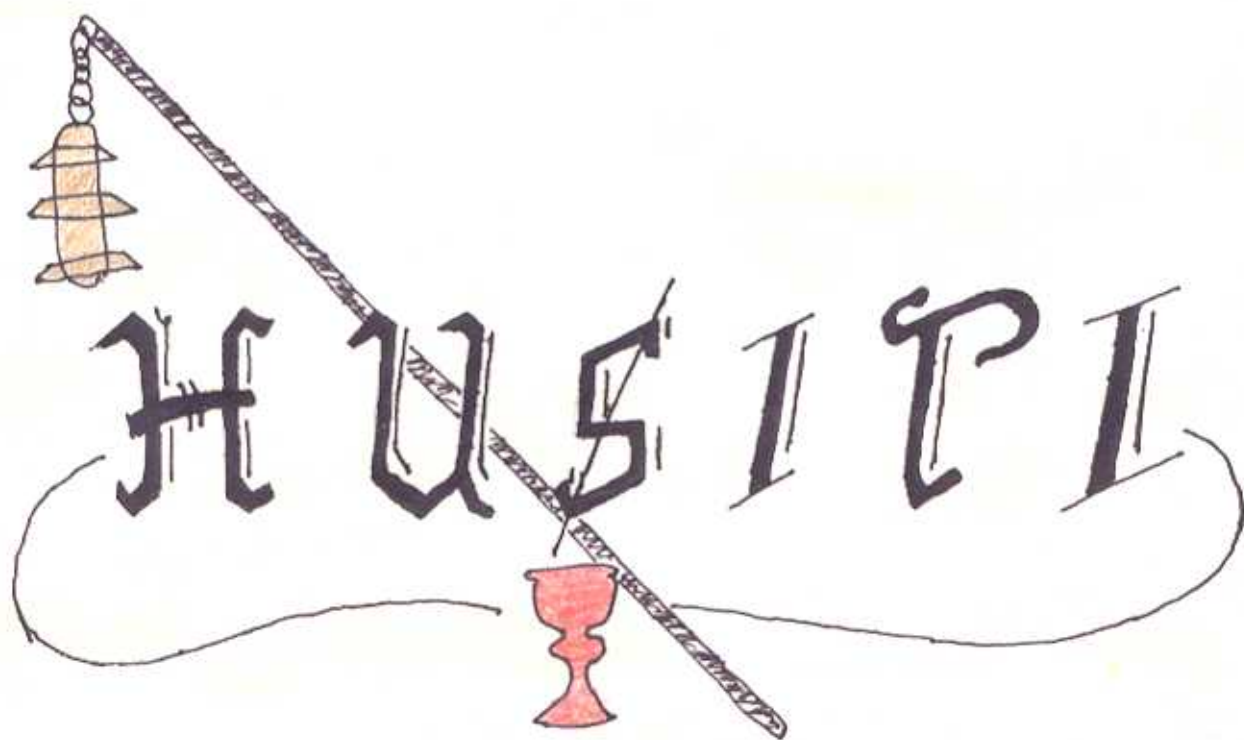
TAK KDO JE PRVNÍ ?!

40.

SCHŮZKA

17. 1.

Na začátku schůzky jsme si vyprávěli o výpravě. Každý řekl co si napamatoval a potom jsme si říkali o husitech. Pak jsme začali hrát řívaní hry. Nejvíce se mi líbila hra, v které jsme museli hledat dílky na vlajku. Každá družina měla jinou vlajku a dílky byly schovány v prostoru klubovny. Vyhrála hnědá družina. Ale schůzka se blížila ke konci. Uklidili jsme klubovnu a šli jsme domů.

David

A JEŠTĚ K PUTÁKU

západ slunce za
vesničkou Paulišov
nad Hronovem.

... a celkový dojem ?!
- inštruktör a inštruktörka
pro výcvik Americké
armády.

Koťa a Jonana (zvaná
„plackožravka“)

NÁŠ JEŽEK V KLECI

ZATÍM SE NIKOMU NEPODARĚLO DOSTAT
TOHOTO JEŽKA Z KLECE VEN.

72. schůzka 31. ledna

Odešel jsem třetí hodiny jana
, Kája a Kája se scházeli schůzku první
kru se na nás vpravila jana
a spocivala v tom se vědy
dva muži sobě sedící kamarádi snažili se jeden druhého
rozemřít. O když na dnešní schůzce nebyl Roman byla přímo
malýba hrani například kru na stepěho indiána. prospektor-
ská hra nebo jinn kru ve kterém se měla uhodnout
správná odpověď byla která kasina v ČSSR je největší
(čelobudějovická) nebo kolik kolik zde žilva kilometru za
hodinu (nil kilometru). Uprostřed schůzky přišel nasone
a Roman. Kamil který nás té navštívil zalončil schůzku
čtením a knihy „Záhada Slavolamu“. Martin

HRA PROSPEKTORSKÁ

73. schůzka

Tuto schůzku jsme hráli 3 hry.

První byla s lističky které jana a Kája
ukryli na náměstí. Potom jana dala
povel, abychom je šli hledat. Naše dru-

řina vyhrála. Druhou hru jsme hráli jednotlivci.
Nevyhrál ji nikdo. Třetí hru vymyslel Kája.
Hra spočívala v tom, že Kája rozdál každé
družině jednu obálku a řekl, že můžeme začít.
Potom jsme se rozběhli hledat dům s mo-
drým hroznem. Vyhrála naše družina, která
je jediná našla

Kája

74 schůzka

Na dnešní schůzce nás Roman nejdříve seznámil
s výpravou, která se bude konat příští týden.
Potom nám Roman vysvětlil novou hru. Přibyl u
obálku s otiskem známí a my ho měli odpoví
dopis. Roman na konci všechny známí přičít.
Kodně jsme se nasmáli. Kája připravil další hru
Llano Escado. To se po klabovně sestaví židle
a vybere se dva hráči. Jednomu kavařkou oči
a druhý na něj vybere a, potom se rozsvítí

světa, a on jí musí spoukrovd, ale nemí do nás směr upovídatost.
rukama. (Vím, že je s) Pak jsme uklíkeli. A šlidomí.
Kijui.

4 • JIHOČESKÁ PRAVDA • 31. LEDNA 1990 •

A CO VEDOUCI?

Spousta času jsem věnoval tomu, abych vytvořil dobrý oddíl. Pak přišly problémy. Většinu času jsem věnoval udržení a zachování oddílu, jeho symboliky a tradic. Násle-

doval 17. listopad a spousta změn, nadřazené orgány již nemohly omezovat činnost oddílu. Měl jsem radost — zase mohu věnovat čas pouze činnosti oddílu.

Radovat jsem se však předčasně. Začíná se tvořit spousta dětských organizací a hnutí. Ne se všemi souhlasím. Vznikají i rozpory uvnitř hnutí (například Vontové z Prahy odmítají spolupráci s Vonty z jiných míst naší vlasti), a děti v tom mají zmatek.

Co chceme?! Aby se děti mezi sebou praly pro rozdílnou příslušnost k dětské organizaci? Aby se z někoho stal „někdo“, protože zorganizoval novou či obnovil (starou) dětskou organizaci nebo hnutí? Nebo aby se děti přestaly bezcílně potulovat po sídlištích?

Já už nemám chuť „dále bojovat“. Já chci čas a myšlenky na přípravu pěkných a zajímavých her, výprav a táborů. Já se chci věnovat dětem!

Roman VESELÝ,
vedoucí oddílu Zlatý květ
při PS Kubatova

75. schůzka

21.2.1990

Tato schůzka byla po krátké době klidu a pohody poznamenána pro nás smutnou událostí. Byla to poslední schůzka v „naši“ krásné klubovně. OV ČSŽ zjistil, že je naše klubovna (jejich zasedací místnost) nevyužitá, a proto ji využije takovým způsobem, že tam pro nás nezbyvá místo.

Roman

NEDABYŽE

aneb

23.2 - 25.2

První výprava v historii oddolů
na něž nedal nikdo ani korunu.

Postaraví cestující čekající na svůj vlak
mohli kolem půl páté vidět přibírají-
cí skupinku dětí z oddolů Hlubý květ
a Bílý mustang. Přidala se ke nám
i 5 F při 29 v Hubatově ulici s ve-
doucí Kasarínou. Naše instruktorka
Jana se nemohla účastnit výpravy,
neboť jela do Krkonoš. Přesně o půl
páté jsme vyrazili pěšmo ven
z města přes Pohůrku. Už při cestě se
ukázala neobalost kamarádů, kteří
nechtěli přitit velkým výjezdem tomu
jak se balí baží. V přílehlé vesměce
u českých Budějovic jsme měli
byllicími budili menší rozruch, ale
jinak se nic velkého nepříhodilo.

Do Medabyli dorazili jsme okolo půl
osmé hodiny večerní již dosti vyčerpa-
ni i když délka byla asi 7 kilometrů.
Hoto chtěl mohl si stvořit něco ke
večeri a pak byl pro kamarády přípra-
ven večerní zábavný program. Ypion
střídaje se s písničkami doprovázející
kytarou dával kamarádům soukromí
otázky z cyklu "Gess san do Spiona"
(do hloubky).

Po ukončení zába-
něho večera nastá-
la pro osobní
hygienu večerka.

Ráno si vzal

rozvíček Roman, aby rozbujaření kamara-
di pro první noci vybili svou přebytkovou
el energii. Po snídani byl nástup a pak
se všim keromé spacačku se vyrazilo
na výpravu po okolí. Největší Roman
měl v úmyslu udělat se zkoušku
I. a II. stupně rozdělávání ohně,

avšak pak z toho sešlo pro nedostatek času a nevhodná místa po okolí.

Na louce při silnici se konala jedna hra a při návratu směrem ke Nedabyli, tedy bylo již po obědi, další. Nejprve hra na Robina Hooda a pak bylo na travnaté louce ozařené sluncem první postavi smětulačka. Kromě malého nechtěného vykoupaní instruktora z Bílého Mustangu Martina se již nic výjimečného nestalo. A večer jsme dorazili opět do šlechy, kde jsme byli ubytováni. Večer probíhala druhé kolo špiónových otázek a kamarádi si měli ve skupince připravit a předvést nějakou scénu. Po poněkud klidnější noci, ranní hygieně a rozsvícení, kterou měl Špión, byla smotaně, jenž se vařila jako obvykle benku na litrových vařičích. Pak se vše dalo do původního stavu a kdo z kamarádů chtěl mohl hrát fotbal, jiní zas mohli zpívat písničky

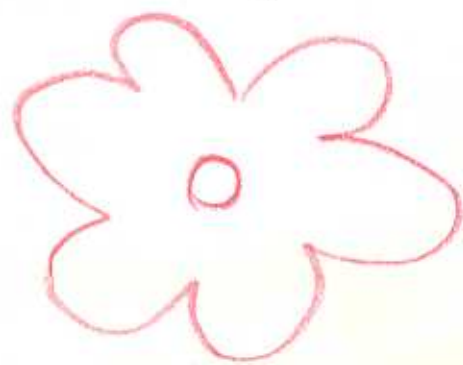
za doprovodu kytary. Holém jedné jsme se loučili s Medabyli a šli přes Bidlov směrem ke Českým Budejovicím. Po broděni u Špačků, uvařili jsme si oběd a šlapali dále. To, že nám někdo ubírá radl most nás nemohlo nijak vyvést z míry a přeskakovali jsme jedno z námen Malše po kamenech s pomocí klacku.

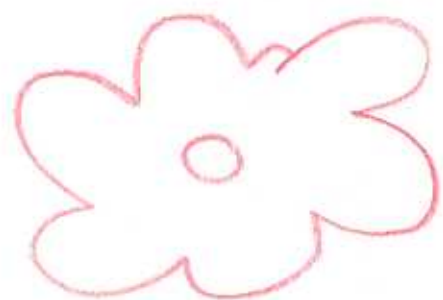

Po delším rovtění jsme nasadili rychle tempo a kolem půl šesti dorazili na nábratí.

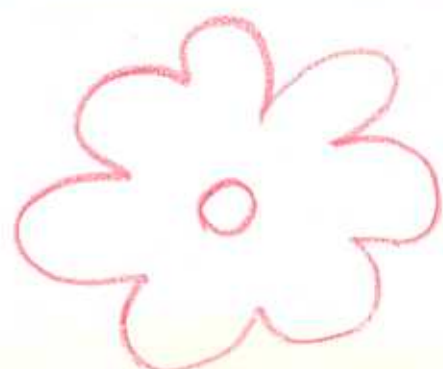

Kája

"bágly" smůžně leži — "nosiči" si hrajou"

TAK UŽ KONEČNĚ
PROMLUV!

HLAVNĚ KLID

ZAČALO ODPOČÍTVÁNÍ —
(souboj ala Robin Hood)

UŽ ABYCH ROZTÁL

VÍTEZNÝ SNĚHULÁK — FESÁK ZE ???!

78

SCHŮZKA

- BÍLÁ
- HNĚDÁ
- MODRÁ

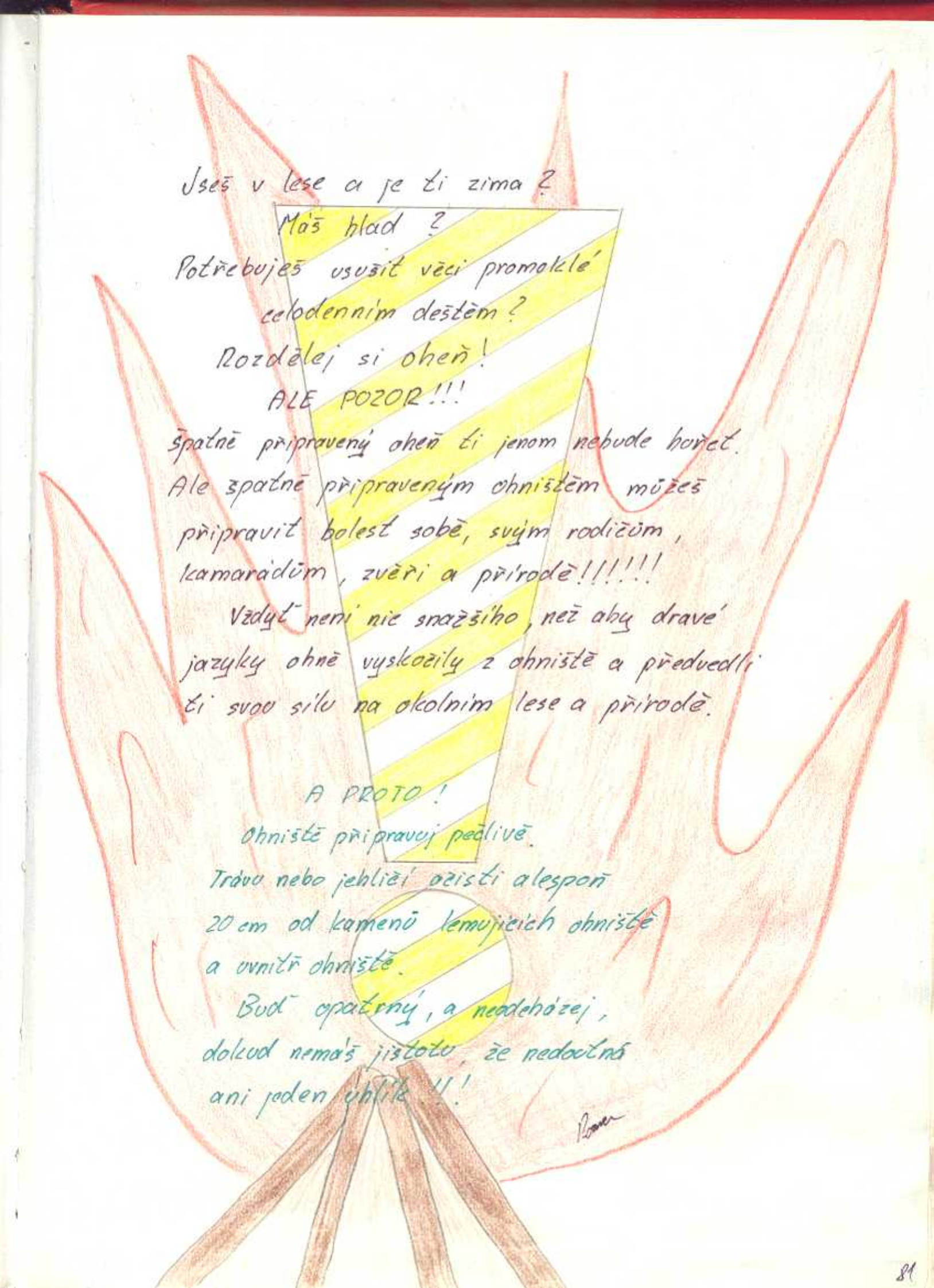
Tešly jsme se před novou klubovnou
navrhly jsme Romanovi, aby jsme šli
na brigádu, ale mechtěl. Tak jsme šli
na návštěvi a hráli krásné hry a vš-
bec nás nemourselo, že jsme měli na bri-
gádu. Například rybaři a rybičky,
potom tu měli jsme složit čtverec
se čtyři trojúhelníků a jednoho
čtverčeku, které jsme měli najít.

Roman na konci schůzky
vyjednával výpravu, která
se měla konat 23.3. až do 25.3.

Pak jsme došli ke klubovně řekli
ahoj a rozestli se.

klára

Jseš v lese a je ti zima ?

Máš hlad ?

Potřebuješ usušit věci promoklé
celodenním deštěm ?

Rozdělej si oheň!

ALE POZOR!!!

Špatně připravený oheň ti jenom nebude hořet.

Ale špatně připraveným ohništěm můžeš
připravit bolest sobě, svým rodičům,
kamarádům, zvířeti a přírodě!!!!!!

Vždyt není nic snazšího, než aby dravé
jazyky ohně vyskočily z ohniště a předvedly
ti svou sílu na okolním lese a přírodě.

A PROTO!

Ohniště připravuj pečlivě.

Trávu nebo jehličí očišti alespoň
20 cm od kamenů lemujících ohniště
a uvnitř ohniště.

Bud' opatrný, a neodehňej,
dokud nemáš jistotu, že nedotkneš
ani jeden uhlík !!

Power

RACHAČKA

23.-25.3. 1990

Tato výprava se pro mě začala „rozčarováním“ a eklamáním – na sraz na nádraží přišlo pouze 10 dětí (nepočítaje kamarády z oddílu Bílý Mustang).

Hned po příjezdu na Rachačky jsem všem kamarádům oznámil, že se náš oddíl Žlutý květ stal vlastníkem kousku pozemku a dřevěné boudy, která na něm stojí.

Patří nám pozemek, ohraničený z jedné strany potokem Rachačka a z druhé strany branou tábora PT Rachačky. Proč, aby jsme toto místo získali bylo nutno přejít z PS

Kobáčova na PS Marušky Kuderíkové při zš Emy Destinové.
Pevně věřím, že tentokrát nám nikdo hned tak neřekne:
„je mi líto vážení, ale musíte odejít...“

V sobotu ráno (po rošné noci) se kamarádi „trochu proběhli“,
nasmidali, a pak je čekalo to nejdůležitější - zkoušky.
Radka a Jarka čekal 1. stupeň, Petra a Martina 1. a 2. stupeň,
ostatní jen 2. stupeň zkoušek. Teorii zvládli všichni
(někteří se ale „započili“), ovšem ohně - to byla katastrofa.
Jarka a Radka udělali oběi bez problémů (Radka měl
štěstí že dělal s Jarkou). Z ostatních kamarádů nesplnil
zkoušky z ohně nikdo. Problémy byly při udržování ohně,
ale hlavně v přípravě ohniště.

Ani jedno ohniště neodpovídalo zásadám bezpečnosti při rozdělování ohně v lese.

Zbytek času a neděli jsme věnovali částečně práci na "boudě" a jejím okolí, a hrám.

Po zdržení, které zapříčinil Radek špatně zbaleným báglem, jsme vyštápli k hájovně v Rybářka, a autobusem v 19:40 odjeli domů, do českých Budějovic.

Remon

DOHODA

uzavřená mezi Pionýrskou skupinou Marušky Kudeřkové při
ZDS Muz. Destinové, a Romanem Veselým - oddílovým vedoucím
této pionýrské skupiny.

I.

Pionýrská skupina Marušky Kudeřkové, zastoupená skupinovou
vedoucí a vedením pionýrské skupiny, se zavazuje :

- 1 / Poskytnout Romanu Veselému k bezplatnému využití dřevěný objekt /dříve sloužící jako kuchyň a jídelna/ nacházející se v prostoru pionýrského tábora Rachačky, a posezek /na něm se objekt nachází/ ohraničený z jedné strany potokem Rachačka, a z druhé strany branou pionýrského tábora Rachačky.
- 2 / Podle možností poskytnout materiál a nářadí na rekonstrukci a opravu výše zmiňovaného objektu.

II.

Roman Veselý se zavazuje :

- 1 / Využívat objekt pouze k činnosti svého dětského oddílu hlutý květ, nebo jiných dětských oddílů, případně přípravě vedoucích těchto oddílů.
- 2 / Provést rekonstrukci a opravu dřevěného objektu a úpravy posezku, v rámci činnosti oddílu.
- 3 / Zodpovídat za udržování pořádku a všech bezpečnostních opatření týkajících se ochrany majetku, a ochrany přírody.
- 4 / Spolupracovat s vedením PS Marušky Kudeřkové.

III.

Zrušení této dohody ze strany vlastníka je možné jen v případě, že by posezek měl být využit jinak, než pro činnost dětských oddílů /předěj, výstava a pod./, nebo v případě, že druhá smluvní strana nebude plnit podmínky uvedené v této dohodě.

IV.

Dohoda nabývá platnosti a účinnosti dnem podepsání oběma stranami.
Zavazuje i případné právní nástupce účastnících stran.
Dohoda může být jedenkrát ročně vyhodnocována a případně kvalitativně doplňována.

V Českých Budějovicích dne ..... 20. 7. 1990 .....

Za PS Marušky Kudeřkové:

Roman Veselý
č. ep. 322966 AH

.....
[Signature]

.....
[Signature]

Vyjádření vlastníka posezku :

4.4. 1990

Tato schůzka začala velmi slavnostně, Roman se koupil dvanactistunnou kyskou!!!

Roman dal družinovou otázku: Řídí se státního podniku měl ještě služební cestu, ale noční hlídač mu řekl že se mu sdálo jak se vlak, kterým má jet srazil s protijedoucím. On mu poděkoval, ale propustil ho. Proč ho propustil? Tmela otázka. Ze tří družin správně odpověděla ani jedna. Odpověď měla: Vyhodil ho protijedoucí v noci místo hlídání spal. Potom nám Roman vyhláдел křeh a ohništicki.

Ves. kronika schůzka 78. Pak měla hra jara. Každá družina dostala hrací kostky, ale nejdříve jsme si měli nakreslit obdelnik dva ma šty sedry šest okének do nich jsme měli napsat čísla 1-6. Každý člen družiny házel kostkou, padlo šlo číslo jedna a hráč získal číslo jedna.

Tato hra jsme hráli ještě jednou. Dvakrát vyhrála bílá družina.

Co této hře jsme si vyndali uslovackry, uzavřeli jsme očka sedry normální usel. Pak jsme měli uzavřít očka a položit uslovackry na stran před sebe. Čekali jsme na posel šty, který nám měl chytit uslovackry a udělat 10 oček.

Kdo měl první tohoto získal 6 bodů, 2 získal 3 body, a třetí bod. Tichto 10 usli jsme s rukama pod šidli, měli rozvázat. Další úkol byl uvázat co nejvíce usli na uslovacke. Potom jsme bez slo vympřeli co nakreslit ma commonška ma vítání jara.

Další hru připravil Kája. Měli jsme nakreslit 4 okénka. Kája nám dal tři hrací kostky, těma jsme házeli ma šidli, když padlo šestka tak jsme udělali šty a tak jsme házeli a hráli asi půl hodiny. Vyhrála Jarka s celým myšákem. Nakonec jsme nakřčili správně

Schůzka byla fajm. Dvoj přišli SCHŮZKA!!!

Louisa
Sillina

Alky

18. 4. 1990

82. schůzka

Dnes jsme měli schůzku zase v klubovně. Byla opět normální. Hráli jsme mnoho her. Například, že máme Roman přičítá o tom, jak krosičníci kteří sbroskovali na ostrově musí vymyslet dobrodružný příběh, aby je „lidověrouci“, kteří je zajali „nesbírali“. Těmi krosičníky byli jednotliví družiny. Tuto hru vyprávěla naše bílá družina, druhá modrá a třetí hnědá. Na schůzce máme Roman rovněž řekl, jaké kdo má „restičky“. Potom máme dal hru Kája. Řekl, abychom si vyndali papír a tužku a snažili se napsat skoro všechny prodejny na jedné straně náměstí. Poradil máme akorát, že to začneme „Snack Barem“ a končí drogerií. Je jich prý dvanáct. Také máme Roman rozdál lístečky na výpravu. Potom jsme se oblékli a seřadili se. Šli jsme dolů. Řekli si „Ahoj“ a rozešli se. Tak skončila pěkná schůzka.

VÍTÁNÍ JARA

20.4.-22.4.

S týdnem násobkem než loni, vidali jsme se s Bilym Mustangem vítat jaro. Oproti loňskému nám počasí přeci jen ukázalo svou jarní tvář.

Na Bachačky jsme dorazili v pátek ještě za světla. Večer nám byla představena kamarádka Kazi, která přijela s Věkou, ze Západu.

V sobotu nám začaly přípravy na slavnostní ohně. Připravovali se Jagule, slavnostní ohniště. Kamarádi Klára, Markéta, Riša a Ráchim se učili na večer slavnostní proslov k zapálení ohně. Odpoledne se kamarádi vidali na bězky, abychom tak oslavili nedělní den Zemi. Bězky jsme zasadili před územím Bachaček. Přehoupal se den a pomalu (se) tedy nastával čas slavnostního ohně. Po osmé hodině jej Roman voláním „ohně“ zakápal. Němí kamarádi ohně zapálili ze čtyřech světových stran a po zapálení „vlajby“ jsme se rozloučili s paní „zimou“, kterou představoval nápis na kůře, aby zima rychlejší spálila v plamenech ohně. Ještě následovala představení paliva, kterým byl uacem Paja. A pak přišla tolik očekávaná chvíle, pro ty kamarády co ještě neměli oddělovou symboliku, kterou mohou získat, až po splnění oddělových zkoušek, jen na vítání jara. Dále následovalo vyhodnocení soutěže. Bodování dušim, 1. místo získal

MODRA družina, která tak získala první místo na jaře osadní
vanok; na 2. místě se umístila ŽLUTÁ družina a 3. místo BÍLÁ družina.

O bodovými jednotlivci dosáhl nejvíce bodů Lukáš Pílný, druhá byla
Blanka a třetí Kiri, kdo vítězi byli obdarováni pláčkami.

Všichni účastníci úřadní jara pak byli administrativní zaměstnanci.

Obdobné vyhodnocení provedl Špion u svého oddělení. Tolim již
nie nabídnulo v programu večera. Hráli a zpívali jsme písničky,
soutěžili se v představení pořadových bytostí. Největší pokles sklidil
tepasník, kterého představoval Želva Před večerem se ještě uskutečnila
hra, ve které měli kamádci napít vajíčko od kouzelné slepičky. Nakonec
jej musela vyplatit kasa.

V neděli čekali některé kamáridy opravné zkoušky z ohně. Po zohřívání
dobování zhoušek jsme se věnovali hořím, a uklidili boudy a jejího
okoli. Navíc jsme se vydali na cestu za autobusem do Pustkova,
který nás odvezl do Českých Budějovic.

„DOKUD ŽIJEME, UČME SE, JAK ŽÍT.“
SENECA

Jana

„ano, jsme tady“, značí
vlajka vytažená na
pracovní vlajkokládu.

tohle chce
jíst??!

"vaření motanice"

no nevím jestli
vám to jde dobře
rychtel!!

příprava ohně

upravuji svůj malý stůl

- a už je skoro hořovo!!

že je a právo
že si skomár!!

říkáť neslušné výrazy se nevyplácí ani „dospělákům“.

kamarádi připravují pačule

měli jsme „návštěvu“

„viguam“ brátra Toulavé hoby.

84. SCHUŽKA

Druhá schůzka začala hned fyzikou.

Po krátké pauze nás přišli tři noví kamarádi
Ota, Martin

Ukázali i své fotky začala soustava, které
jsou velmi rozsáhlé a velmi a jejich rozložení,
nakreslily doposud rozložení na měřiči a co
nejvíce nabídkách rozložení, které mají souvisí
s pokračováním nebo s jidlem.

V šest hodin byla vyhlášena výsledek soustavy.

V 5 hodin a 50 minut jsme se odešli a odšli
ke klubovně a rozložili se domů.

BRIGÁDA NA RACHAČSKÉM POLESI

Na tuto výpravu jsme se šli na nádraží o 8⁰⁰ hod. Roman nám řekl, že se původně mělo jet jinam ale protože hajný RACHAČSKÉHO POLESI potřeboval pomoc při úklidu kolem lesa. Nasedli jsme do autobusu a jeli na určité místo. Hajný nás provedl a řekl, že máme natáhnout klacky na kromady. Měl se přijít podívat kolem polehne, ale nestihl ^{průhled} moř brzo takže jsme dostali kůžiček navrátili a přešli jsme se k naší boudě. Upravily jsme ohniště, došli na dříví a obědvali. Potom jsme si na chvíli zahráli příště. Potom se Roman zeptal kdo vařil včesnu. Když jsem mu ukázal šus hodil mi to do polska a musel jsem si ho umýt. Také mi Roman věděl psacku a vilani jara a přistopili jsme k nové hře. Hra spočívala v tom, že jsme se rozdělili se zrovňnýmá očima a Roman pūkčil někoho kabátem řekl led a mi jsme otevřeli oči post kabátem byl jeden z nás a mi jsme měli uhádnout kdo. Nejvíce to uhodla Markéta. Tak Roman

... i kůžičky litajícím kabátem. Udělati jsme v 15-ti minutách Roman řekl konec a chý- chodem jsme měli nástup a oděsti jsme le polkali jsme to cestou. Cestou jsem ještě v šky. Autobusem jsme zase odjely na dle. Tato jednotková výprava se všem

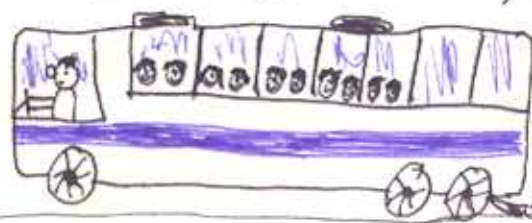
L. Bily

BRIGÁDA NA RACHAČSKÉM POLESI

Na tuto výpravu jsme se šli na nádraží o 8⁰⁰ hod. Roman nám řekl, že se původně mělo jet jinak ale protože hajný RACHAČSKÉHO POLESI nechtěl pomoci při uklidnění kolem lesa. Navzdali jsme do autobusu a jeli na určité místo. Hajný nás zavedl a řekl, že máme natáhnout klacky na kromady. Měl se přijít podívat kolem polodne, ale nestihl ^{mysl} nos brzo takže jsme dostali kůžiček navváčili a přerušili jsme se k naší boudě. Upravily jsme ohniště, došli na dříví a obědvali. Potom jsme si na chvíli zahráli frísku. Potom se Roman zeptal kdo včil vezme. Když jsem mu ukázal svůj bodil mi to do psáka a mavel jsem si kromy. Také mi Roman věděl placku a vilinu jara a přistopili jsme k nové hře. Hra spočívala v tom, že jsme se rozdělili se zavěšenými očima a Roman přikřivil někoho kabátem řekl led a mi jsme otvírali oči pod kabátem byl jeden senis a mi jsme měli uhádnout kdo. Nejvíce to uhodla Markéta. Tak Roman řekl, že si můžeme vyskoušet příšlivky létajícím balvům. Udělali jsme kouk a začali si natáhnout. Asi po 15-ti minutách Roman řekl konec a chystali jsme se k odjezdu. Před odjezdem jsme měli nástup a oděsti jsme na autobus. Trochu se zlobil, ale pokkali jsme ho cestou. Cestou jsem ještě vzal šišku větvičky a klacik do školy. Autobusem jsme zase odjely na nádraží kde si nás vyvedli rodiče. Tato jednodenní výprava se všem líbila.

L. Cílmy

ŠUMAVA

První výprava se spaním

pod „zovračky“ se tento rok uskutečnila od 18-20. května. Tato výprava byla ještě něčím výjimečnou. Po dlouhém ^{době} jsem naš oddíl opět samostatně bez „Bílého mustangu“. Ale abych začal od začátku.

Getkali jsme se jako obvykle v nádražní hale. Roman si před odjezdem našeho vlaku povídal s Rajdou ze „Zlatý laně“ a já s panou odvedli kamaraády do vlaku. Uvlebili jsme si na sedáčkách a z okna viděli jak Roman přišel na nástupiště a nějak podivně se kochlil po druhém vlaku. Pak nám to došlo, nastoupili jsme do jiného vlaku. Rychle ven. Za malou chvíli se už správný vlak s námi šťastně rozjel. V Čicimicích jsme přestoupili na vlacích-ovčáček směr Volary a vystoupili v Rohanově.

Odtud již začalo naše malé putování Šumavou po vlastních nohách. Po nepálcím tom kilometru naši jsme vhodné táborišti a připravili se na první noc.

Mezi námi zkončila poslední hlídka byli již všichni kamarádi
na nohou a mezi se poslední z nich nasnídal byli již její
„hovrátky“ slabý. Před odchodem se vši pečlivě zamaskovali
a naši vyhlášená potlačovala dál sláhou, jinné byla snáena
modré. Ta nás vedle přes Libině sešla ke Křesťanovicím.
Již na tomto úseku nám začal dělat problémy bojta svým
mánilkařím, si ho pry' boli noby a proto již dál neměe.

U Křesťanovicích vyhlášená ochladili jsme naši ochosení noby
a dopřáli jim asi hodnověho ochocárku. Potom nás čekala již
krátká cesta na říčním hradu Hus, jinné byl v dávných
dobách sídlem bouřivého rybníka a škol např. vhodné místo
pro táboriště. To se nám nastaly

o kus dál po proudu řeky Blanice.
Po pozdním obědu měly obzřimý
(krosička na ostrově) najít v oko-
le pitnou vodu. Proboři přišli
všichni současně z řekního msta
tato „kosa“ byla obdována.

Potom následovala

další hra pro změnu s útlivými ukrytými v hustém lesku.
Jako měl hlad a rásoy, ukuchtil si něco k jídlu jako večer
a postavili se hovrátky. Oproti jinným vypravám měli kamarádi
ka škol rozstavět si každý večer „hovrátky“ sami dle vlastního
uvážení jako příprava na samostatnou „pránu, která se ukuchtili.
Před spaním kárali a rozpívali jsme si různé písničky. Ráno
byla neobyčejná zima, jinné vycházela z řeky. Po slabém baiglu, ledy
byl bojta samostatně zase poslední jsme se rozloučili z místem
a postupovali směrem v Dobrušce.

2. Vlak je jíme sláčens do čičně, kde jíme měli ještě dost
 času zahrát si naše oblíbené hry (např. „Elektrika“, „Páto“)
 V půl čtvrtě se s námi odjížděle Mlák a mi se posledním pohledem
 na nádraží... a nám loučili.

Kája

.. hlavně, že nemusím
šlapat...

Prichází „zasobování“ vodou.

Takový strom přes říčku
Blanici může být pro někoho
↙ problémem.

Ukážte si to
vzítom. Konec.

Konečně Volary!!

Tato schützka byla na náhrobníku. Zvěřba
hoou kterou vymyslela Jana. Doupě jsme si
do kuchu. Ve poslední stál Kiri. Kiri si
ne nijaké jméno a ten dotyčný se mu-
sel Kiriho dotknout a honit přehajici
kamrady. Potom následovaly hej. Nastou-
pili jsme si do (kuchu) a s karamelou
na čle jsme měli dopít k lásci. Vyhra-
la naše bílá družina. Roman měl hej
lakovoukku. Ve dvojicích nás Roman svázel
urlovačkama a my jsme měli na úkol
dostát se k lásci a odvést ji Romano-
vi. Pak nás Roman poučil o balení a ja-
na měla hej. Ušli jsme si zápisníky a
Jana nám přešla dvacet slov. Měli jsme
si ji napamatovat a napsat. Za chvíli
musel Roman s Janou odejít takže s m

dení vyjel Klája. Klája měl pro nás hou-
ze jsme utvořili dvojici jeden z dvojice měl
saváraní oči a navigováním druhého kama-
náda se měl dostat k láze. Nakonec jsme
si od Kláji vyžádali lističek na kterém
bylo napsáno jméno nějakého zvířete a my
jeme měli se i kol dovídit se o něm co
nejvíce víci. Uchůška se mi moc líbyle.

Aleška

88. schůzka

Protože bylo škaredě a trošku poprchávalo šli jsme do
klubovny. Pak jsme hráli měkkou hru, jana přišla trošku
předtím pro Kláju vyprávěl mesin. Roman máme pak říkal jak
by som se měli zachovat při astromechodě nebo při různých
vážných okamžicích. Teď se dočtyřmi do měly jít nebo mi
melleněto radci. Pak každý řekl něco přičetl o svojem zvířeti.
Které si minulou schůzku jali psala Aleška rytáhl. Tím sko-
něto máme 88 schůzka.

UF UF

VÝPRAVA NA RACHAČKY

A OP. A..... 14.-17.6.1990

Na první pohled podobná výprava jako před rokem.

Vě čtvrtek odpoledne se začli kamarádi scházet na nádraží. Přišlo i sedm dětí, které nepatří do oddílu. Ano, tato výprava byla spojena s třídním výletem třídy 4.B. ZŠ Kubačova.

Začátek výpravy nebyl zrovna lákavý. Po obloze se honili černé, těžké mraky a zem každou chvíli zkrápělý velké kapky deště.

V naší boudě (kam jsme se rychle přesunuli) bylo však celkem útulno. V kamnech praskalo hořící dříví, přes uchood vysel „Roverák“ a uprostřed stál spálek a na něm zapálená svička - náš oheň.

Navečer přestalo pršet, a tak si kamarádi z oddílu postavili Roveráky. Já, Klája, třídní učitelka Lida a ostatní děti spali v boudě.

Ráno, po krátké rozevíčce a snídani začal běžný „výpravový“ den. Hráli jsme „frisbi“, na koželný plášť a hry které připravil Klája.

Bližilo se odpoledne. Lida s několika dětma odjela do Budějovic, a já jsem čekal na pár kamarádů,

kteří se měli dostavit. Bohužel, přijel jen „Kvaksi“.
Svalal jsem paradu, a potom to začalo!

Dospěláci tj. Jo, Kája a Kvaksi se zabalili a
odnesli věci do auta (ve čtvrtek jsem přijel autem).
Písknul jsem nástup oddílu. Po upozornění a připomenutí
pravomocí rádců družin dostali družiny zapečetěné
obálky, které měly otevřít v sobotu ráno (modrá
v 6:30 hod.; hnědá + bílá v 7:30 hod.) a dospěláci odjeli.

krycí název / heslo /

OPERACE A N D R O M E D A

Tajné !

Tímto se z vás stal výsadek speciální skupiny.

Úkol č. 1

Družina se pod přísným velením rádce přesune na základnu
Y3 / čtverec G2 přiložené mapy /.

Pro plnění dalšího speciálního úkolu je nutné dorazit
na základnu Y3 v neděli 17.6.1990 mezi 14-16 hodinou
/ v té době tam bude čekat spojka /.

Hodnotí se stav a upravenost výsadku .

Rozvědka zjistila, silné rozmístění nepřítele v prostoru
Hrdějovice, Nemanice, Úsilné.
Doporučují vyhnout se tomuto prostoru !

V případě, že v neděli 17.6.1990 v 16.00 hod. nebudete na dohled
základny Y3, otevřete nouzovou obálku.
Totéž platí i v případě, že se dostanete do bezvýchodné situace,
nebo do nebezpečí ohrožení zdraví a života !

je psáno
Velitel /velitelka / výsadku vést deník, do kterého bude každé
dvě hodiny / mimo spánku / zapisovat momentální stav výsadku,
a vše co se událo za uplynulé dvě hodiny.

Kvaksiho s Kájou jsem vyložil kousek nad Račačkov. Měli za úkol družiny ve skrytě sledovat. Já jsem odjel domů, a čekal jako záloha pro případ mimořádné události, a taky proto, abych se v neděli přesunul na základnu YB jako spojka.

Tento víkend jsem strávil nervozitou. „ Jak asi pokračuje akce? nestalo se nic? ”

U neděle jsem přesně v 12.00 hod. odjel na základnu 43. cestou jsem plánoval, jak budu chodit na kopec vyhlížet družiny. Při mém příjezdu mě všude čekalo překvapení: - obě (všechny 3) družiny byli již na místě.

Podle informace rodičů dorazila modrá družina už v sobotu asi v 18.00 hod.

Hnědá + bílá přišla v neděli dopoledne.

ZÁPIS MODRÉ DRUŽINY

1 Vyšli jsme v 7.00 hod. Lyžařské družiny na dubovku modřetavou.

Družina tam sice měl devět a měli jsme odpočinek.

3 do Ušibny. 2 Hložina jsme šli na Boru. Družina v 11.00 hod. Byl odpočinek při kterém jsme měli abiel. Družina

2 Po odpočinku jsme vyjeli do Hložina. Tam jsme došli asi ve 12.00. Byl odpočinek. Protože jsme se začali kát došli jsme místo do Ušibny.

4 Měl jsem dvanact by. Zjistil jsem že se začalo dít do 11.00 hod. do Ušibny. Hložina jsme nepošli a měli

5 V 1/2 6 jsme
došli do Hivry
a Hivry jsme došli
ke kempu. Teplota
jme se jednoduše
klesl kam byli.
~~Teplota jme se~~
jisti mizerna
do kempu.

6 A pak odpočívání.
Teplota je zase
snížka, takže se
můžeme klidně
rozprostít a spát.
Rovněž jsme
nastavili lůžky
+ Pak se ponořili
do vody.
Můžeme se umýt.

7 Bylo tma
jme se divili
poněkud. Připra-
vili jsme si věci
na spánie a dost
brzo jsme si šli
spát. Teplota jme byla
a unaveni po dlou-
hé cestě.

8 Bylo ráno a
čekali jsme na
Romana ale
Roman stále
nepřijížděl.
Pak ~~pak~~ se
na nás nabíhl
něl jme
můžeme

9 By nám
mohl přijít
má a pinpongo-
vé pátky. 2 rab-
lí jme přijali.
30 minut jme
hráli, pak přišla
hrabělská strážník

10 Pak mackela s
žabkou se nabíhly
a se mu pomůrou
upravil silnici.

ZÁPIS HNĚDĚ + BILĚ DRUŽINY

10/11 - Číslo psm
na Karlově brádě
- dle dne v obid
cestov se 2 man
přítel **Q** a
mde s nam
ač do kludně
10/11 psm rochid
krati psm na
schovavou na
vyjadna na
cestu

11/11 - darovali psm
na klubokor
odpovědi **Thomaz**
brumyptina rda
zastarane rda nebo
systeme ač na kosm
"prodavaj klubokor
alobisu
s celkem na d
manu psm malik
"sem se dat
"10/11

10 - chystanie
se unovnu k
spanku
10/11 psm 21 km
psm v kridgovrac
8 psm v uselna
mlada vbra
vrbata slysi
pasma slysi
3 km

10 - psm v krusov
o vstavce psm
se najit li a tak se
mam de dobre
sobra melata s kupa
s utyvaji' vedlenost'

Kája svoji družinu (modrou) ztratil hned na začátku „zkrátil“ si cestu a dostal se někam, kam vůbec nechtěl.

Kvaksiho hnědá + bílá družina 3x odhalila, a tak mu nezbylo nic jiného, než si zahrát na hluchého a němého, a přidat se k družině.

Byl jsem moc rád, že otevření nouzové obálky proběhlo až u mě doma na psacím stole - proto, abych ji mohl nalepit sem, do kroniky.

NOUZOVÁ OBÁLKA

Otevřením této obálky pro vás tato hra končí !!!!!!!!

Oznamuji vám, že jste sledováni pátrací skupinou.

Je možné, že jste se pátrací skupině ztratili, a proto vyhledejte přehledné místo, kde vás lehce dohledá.

Informaci pátrací skupině, o otevření této obálky, dáte vyvěšením bílého praporu / tričko na klacku ap. / a opakovaným signálem píšťalkou _..

V noci použijte světelný signál -.. , který budete v kombinaci se signálem píšťalkou -.. , opakovat každých 5 minut.

V případě, že vás pátrací skupina ztratila úplně, vyhledejte v případě nouze dospělé lidi, a požádejte je o pomoc.

Příloženou 50 Kčs, můžete použít na zaplacení benzínu pro toho, kdo by vás případně odvezl autem.

Pokud jedna z družin / nejméně / , nedorazí v určený čas na základnu Y3, vyjede ze základny Y3 auto, které pojede trasu vyznačenou na mapě dírkama od špendlíku.

Auto vyjede přesně v 17.00 hod.

Do této hodiny se musíte dostat na některé místo špendlíkem vyznačené trasy.

/nečekejte na nepřehledných místech : zatáčka, nepřehledný vrchol stoupání ap. /

Zachovejte klid, rozvahu, postarejte se o kamarády .

Roman VESELÝ

nátěry - oken, dveří, nábytku
a těžko přístupných konstrukcí

U lávky 3

370 06 České Budějovice

přijem objednávek každé úterý

18.⁰⁰ - 21.⁰⁰ hodin

*mimo čas - neděle 12.00 hod -
jsem na této adrese*

Seznam

Po ehuilkách pohody a hrani na kyžaru,
dostali všichni komaradli kteří „přežili“
operaci Andromeda, takovéhle camrátko:

Modrá družina:

Kača
Lukáš
Markéta
Honzá
Lajza
Jarleá

Hnědá + bílá družina:

Kirý
Hanka
Štěpána
Aleška
Klára
Martín K.
Martín P.
(Lukáš č.)

Navíc, vůdčové družin - Kirý, Kača, Klára a také
Martín K. (kteří se dost aktivně podílel na vedení
družiny) získali mimořádně a přednostně právo
nosit nůž u pasu.

V 17.30 se všichni (po krátké koupeli v sátech)
vydali na zpáteční cestu do Budejovic. Já autem,
ostatní přes Hůry do Rudolfova na autobus.

Tak skončila tato mimořádná výprava.

Romek

Poněv^{dě} bylo hezky, šli jsme ven. První, co jsme začali podnikat byla Kájova hra na určování topografických značek. Další hra pro nás vymyslel Roman. Svázali jsme ve dvojicích kamarádům ruce za záda, a oni se pokoušeli rozvázat. Sešli jsme z trávy dolů na hřiště a tam jsme hráli hru, že s každou družinou šel jeden člen a měl protivníkovu šlápnout na stín. ^{Další} ~~Fatd~~ hra se jmenovala „Housenka“. Bílá družina se rozdělila do Hnědý a Modrý. Za sebou jsme se chytli za ramena, poslední měl za kalhoty provázek. Hlava housenky měla strhnout provázek protivníci. Nakonec jako vždy pár poznámek.

Hana

tečka za větou

3x POSLEDNÍ -

- SCHŮZKA TENTO ŠKOLNÍ ROK
- SCHŮZKA PŘED PUŤÁKEM
- SCHŮZKA ZAPSANÁ V TĚTO KRONICE

Tento přívlastek získala tato schůzka. Bylo pěkně, tak proběhla ve stínu stromů na nábřeží Vltavy.

Nejdříve jsem vyřídil „pohledávky“ některých kamarádů (dostali čertory, uzlovačky, tašky a jiné drobnosti, které postrádali), a pak to začalo:

- Automobilový průzkum (každá družina musela zjistit co nejvíce typů aut, a od každého-rok výroby; stát, kde byl vyroben; max. rychlost; obsah váleů a spotřebu;)
- Kdo dříve proskne balónem tím, že ho přefoukne?
- Máte paměť a postřeh na topografické značky?

Následovalo poslední poučení a doporučení před puťákem a několik informací o týdenním táboře - brigádě na Rochnově.

Práním hezkých prázdnin a pozdravem AHOJ!!! skončila tato 91. schůzka.

Pomeš

KONEC 1. DÍLU
KRONIKY

PRVNÍ ZÁPIS 24. 3. 1988

POSLEDNÍ ZÁPIS 27. 6. 1990

